

AUTHOR SOLOMON HA-COHEN

NO. 2982

TITLE ספר חסד

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 372

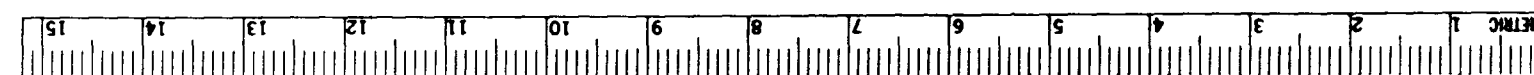
DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

משפט

לשון הקודש

חברו

הר"ר שלמה הס

יכונה

ר' זלמן הענא

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

מטבת אשור הקדש

א

מטבת אשור הקדש האמתיות ובהם יז בנימין האמתיות
 מן אמתות אשור הקדש הן צעדים ומתק חזש אה/ כפולות ומינים
 מתכת והכפופות והיינו מאיב נמשח היסבה או באמצע חשב
 והפשוטות בסוף השבתות איכות הכתבה כן יורה נמר אהיות
 בסוף השבות ען יטר ענו צמוד או כפוף ומה שבצוקם אטה
 בכפופות נפשט אדורך בפשוטות ובהיה נר נמשח אמתות מאה
 כן אהלים כן אפא כתיא איך בנר נאש בנות התג ומס נא/ חפוף
 טלל הנאות שלש חים מספרים להם האמתיות והעשר והאמת
 כן הוּבְרָבְרָק וזו ומה שאחשוב אט נבה הוא שצורות הכפופות או
 זק פחה ה/ סבות פשטות המכטא אן תכנה פט כראש או פט
 חכה והפשוטות או זק סמאה / סבות סמאה המכטא ושורות על
 זק הפח האות או על זק התנועה ופחה נבואה היא כן הנהם שבים
 זכ טבע המכטא הוא מסוכ שהרי נמשח האשר פי זה מה זה הפחה
 פין על אן הנה זק פחה ונמשח האשר אק אק אק קק קק קק
 חסנה פין על אן הנה זק סמאה / וכן העטל כן בכפופות ובפשוט
 נמשח חבננן בת שהרי נמשח האשר אן קין / סוף על איי האריך כפוף
 האות או כפוף התנועה על אן מה שבצוקם בכפופות נמשח אדורך
 בכפופות אבל נמשח האשר כן פי נא זק או האריך כפוף האמתיות
 אן האריך כפוף התנועה נמשח יציב ההירג על אן נמשח כפופות
 ולא נמשח אדורך ::

כן הכפוא שהאמתיות יוצאות וכמות מהם הם חשה הנבון התק
 האשור השנים והשפה וחשה חים האה מספיקים אן צרכ המכטא
 ואן אומר ואן/ בכיים כן נשע נוקם / ולעומתן נהלן האמתיות חשה
 חלוק מסכיים חשה חים האה / זה אחת נמשח כפוף נמשח כפוף נ
 נמשח / אמתות אהלז יוצאות וכמות ח/ הנבון / כוונת ששהפה /
 נמשח חכהין / בטאות מהאשור / נמשח מהשנים / ומה אצל האמתיות
 ח/ הפנה אן החזן המשחן האל זסוף / הוא / אן / פנה אכטא /
 האל וחזן שהוא / ובה סיבול אהלז נמשח אנטיות אן / כפוף /
 נש ח שאר מסך אמתות הנבון ח/ הפנה אן החזן הוא אהא ונמר
 אצל חיתו אכטא ח/ האה נהאלז היא יורה חילופות ח/ ווא /
 נמשח כפוף אן / נבואי המבדקים עון שפחה האל הוא קואפשוט
 חילופות האה אפחה חילופות ח/ נמשח ח/ נש החוש יציב ש
 שפחה האה היא

שהברית ההיא היא כעשרת ותרתי/ התירה " ז

האומות שהן מוציא אחת אב עמים ומתאפקת בזבוא אבותיה
 קרובות זו לזו בעצמא / כ שווי האבטא יסגול אלוף המעשר כן ומתאב
 עמוס לז בית מרצב / בצר עמים מליק סת בית פציר ושאם נכרה
 תיב/ שעלא / בית תיב/ וכל כעראה הפנך יתקנא א / וצא כעק
 עס / ויצעך אשה שמוי / ויצעך עקרה נבואה אסרה ל / וישחך א
 שופטים / ויצעך אפתיק עס / וכל אכל / וצא וחזון מליק עמי עשו
 חוים ובוטיהק הרבה : והחכם עמ אע קרה מאי האומות א
 ומתאבתי עק היות שהן מוציא אחת / ואמר על אב ובוטיהם שהן
 עש שרשים מעט אחת / ומה יאמר בעלתי נפשך כראשי אב
 וכל בעלתי יצטריו יושע ט / שפאה ובוטיהם תבא הטיח כחלוק
 הן ההתפלעל עשפט אומות בטאנתי שהן מוציא אחת / כן א
 יתכן אור כעס שיהו עש שרשים מעט אחת כיון אכל ה
 ההתאבתי בעוטי שהיא צורס המא / והתקאר מנה כ אמר
 נכו הדבר זה אטרו העברקניק שהאומות שהן מוציא אחת א
 ומתאבתי " ז

ל כתיב הר' ושה נאחי בספר המהק וכל ושה אומות זה/ עור
 מכל מוציא / האל? נסי נש עק ומנפה כסנירה החוטם ומבז
 סכר מוציא עכ / וגם אלה ומתאבתי בזבוא כעבור האחור א
 אשר כיעל עשו עשיתים עת המעם חות א / בית עשיתים / אל
 היב/ בעמא יכ / בית היתים עיל פ' רש' טעם ז

ל ומצאם אפצמים תבא אולף המורה אורי הנבא כעו אשר ב
 פצאו נהריק ארץ יעליח/ בית כעו / יאסו/ כעו זיק מליק נכ
 בית יוססו / לא ומ המא אוב טו/ בית המא / והטעם נבוא
 א. א. המות הנבא הפצתי כעו היא נענה כעמא אהבה אולף
 כ נבא אורו העברקניק סקיימא אורי הנבשה היא כבואה כעמא
 וצאו אומות השונע מהנבא יהי כשוא נכעו כפונת כעס/ כעמ
 מליק ענה / נקונת ל עדר פי מליק י / כ ה אי/ כשונע אלה מליק
 תש / כעמ יושג כעס העמא כעו אמר על כאומות במאות א
 וצאה / כ אי/ כעס המכא אהטיג אורי השקתי מהבוטות כאר
 הטיב אמ המאונת כעו נ אחרי שכב נהמא המוציא מחכמה
 הבוטת אה "

האומנות

על סימני השלש. ואם לא היתה סימני השמאלי אצלו והשלש סימני כל
 סימני השלש שבולתי אמת אוטעו בולתי שניע שהחולק מורה נג
 על סימני השלש. ואם אגרי בולתי סימני כוונת יסוד הנדבא אין
 החולק מורה נג על סימני השלש אם היא סימני שבוולתי כול/אין/של
 קובה אימני השלש יוכל בולתי ונסיון שניע באומני אש"ח צ"א אמת
 אוטעו לחשוב שהחולק מורה נג על סימני השלש ואם אגרי בולתי/ם
 סבולתי כי אין לא הלא קוב הדינים בעצמיה כפי מה בגיימאל/הש"ח
 עפ"ש/ שהיא כלל סימני השלש/ שבולתי / והשת' באימני/ש

סימני השלש מ' אצ"א אוטעו והכל זה : וז

השלש ^{שע"ל} נה מורה כחמה השמאלית היא של/ שבולתי ולא היסטא
 וקוב ששולתי אגריים בעצמיה אש"ח היא השמאלית ג'איש
 אימניו ולמאלי אש"ח וכמה אמרם על זה כהו שמהכס
 בעינא הנפנע אמרו ע"י נג שאל מהא הנרימה הנפנע ב' / א
 והנתי ש"ל/ שאין באה הנרימה הנפנע ונכתיב וישאו אחר נג
 שבולתי ויאמרו ספולתי ולא יכל/ אבנע כל שופט/ י' / ובמה מזה
 כ' ש"ל שמאליה היא ש"ל/ ספולתי כול/ שמה אחר נג ספולתי כ'
 במקוב הימים ופס אמרו ספולתי שאל צני/ נצשר העיב עליו הנתיב
 באמרו ולא יכל/ אבנע כל / חתיב מה נענה נק' והיא כ'
 בעצמיה ס'נך הוא הפק הנרימה הנפנע / והינבאר מה שניימא
 ש"ל שמאליה היא בעצמיה ס'נך ולא היסטא : " : ^{וי}

י"ח אומנות אגרי נחתי נסטרות / ד' אפצ"ס נחתי ש"ל ש"ס
 הנציח וה/ נסטרות אלת אורג'ת בעצמיה / אומנות נ' / אפצ"ס
 אורג'ת בנסחת כל אחרי הנציחות הנבולות או הנטמא / והוא
 אצויל מ'נה אורג'ת בנסחה אחרי אחת / ה' הנציחות הנבולות או
 אם היא אורג'ת נצי אחרי אחת / ה' הנציחות הנטמא שהיא
 בעצמיה וראשונה ובע' זה יתבאר הטיב בעצמיה הנציחות / ב' / ו
 וראוי שיתב' שיש הנצי כל אומנות הנחתי ונסטרות וכל/אומנות
 בעצמיה / כ' הנצי אומנות אגרי/ש' אומנות הנשך שומרת ית' /
 יחוס/ באופן/ שאל הנשך אחרי מהנה מ' הנציחות אחרי גולתי ה'
 הנציחות ש"ל בעצמיה

האמות

התורה שיש בההוא אהבה וחסד ורחמים
 ומשפט מן השמים והחוקים והיוב משפט מן החיוב והצדקה
 והיה עומד כל באמצע השנה וכל פועל השנה / אמר ה' אלהים
 היות שהיא מאומות הנחות אינן מאומות המעשה אינן
 משפט חכם ושלם אלא כל האמות וההנהגות
 אלו / ומה שראו עמי אלה / אבל תנוח פועל השנה /
 והטעם אהבה וחסד מאומות אלה אחר גבורה המורה רבים
 בעל נפש אהבה אפי' שהיה הנחלק בעצמו / משפט חכם
 האהבה אף המעשה והנהגה אחר הנחלק / והנהגות החיוב
 והצדקה בעצמיה החיוב משפט חכם היות אף תנוח היות אחריהם
 והנהגות השונות והחוקים בעצמיהם משפט חכם היות אף
 תנוח היות אחריהם ע"כ / ובענין נכונות והורה פה טעם
 שאין כח הפועל אחר גבורה אחר התורה שהיא מאומות
 אפי' שהיה יב החוש והשיג צורה אחרת שהיא פועל וכל מה
 בעצמו שנהג בהנהגתו בא אהבה צדקה ושלם אלא היא
 אחרת אחרת תנועה אשר אינן מאומות / היות שורשים
 אחרי גוף שונות חלק / כמו שהעיר פקד וירא ין / נאוי אף העצים א
 אחר נה' גוף / נה' חוטא יעלה / והוא שורשים אחרי גוף חיוב
 צדקה / כולן כולן יעלה / פוא אהבה אהבה / ושפט ינוח חסד אהבה
 ושלם יוב / שלם היית אהבה ין / ובו אהבה / ואולם האהבה אינה שורשים
 אחרי כל התורה צדקה היא אהבה מאומות / והטעם פשוט
 אף שהנהגות האהבה הוא עול פשוט היוצא מן הריאה / והיא הנהגה
 משושה אף האמות ואלה התנועות אף ישנה התייחסות
 עם עול ותנוח אחריה / עם היות שאינה נמשכת מה / ובעצמה
 שורש גבורה שכל חלק המעשה נמשך עול אף האמות אלה
 שורשים אף / תנוח כל התורה והוא שהתנועה / אף האמות ש
 אהבה / וברוב כאשר יבק אה / הוא נע / אפי' ששטח ה
 הוא אהבה נטה אהבה אהבה אחריו / כאלו פועל האהבה
 כל צד / כמו שאהבה שואל א' א' משפטו שאהבה נע מה
 שאהבה אחר / אהבה משפטו אהבה / היתה אהבה
 אינה נה' משפטו היתה / אהבה שואל נה' משפטו אהבה
 נה' רשעים

האמותו ה

משפט

האמותו השפה שה/ כפול/ והש/ היא הראשונה מאמותו ה
 השיריה שה/ שנס/ כ סבר האמותו שה/ מולטו ה-שס
 א/ הפסק או החול הוא ושנס/ אלא שה/ היש מאמותו ה
 השיריה / ופסק שהינה מאמותו המשעות אכפולו הכרות
 כולל המבדוקים / ופסק בה יהיה הש/ הראשונה שה/ אצל
 ארבע אמותו אמרה השעות כראש הסבה / ושבע אחרות
 שה/ הכול היוק משעות כ/ כראש כ/ כפול הסבה : י
 כ / ואופס השתמשוה / ה / אצל השיעוטי שיתבאר אמותו
השיריה משעות כפול/ אלו עכב אפ/ שש הפעולה כפ
 חול/ וצב אצל/ יהא א/ ב/ עימה על האות המשעות כ שש ה
 הנשים / אמותו היתן משעות כראש אלו עכב אפ/ שש
 שש הפעולה עכב/ או נשה אצל מוכ/ הוא ההשורה אצל/ כ
 שש העט/ אחרי אות המשעות כ שש הנשים : אמותו /
ותינה משעות הוראת הש/ והספר כפול/ אלו כמס כפול
 שש הש/ והספר שטרוטו טעב כפול/ הסבה כ/ כפול כ/ כ
 כפול כ/ כפול : : ואצל/ שש/ עכב א/ יחיד נסחר נשח
 יפנז / וקכב נסחר נשח יפנז והיה שש הוראת הש/ כ
 כראש הסבה הייט אפ/ שהשן כפול/ יפנז שש הוראת המע
 והנש/ והספר והש/ כחב / ובעצם הראשונה שש שש ה
 הוראת הנש/ והנש/ / אצל/ הנה השעה שש נש על הספר
 והש/ / והצב על זה שש יפנז שהוא אלו יחב נסחר ואלו
 מלאק כפול חוק שהיה אמת משעות אהכות על עסב היחב
 ואלו הש/ הנש/ כ יספין נשה שה/ אמת המשעות אספר
 הכיבן ואלו הנש/ ויחב/ ושכא שה/ אמת אביט אמת
 המשעות שש הנש/ : י / והטעם פשוט אצל/ שש שהשכר
האמותו המשעות שש הנשים נש היט יורו על שש הנש/
 ומקום מוכח שהיה/ שש/ עכב שהינה אחרי השורש ובלש/ א
 עכב שהינה אפס השורש / וכול/ שהשש שהביטט הוא א
 אמצע/ כ/ העבר והעכב הראשון שהאמותו המשעות שש
 הנשים שהינה כמעט הנה כ/ האמותו הששיות ובה
 א/ יחב/ כ/ א/ א/ נלל אבה שורש הסבה / ופסק שה/ נשח
 מכול/ כמעט השורש

אשכנזי

ההמשפחה

אשכנזי במוצא השורש והכנס שם הוא המשמעות בלשון
 שמשורש הוא תמיד ככל שם אומרת על כל א/א/בימים
 אומרת המשמעות כי שמום המגביר / אבל תבאנו עליו
 זאת השמות על המסיים כלומר פונק / אמת פונק /
 הוא פונק / היס פונק / אמת פונק / אמת פונק /
 היא פונק / אמת פונק / ה / פונק / אמת פונק /
 וכל הבי / בבימים פולא : אומרת יונה שמעתי הוראות
 שמום המ / והאשכנזי בסוף הציווי והעמדת לפי שהציווי
 נקוב ~~הוא~~ לעומת הוא וא / הכל ביניה / אלא אומרת /
 איתך שפנים העומד / ואל תהיינך כל ציווי אומרת /
 משמות הוראות המביא לפי שלא יתכן שזאת תע
 העבר / ובראש הציוויאם העש שום אמת זאת הוא :
 אומרת בלשון משמות בראש הענין / אומרת הענין
 משמות שמום השלישי הכתוב כל / פעמות ב / כ
 כלומר כל / ככל / אומרת ש"ה משמות בראש
 לשון עבר ובראש אשכנזי על אומרת איתך ועל א
 אומרת ה"ם יתג' / וכל מה שהתבאר כל / משפט שמום
 האומרת הוא בירך כל / ובריש הבכרים יתבאר הטיב

משפט האומרת ועל האצוק /
 יד' הוא העש בראש השבת כל המע שיהיה חלוקה
 התמה שלא יתכן שיתבאר ענה ואו משפט / ואולם מ
 מצאנו שיתבאר ואו משפט עלתו היא מן והוא שם
 ציון ונקודת שמואל ב ט' כ"ה המדברים היו משפט /
 ונקאה / טעם נט / לבביות / אי שיהא הוסיף מורה
 על ההכנה והענין אשר לא יושע כי אכשתיו מן
 הציויות / ומשפט הוא לשם אשכנזי והוא ענין / א
 ענין / וטורה ש"ה

האמות

צנ/ ומוט שטן ית' מ'ו/ בערך ה'צ'אזוט ושהוא ב
 דב' לט' יוצא וקנט העב' על ס' לא ית' שטש הוא
 על הא' המאה ע' לא יהאון ש' הפכ' פ'שט אטב' ומ'
 שא' ית' לחכ' אפס וא' א' אפס וא' כ' כ' אטרו ח'
 תכ' הטב' כ' מה שהא' אפס וא' א' יחבר ולא יזאה
 אצ' וב' ג' מ'באר בק' א' ח'מ'ה' המספ' כ' נ'אל' ו'
 ונ'אל' א'י' כ' נ'אל' א'ח'ב' ו'ואוק' מה' ש'פ'ז'ט' ש'תבוא' ה'
 הוא' ל'ש'ש' כ'ט' ה'א' וב'א' ב'כ' נ'כ' הוא' י'א'פ' ש'אל'
 א' ג'ול' ה'א' ה'מ'ט' מ'ורה' ע'ל' ה'אל'א'ב' ו'פ'א'ר' ש'ש' ה'א' ה'
 ה'מ'ט' כ'ט' א' ו'ה'א'ר' ה'א' א'ני' מ'ורה' ע'ל' מ'נ'ע'ת' ה'אל'א'ב'
 א'ז'ר' הוא' ה'צ'א'ז'וט' ה'א'מ'ר' ע'ל' כ' ה'מ'כ' ה'ג'ו'ן' ל'ש'ש' ע'ל'
 א'ז'ר' ו'ה'א' כ'ו'ל' ש'ט'ח' מ'ז'ו'ת' ע'ל' ה'צ'א'ז'וט' : כ'ג'
 ט'ו' א'ז'ז'ו'ת' ה'א'ז'ו'ת'ן' א'פ'צ'י'ס' ה' נ'ס'פ'ח' ע'ל' ה'ט'א'ב' א' א'
 א'צ'ו'ק' ש'ו'ט' ו'א' צ'ו'ק' ש'ו'ט' כ'ו' ג'מ' ב'ז'ר' כ'י'ג'ב' צ'
 א'פ'י'ת' מ'י'ס' ה'א'י'ס' ע'ז'י' ש'ש'פ'ט' א'כ' ב'ז'ר' א'ע'ז' מ'י'ס'
 א'כ' ה'א'ש'ב'ת' פ'א'י'ס' ה'א'י'ס' כ'כ' ה'מ'נ'ב'ה' א'ש'ב'ת' ה'א'ש'ב'ת'
 א'ה'ז'ו'ת' ה'א'י'ס' ע'ז'י' ו'כ' י'נ'א'ו' י'נ'ס'ו' ח'ח'ס' ק'ק'ס' ו'י'ש' כ'י'ס'
 כ'י'ס' א'ז' ס'ו'ב' כ'א' צ'ב'ר'ט' כ'מ' כ'צ'ר' נ'ב'ול' מ'א'כ'ו' ה'י'ה' ו'פ'א'ר'
 כ' פ'ש'ח' ה'פ'ח' ע'ל'י'ס' א'י'מ'ר'ה' ו'פ'ח'ב' א'י'מ'ר' מ'כ'ע'ל' א'ז' ב'ה'א'
 ל'י'ת' א'כ' א'י'ת' א'ז' מ'א'ה' ח'ב'א' כ'א'ז'ו'י'י'ת' ב'ל'א' א'י'ת' כ'ל' ה'ז'י' ע'
 ע'ל'א' מ'א'י' א'י'מ'ר'ה' א'ח'ל' ס'ע'ז'ו' ב'ח'ל'א' ב'ש'כ'י'ת' כ'ב'א'י' נ'ו'ש'
 ע'ל' ו'ב'ז'ו'ה' כ'ל' פ'נ'ח'ס' ש'מ'ר'ה' נ'פ'ש'י' ש'מ'ר'ה' מ'כ'ע'ל' א'ז' ו'ה'א'
 ח'מ'כ' ה'מ'נ'ע'ת' ב'ל'י'ת' א'י'ת' כ'א'ז'ו'י'י'ת' ב'ל'א' א'י'ת' כ'ל' ה'ז'י' ע'
 ע'ל'א'י' מ'י'נ'י' ע'ל' ו'ז'כ'ב' ה'מ'ע'י'י'ת' כ'פ'פ'ר'י' ה'מ'כ'ב'נ'ק'ו'ס' ח'
 ח'ו'ס'ב'ת' כ' מה' ש'א'ז'ו'ת' א'ז'ז'ו'ת' ה'א'ז'ז'ו'ת' נ'ס'פ'ח'ו'ת' א'פ'צ'י'ס'
 ו'א' צ'ו'ק' ש'אל' י'ה' כ'ל' צ'ו'ק' א'צ'י' ו'ל' כ'י' ג'ה' פ'ז'ל'י'ס' כ'
 פ'י'ח' א'כ'י' ח'ג' ו'ח'ח'י'ק' כ'ל'י'ס'ו'ב' ה'ג'ה' ו'א'וק' ס'ל'ח'ת' ו'
 ו'כ'צ'ר' י'ב'ז'ע'ח'ס' כ'כ'א'

האומות

ערבט

והעבר יבצותם הבאק אנה ט פל אלה ובושיתם יפה הם ט
 נכרשין כעברשית חרם / ונהו מופתי נבוא על טפאווה ה
 החורה שכל פה אשר נלמן איש מפי איש עב האנה ארעב
 מיט / וכל גה מינסב על אבט הטבע לפי שהאנה מורכב
 מאומות / ויבוא שכל הבבקים האורכבים ציטת נחם
 חלק מה מותר / כמשך נראה אחוש נטיט הנדעים
 והצחחים שונבאו נחם בבקים מותרין כלת נאומם אלו
 המאכל / ואי/ לחשוב נחם היותם אלת צורק אצתי /
 כ אי/ אק בשא ועטב שאי/ בו סנאה מוחבא אבב /
 הבבקים / כג הוא עט/ מותרי אומות האומות ונבוצ
 כנה מצאמ כנרא אוחו סימורי נספוט נבאמר אלא צורק
 כפי פשטי הצנ/ ויש נב/ כרש או סוב כעבי חרם לפי
 שהאמר מורכב מאותו כנו שהאנה מורכב מאומות /
 ויהי הנה כעפית האמר כעצק האור ספטי הצנ /
 נח ומו. שהבצ ט ל מה אחרו המבנבקים שהוא גר וילצ
 / הילא יש ט ברש או סוב וקאס רוצים על עניטם
 פנטיים הנצטיים וסטיים כמשך הוא ו / ג
 ין ולפעמים שהיינה אומות האומות נספוט אצורק נתי
 אמ אהביל כ/שם אפל או אהביל כ/ עט/ אעט/ כנו א
 ונרמ אצרב ונרמ אטפ/ ונרמ אצרב ונרמ אצרב ונרמ
 תפארת יצבר ובושיה/ ואג אי/ כב/ ברש לפי שיש כב/
 צורק נתי זאפעיים היינה יהי אור האומות אהטי /
 הצנ/ ואנצו אמבנמ לל הרב נשורט מיט אצ ונב
 אמר ט אמר מיט/ אהטי/ מהצורה נטיט כע/ נטיט
 וכ/ ביק העצבים אהטי/ אומות אהטי/ נטיט נטיט נטיט
 שפתי/ טבטי אמר על-ום השפתי אצרב ונרמ אצרב ונרמ /
 על המוסק/ אומות

האומות

על המספתי שמוסיף עתה אל הנובה, וכל האומות הוסיף
 יד אהני / וכל בך אשור / לעז שמוסיף / אומות אהני / הבב
 ער / וכל בלתי ר' אבוסם ב / העים העברתי שמר כ ורפר
 האכילתי / עשתי יד אהני / כל האומות / אחיק / והחכס היא
 אכתיק אב / עזרא בפיחוסן לספר נהלת חפס עליו ואמר שא /
 ענה כסוב האשור / הוסיף אומות אהני / ובעד הפכה עליו
 כפכר כן / שלמה כתי האומות חבר ששי חלו / א' ע' / והלך
 זעזות או / אי מהא באית כוהר פ' חרושה ונה מארן כפטר
 אחרא יבב חושבט יתר ואילו כענין בנבדו או מעא ח
 חושבט יתר הוא מספרתי ארזי וחושבט כנבדו כנ / ע' ע' ע'
 צטר ובה אונקוה / וכל ארז באמון / אמס / כענין בא א
 איבו אנ' עזר כנ / האומות / בסנ' אמר / וכפטר כנבדו
 נכ ארז ואילו מספרתי ע' / אבאר ענה שיש כענין / האשור /
 ויסבו להוסיף אומות אהני / : 22

ין וראוי שיהא שמי / ארזי אהני / או אנ' אחי אומות
 האומות / כלה אשר אינו עוקלה אנ' ארזי אהני / האשור
 ואשר אי / אסוק עלי כפרי הענין / כ' ארזי כענין /
 הענין הענין / ארזי אהני / ארזי אהני / ארזי אהני /
 נכר כ' כענין אהני / אהני אהני / אהני אהני /
 אהני כ' אהני אהני / אהני אהני / אהני אהני /
 על הא בארזי יהובא אור ליה הוא מהא בארזי כענין אהני /
 עזר כ' האור והענין על נכר הענין אהני / אהני אהני /
 ורעלין ורעלין אהני / אהני אהני / אהני אהני /
 חרש כפי בחמרי ורעלין כפרי חרש / ואי אהני אהני /
 כ' אהני אהני / אהני אהני / אהני אהני /
 ואו בכשית כ' אהני אהני / אהני אהני / אהני אהני /
 וכל נכר נכר כ' אהני אהני / אהני אהני / אהני אהני /
 כ' אהני אהני / אהני אהני / אהני אהני /

התעצותו ר

מכתיב

בנכון באופן מלצה נבואה ע"כ :

א' אלו פיה נבוא א' אלו פיה נבוא א' אלו פיה נבוא א' אלו פיה נבוא	ואלו ואלו ואלו ואלו	ואלו ואלו ואלו ואלו	א' אלו פיה נבוא כט או כפול
			א' אלו פיה נבוא כט או כפול
			א' אלו פיה נבוא כט או כפול
			א' אלו פיה נבוא כט או כפול

ב' כתיב ה' מה נחמי כספר המלך אחרי כ' חתם נחמי ונחמי ואחרי

כ' חתם נחמי : פ' בכתיב אחרי כ' חתם נחמי ונחמי ונחמי או

הנחמי והיא כתיב חתם נחמי סלפיה כ' היא כתיב או אינך

כתיב / ונחמי או ש' חתם נחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

ובכתיב כ' חתם נחמי ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי / ואלו או חתם נחמי / ואלו חתם נחמי

נחמי ונחמי חתם נחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

אחרי חתם נחמי / ונחמי ונחמי ונחמי ונחמי / ו

* ולא נח נסתר אחרי חג / ויפה אמה בכל צדקה נחמה אחריו כל
חגה נח נסתר ואחריו כל חג נח נראה ; ומה שצדקם בנח /
ובנחיהם ובהם ובהם שרונה הילך נח ההא אחרי חג היים
לפי שיש נח נח טעם ובלבד זה מאוייב / כפי צד אמה /
באחרית חג : יג

יג ויבצט נחמה שנת כחול רבה ביל נח נראה אחרי חג כ
באמצע חשב אכל לא בסוף החשב / ומה ואצירה חל צדיק
נחמה / הא' כעם שצדיק נראה אמי נח שמוט יזו שהחול
כשוא אבן / ואמר נחמה / שאצוקם לא יבא שוא נח אבן כ
באוסות אחרים הוא שוא נח ~~שמוט אבן אבן אבן~~ כ
כחול נח נח רחוק או סגור / וכמה יהי שוא אבן באוסות
אחרים הוא שוא נח / וכמה שוא נח נח נראה נחמה
נח כחול אחרי חג באמצע חשב / וה' מה שצדקם נח
יאשמו כל החוסים כל חלוק אבן שהחול והחול כחול / ואמר
ניחא / כל שן שוא / כלפי אבן אמצע חשב יהי הראשון /
שוא נח / נח אחרי שוא נח לא יחב / אבן שוא אצוקם נח שוא
החבאר שיש כחול ביל נח נראה ~~שמוט חשב~~ / וה' מה
שצדקם נחמה בקרב שמוט טו / נחיל חרה ויאביר
יסגיל אבן / שהגזית כעם כל כעסם אחרי שוא נח / נח אבן
שוא נח נח אחרי אורי אורי שביא נח ונסתרה אבן אבן ב
בג אצוקם / הנח כל זה יורה שיש כחול ביל נח נראה כ
באמצע חשב : ואולם בסוף החשב איל נחמה כפי ביל
נח נראה / והטעם כי הנח נחול יסגיל / נח נראה שמוט
החשב וכו' / נח נראה שמוט החשב / שמי כפי אבן כ
המבנה כל שן שוא / באמצע חשב הראשון / נח ופסל נח
כחול נחיל שמוט

היטלתי

ערב

אטובי נחמיה' , שאי/ היז/ בטיה היא בואנ נח : וזה
 שפני המעבים אהים שוא עמ קח א שפני עבד כבא
 כ' א/ אלא זבא עץ נזל חטף אלהי אה עבא עץ חטף
 נזל כ' א/ סימנאר בשפני בואנ בל יז' עץ , נח כ' א/
 אור מרה הקנה ל' נזל חטף המעב ביעא נבואה בוא
 ונזל וכריב עליו שפניק אהיזי כנזל אבן ובה/ ע' : א'
 א' ואנך טרם אחל אבאר בשפני טענות הנבואה ו
 והנטימט ראית אהציר נפש העצוי/ אהעניבו על שש .
 יביעות נחומת אשר תהיינ בניו/ כע/ הממאזי כ
 ראשומט כפי סגל עליו אהב/ אהפנא כפה שיתבאר א
 אפסמ , זה/ אשר כעב הנטרו העבנניק המאוס/ וזה/
 אשר העלות ע' חנירה וציו/ וברחש אורן בראיות כ
 כבירות וטעמט מופתות , נה

א' היב' עה הראסוף כעב הנטרוהו העבנניק נהיא של
 הנבא נבוא בל/ ומה אטימט טעם ונעט ענישם כפניק
 המה , כ' אחרי המה א' יבא שוא נח אונבנ' ואחרי נ
 טעמט טעם יבוא שוא נח אונבנ' , נח נבליק זה שנה כ
 במאנאות שפניממט , כ' טעמט הטעם מהיזרן כתינאר
 האחרונ' מהשנה ובוא מה שראן העבנניק ש' ארע , אן
 כתינאר ש' אפני האחרונ' והיא מה שראן העבנניק/ אעיל .
 והממה א' יחכ/ אבא כפני טעמט המה/ וטעמט הממה
 הוא כתינאר נהיאטיה שאפני הממנה שיש כע טעמט
 הטעם , או אפני שוא נח , וא' יחכ/ כפוס אונכ/ שמה' א'
 הממה כפני טעמט המה באה נהיא אן כל שוא אחר :
 נעמט טעם הוא שוא נח " א'

א' היב' עה השניק נח אומה הנטרו העבנניק/ והיא כל שוא
 ששפני אהיזי כטעם מה' אהמט/ שמה' כטעם אעיל .
 אבני קירוב הטעמט אפניק על הממט אהאיך כפני
 וטעמט הממה ,

התעוררות ית

התעוררות רצונית / ענין רבא משה ויגרא ט' התעוררות
הנפש / אלה רבא רבא ^{אלה} בבאית מ' התעוררות
הנפש אפני קראו הטענות ^{אלה} היא כאלה ה
הכאנות עשרה אחריה // נג

הביעור השלישי אם הכתובה האכזרית והיא כל מה
התעוררות טעם הבאה בעקב אמת ביוק נשמה ואי יתעורר
אחריה הוא נח אורח נשמה השמה ואלה בעלע שמה
בעקב מוסר / ענין אפ' אית כל ההאזינן בבאית אה' /
ואת פ' יתם בערב אה' / כ' יתעורר אה' אה' מוסר יתעורר
בערב נח / חנה עולם אבדו יתעורר שח' כל אלה השמות
מתעוררים בבאית יתעורר אה' בנה כשה' אחריה הוא
עבאר מנה אמתה כל זה שמתעורר טעם הבאה בעקב
שמה ביוק נשמה / והוא ש' אה' שמה אה' הוא כ'
בעקב שמה / אה' ש' שמה אה' אה' אה' אה'
בערב יב' / פ' יתם כ' / אה' בערב כ' / כ'
ויתעורר שמה אה' / חנה אה' אבדו יתעורר בערב נח
שה' שמה אה' / כ' התעורר אמת יתעורר שמה אה' /
כשה' שמה אה' / אה' שמה אה' / אה' /
יתעורר שמה אה' / אה' שמה אה' / אה' /
השמה בעלות אמת האחרות הוא בעקב ענין טעם
שמה ככה הריבוי נביעה הראשונה שאלו אה' אה' /
התעורר מאה בעקב האחרות או בעקב אה' ה
האחרות איתן אה' התעורר שמה אה' שמה אה' /
אבדו יתעורר שמה אה' / אה' שמה אה' / אה' /

זה אה' שמתעורר היא בעקב שמה : נג

הביעור הרביעי נח היא אה' השמה האכזרית / והיא
טעם הנשמה אה' אה' קראו הטענות ביוק כ'
שמה / אה' שמה אה' / אה' שמה אה' / אה' /
אה' אה' אה'

מפת אשכול הקודש

שפטי

המתנצות

מאי אבט שנה נע או בתנועה השלישית / והתנועה שיש ב
 כב ענין טעם כעלם אחריה כעלם המעשה כל בנין ב /
 כל - ישיבי חוב תאים מוט / מאת ד' הייתה באות תאים נחת
 והתנועה לאה שיהי כאשר לא יהיה התנועה באות התנועה
 מהתנועה אחריה אני יהיה התנועה כעלם האור האור והיה
 עם מותו כעלם אחר ישיבי כעלם תאים נעב / ה' הייתה באות
 יהיה כ' המעשה כעלם בנין ב' / והתנועה שנה שהתנועה
 כעלם היא כעלם מות " נג נג

התנועה החשישית לא הוכרה העבר בנין נח אומה / והיה כ'
 שנה הכה כעלם ענין טעם בית כעלם ענין טעם אהיה
 שהתנועה אלו כעלם התנועה הראשונה שאה יפה מותו בתנועה
 האחרונה והתנועה כעלם הוא כעלם הטהר הטעם ואה ענין
 השנה / אלו כל מותו הכה בתנועה האחרונה שהיה השנה
 לאחריה כעלם אני יהיה טעם השנה יהיה טעם ענין
 טעם ואה כעלם אחריו אה נע / ועלמה הנה שנה נע כעלם נה
 כעלם התנועה " נג נג ענין כעלם האה כעלם עם יהיה שאה
 הוכרה והה העבר בנין והוא כ' שאה אומה האחרונה שנה א'
 אעט מאומה אהיה הטהר ואי/ כעלם ענין אהיה והשנה
 שנה לאחריה כעלם והתנועה שלפני האומה האחרונה ה'
 היא הנה אני אעלום יפה מותו כעלם היה כעלם כעלם - א'
 אהיה כעלם ב' / עכ עלם השנה - אן שנה כעלם כעלם /
 כעלם - תאים כעלם / והיה אהיה - ישיבי אעלום / ענין
 כעלם - מאומה שנה אהיה נח כעלם ב' והוא כעלם כעלם
 יתנועה אהיה / נעטו כעלם - באה תאים כעלם הנה - נעטו
 אבט תאים נח וטעם האומה הנה כעלם ענין טעם /
 והטעם שיהי אהיה אהיה ענין כעלם כעלם יהיה אהיה ענין
 ענין טעם שנה כעלם האומה אחריה כעלם אהיה נע / ואה יהיה
 אן אהיה כעלם נע כעלם הטהר אעלום / עכ כאשר יהיה כעלם
 כעלם אומה כעלם ענין טעם וטעם כעלם ענין טעם
 והיה אחריו אהיה נח

זשפט

התעצות

התעצות האזכרה / התעצות הטבעית הוא שהתעצות
 הטבעית מתחנן יותר בפתירתה או זה ששם היתם ה
 התעצות / אבל ש התעצות האזכרה והתעצות היא כפיכ
 ת מתחיל במוג ומלמך בחולשה והתעצות זהה הבה
 הפעיות אותה / כמו שיתנה אצל הפעיות לעצור כך כל
 התעצות גבאה מאותה הוא התעצות הפעיות עם היות
 שהתחיל בבה התעצות מסוים בחולשה ואם תעצות שיש
 אפיונה מורגלת בתעצותה אצל החבור והסגל אפיונה ה
 הוא שהוא יסודה הראשון / וכל זה הבה גבאה מאותה הוא
 הוא פחותה ששאר הנה שהיא בעצמך וראשונה : טע ה
 היעצות האלה נקח כדרך כתי / המתחיל ראשונה והיו לו
 אצלו / כן ע"כ מה תעצות והסגל בה שיתחיל אפיונה :

ועצות אצל כל זשפט הנה על המבר
 זשפט הראשון אשן המבדקים אחרי הנה לא יבא שוא נח
 אשן / אבל שוא אחרי הנה הוא שוא נח : והטעם אפי שהנה
 היא שואה כדבריה ומוגלית בתעצותה והיותה שואה כ
 בעצמה שוב אינה צריכה אהותאם ע"כ אחר / על כל שוא
 שאחריה הוא שוא נח שהוא המתחיל התעצות שאחריה / ואם יחס
 אבא אחריה שוא נח אפיונה אפי שהוא עשני אהרגל התעצות
 שאלה / והיא אשן אינה צריכה אבג כן נבב היא מוגלית
 כדבריה : נג

זשפט השש אשן המבדקים אחרי הנה לא יבא בנה אשן :
 והטעם כן נבב הריבא שניאח אשן הנעשה היא כדבריה
 ששוא כדאשן שהיא שונה להבה היא כדאשן נח / ונבב אשן
 שאם יחס / אבא שוא נח אחרי הנה / יחוייב אנה שגם בנה לא
 יחס / אבא אחריה " נג

זשפט השש-ש אשן המבדקים אחרי הנה שש כן נבב
 ששן יבא ששן נח אבג כן נבב ששן אפי ששן אפי ונח
 ששן : והטעם אפי שהנה הנה ששן אשן בעצמה עב ש
 ששן אשן הששן ששן אחרי מאותה אשן : התעצות כן / אשן
 נבבב אחריה או איננה

מפת

נחמה אחריה או איטק נחמה / ומה פאר חתונה ה
 הנחמה אי / ספר שיעגל הכמה יתר עשאוונה / ומה ה
 בצבע מספוח היור / הגה נח מורל אני הנשעה עונה חת
 מונה הכה נחמה מה להוא בעברת חת / ובעצרה מה יכא
 אחריה שואת אורנף כמפת אחריה / ופרא נחמה א
 מאמר העברת נים הראשון אשר אשרו שהחנצא הנשעה ה
 מלבושה של הנבואה / בלבושה מאמר הוא איחסרה
 החלבה אל המנוחות / ואולם פפה נפשה שהחנצא ש
 שהחנצא פנשה מהל המנה נחמה אני נארה עונה חת אור
 אל היתה כסוף מאמר נח / הוא " ומה הוחר אולי ספר אחר
 חת וצלק מאב / והוא כול / שנת נסחר ונת נראה צנ נח
 הככלי הכה נח שהחנצא אולי ב / נה נשפוח / ואכ א
 אור חת / והיה נת נסחר ונת נראה אחרי חנצא אחת
 כול / שלא יחולל שנת הככלי כנשא אחר / נח ברהק
 פנימל בפני נחסיב בעצמל / אמת מן נחמה מאות
 אני הנשעה חתה שיערה נחמה נח חת חתונה הכה
 חנצא הלא בעברת חת נחא ספר / שהני כהר החנצא
 אולי ב / ח נכילה החשיתה ח מה שסופה מאות ש
 איתה מאומה אולי הנחות ואי / כה שום נוכה ואולי
 חתה אני חסיב מהל המנה נחמה מההיא / וכמה נח
 נח / הכה מאב נח מאות אולי הנשעה חתה מההיא ח
 חתל עונה הכה חת אולי / בא אחריה שואת נח כ

נשפוח והכל נה / נה

י"ג מפת הרבלי / א הכנצא השכננים / והוא ח
 חק שטעה נחמה אחר נחמה אני לא יכא אחריה שוא
 נח אולי נח חתו האשים / יכגו / כה נכיים כ / ונש י
 ה היתה נח חת / אשר ל / אחותי אר כראשיתה
 נח חת / והשק נח החנצא אולי ב / ח נכילה
 הרבלי ח חשק נחמה אחר נחמה : נה
 מפת החתונה

המתנצות שלי

משפט

יבא אחריה בנך כמו ואשתי עק אמי בכי בנסיך ז' /
 והטעם לפי שהיתה היא פתה כלה כפי אהמך ונתן
 אומי מני בהרצת יהי' כפי כפי הנה נשורה כפי אהמך
 מונח אומי אזני שאתחיה / נק אק מהי' כפי הענין
 השאר בעברתה ווא הטעם אבירנך העליונה ווא יבא
 אחריה טו' נ' או בנ' / והטעם כולו שאומי אזני היתה
 עיקר והמתנצה שלפניה טפלה אה להי היא כלה בעבר
 נחתי אומי מני שאתחיה ראני ששאר אומי מני בתחומיה
 ונאמר שאן מהי' כפי הענין ההיא אלא כפי מהי' ווא
 יקנה כליטק משה שמתאמ בקנין אחרים הפקיד בידים
 מקבולי משפחות שהתנה כתיבה ואומי מני העשיתי או
 אחריה היא אזורק בנ' סי' / הבנ' / או אזורק אשור
 יבין ולפי היא נ' נראה אחרי הנה היא / ומיך נאמר
 שיהיה כפי הענין כפי מהי' הוא כפי היתבאר אלהי' /
 ה' כבי' עה הראשונה שאתחיה מהי' אהי' אבוא טו' נ'
 נ' / אומי כפי היתבאר טעם כבי' עה החשישיית כל א'
 מהי' הבא בתנצוה האחרונה מהטוב משפטו כמשפט
 ענין טעם / וכפי עה יבא אחריה טו' נ' כמשפט : ז'
 ועל עה אבאר כל משפטו ח' על הסדר
 י' משפט הראשון אשרו הענין בנין אחרי ח' אה יבא ש
 טו' נ' אצוק יבא כל טו' נ' אחר ח' ח' נ' כו' א
 אברהם י' ח' : והטעם לפי שהבית ח' היא נצרה וחסונה
 ג' ח' מונקלי בעצמה / וכפי עה היה ראיה אהי' אה
 מונקלי ע' ז' כפי אחר על כ' טו' נ' כיוק אחריה כפי ש
 שיהי' מונקלי על יבו : ז'
 י"ח משפט השני אשרו הענין בנין כאשר אהי' אחרי ח' ח'
 טו' נ' אנו יבא אחריה בנ' שפוא טו' נ' ח' / והטעם
 כולו שיהי' אומי הבונה כאלו היא כפולה כמבטא כמנה /
 שהראשונה מהכפול

התלמוד

מסכת

מהראשון והכלל שהוא הוא פשוט כיון איך חקר ויחקר
 נכחו יע' נכחו / כאלו נכחו / חקר ויחקר / הנה נכחו /
 המוסר / היה להח' מונחתי ע' הבנת כח שהיא מונחתי ע' שהיא
 נ"י נ"י

י"ט ושפט השואש. אורן המבדוקים כלל שיש בה נכחתי ט
 טעם או יהא אחריה נכח כן ויכ' / בימי תחת השמים אשכח
 בית אנדוק ונשק / והטעם פשוט כן / שיש בה נכחתי טעם
 יהא / כדכרתה חנה אהיה שהיא מונחתי ע' נכחתי טעם נכחתי
 מיע ציכא אהיה מונחתי ע' בכך אחר ע"כ או יכא אחריה
 נכח . . . ואולם יכ' / ושפט טעם הנה שאי יכא אחריה נכח
 ששואש נ' יכ' / אכא אחריה חא יכ' / אכא אחריה חא נ' ע'
 נהטעם כ' מפאת שזכרתי הזכרתי חא של המעשה כפולה
 תהייה פומתי או מנוק הנחתי טעם חא / אהיה כ' שואש
 התחלתי התנועה הוא והוא הונו ונשיח או התנועה אמתיו
 וכ' / נכ' / ואז אהיה הונו ונשיח או התנועה אמתיו טעם
 הוא מנוק הנחתי טעם / ע"כ / אהיה / אכא שואש ע' אחרי
 התנועה שיש בה נכחתי טעם . ואם יכא / שואש חא שואש ע' נכחתי
 שואש נ' אכא מנוק הנחתי הטעם ע' הנה שואש ע' התנועה ה
 הוא אכר הוא הונו ונשיח או התנועה אמתיו / ואפי' ה
 ההנהגה חא / אהיה הונו ונשיח או התנועה אמתיו
 כן / של הנחתי חא פומתי או נשק הנחתי הטעם . ישיב
 המשיב כ' הנכ' / נכ' / שואש ע' שהוא התחלתי התנועה
 נכ' / שואש ע' שהוא נכ' / התנועה / כ' שואש ע' הוא נכ' / התנועה
 אמתיו חא / נכ' / והצדדי בה יכ' / אכא שואש ע' אכא מנוק
 הנחתי הטעם / כן / שהתנועה אמתיו היא ע' חא חא / או
 מנוק הנחתי הטעם / חייב חנה שיש שואש אחריה נכ' הוא
 יכ' / אכ' / כ' נכ' הוא שואש התנועה כ' התנועה חא /
 מאכ' שואש ע' שהוא התחלתי התנועה אמתיו חא / חא /
 חנה (וכך ג' יכ' אכ' חא / היטב כ' חא חא / חא /
 כ' שואש ע' / ע' ע"כ / אהיה / חא חא שואש ע'
 אחרי מנוק הנחתי הטעם / אכ' / נכ' / ע' / ושפט הכביע

לח

המקצועות טו

כ' שפ"ט הרבני או הנכבד והחשובים והעמוסות מקום
אוהבים כ' / והוא כ' חסודי אינה בעצם והאמנה אבל
היא מאורח שמה צורה הפנימי רבי הוא יבוא שם
שוא / נשים רצוף / אמרתי / נתיי רבי היא נצרה נפוחה
שארה חן שהיא בעצם והאמנה ואם יבא אחיה הוא נח אן
בני פת שבע עמי בראשית טו / קרובה או רבתי / ואיסוף
שפ"ט פנים אדם איפה כ' / בונה בזוי / אלה שיר השירים כ'
ובושיה / והספק מבוא אצל ב' / כ' בדיעה הששי ע"ט /
וחב / והכל כ' גם ואן השונה שפ"ט החכה היא כ' כל
שפ"ט זה פו וישמה כ' טוב נהאט ט / וישכך שכיח
שפ"ט כ' / וישכך שכיח ואין / מחריב וינרא כ' / וכן ראוי למח
כ' הסוכן היה הוא כ' כל חסודי או כ' כל חסודי / וכן / וכן
המבוא שיש בטבע האש / אבוא שוא בעולם חסודי רבי אבן
על הנרא / אבל אין / ששכך בלשון / ואינה האש / שפ"ט חסודי
בעולם שוא כ' כפסג / מאר כ' זהו זה שייכך על השכח
א' / מאר חסודי שפ"ט חסודי / בעולם שוא רבי שוא יחנה
שם שוא / נשים רצוף / ראוי שפ"ט חסודי שוא שפ"ט
העצם שפ"ט חסודי / ואם חסודי על כ' / ברוך ונח / שש הסוכן הזה
שפ"ט חסודי / שוא בעולם שוא חסודי / ואם חסודי חסודי
שוא חסודי חסודי / חסודי שוא חסודי חסודי / חסודי חסודי
אורי העסק אכל נסר על / חסודי חסודי / ואן פו שפ"ט חסודי
אף בחור כספר חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי
כפ"ט חסודי / נח לא חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי
החכה עמי / פו חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי
שפ"ט חסודי / ובכח שכל חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי
חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי
החכה / : ויבוא חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי
חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי
בני / חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי
הפ"ט חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי
חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי חסודי

ההתננות י"ט

עבט

החיק שהציה והחירך יוצאים עק אכל הוא רחוק ומוציא
השפה שהחוק והשורך יוצא עק אכל או יחל אבוא
פיהו חזרה חולם או שורך / והחילוף אר היתענות
אשר לא הנעמ פה הוא אל ברך הנרות ניש אק ברש או
סוב כו שפ כנטי / צעיר רובק מאק סח עפטו רובק ואי /
נכו / שיחילק הנלק עפ הציה אפי סאי / התיחוסות כנימ
נ הנלק עוסק אלק והציה עוסק יצ עכ / ברש חס עמ
חנה אל חקרי רובק מאר רבי יק / והייט אפי שהציה עוסק
יב עק היות שאינך כנמה אחריו //

כד' יסב מוסב בטבע האלו / שאו הבוא רח אפי אוט נ
נעשית שהיא ברנה עשפחרה וברי אביה / ועק היות
שהעבדניק אשר הו אפיט או אפרו אלא שאי יבא פחה
אפי אוט נעשית הנעוצה אאם שהפחה עוסק אפיט נכו
והקניב אוט השעיר הקי ויערא יו / שהיה עפטו והקניב ה
הקי כפחיו / בהא כו על ראש התי עק / וכ / אחק ה
הפחה לא אפחה נעו / פחה כנעו והיתה מאו / והקניב
כפחה שהי פאש אי / החיית נעוצה נעו פחה יהנה
חנה אי / וכ / באטו חנק האחטברבנס והפחוחו מסור
ה / וכ / אחי / סגו פחלק בעטר נעו החיית ואק אי / ה
החיית כנעו ריה האלק כפחה כו אי / אחיק אחיק
אחיק / אחיק אפיט ברניק הטיב ועצוק נ עפט
כו / הוא אפיט אפיט אוט נעשית שהיא כפחה אשר
ועשפחרה נעו אביה / והעק אפיט סכך חק אבי
שאיחיה אפחה אונקלי צי שאו נ או ברש שאחיה אפי
שאי יחל / ככו / ביב / שהי אוט נעשית אינך ענלתי
כנעו / נח אינך כפחה נעו כביא גיימל השט שהי / א
אוט נעשית כפחה / וכ / סאי / אחריה אוט נעו ווא ברש
שאר קניב כפחה אונקלי / וכ / סבא / היתפלע אוט נ
נעשית כפחה חלצה אפחה מעוצא היות פניו אפי
המוציאות / עיי / כפחה כפחה שרש עתה / נח חס היתענות
הארה / מסונה אכח

הינעו

זעבט

האזא ח/ משונה אהב נוחס אהב אה/ מי/ כעץ העבדיו
 אהשית שמה/ כ הכרה מיג רמל/ מיככה נוצר הכרה מיג
 מלבויה צד שמיג נבאצת בתינעה נבואה נבתינעה ו
 אהיכה/ וכעבט שמיג הנמט היא קאה יומר זמאר מיג
 אבאט הימיה שונקלטי צי שומ' נע אב רמל/ צב כעב נע
 הוא שמיג מיג מיג אפכ קמ אבה שמיג נבאט נבאט:
 נמיה שהמיגמר נע/ הוא מה שמיגל נבאטה נבאט ושמיג
 צמינמחן למ קאצ מיג אה צמ סאינ שופרתי אכר/ צב
 שהמבננימ העה ראן כ/ האהן חזר יתשבבן / ואולמ
 אפי סיבא נבאצ אפכ שונק/ שמיג נבאט נבאט הפק שמיג
 האשן/ אב/ סנייה האלף בנאטה נבי/ שמיג/ שמיגאט בקיאה
 כמון נמיה קאצ / וכיו/ שהינעוהי הנבאט היא שונקלטי
 צמיגאלף האשנף נכבא הקיאה טובא/ יככה אור הכרה
 והב/ נה // : ועה שמיגאט שמיגל/ צמיגאט כעב/ מי
 מאימ נען / שמיג/ או חסוד שמ/ ימיגמ ההביבאט שז
 / ימיגמ יבאט שבורימ אינע/ וסיבא סניל אפכ א
 אורי נבאט שמיג כעב / הנע כעב נה מיג העה
 כעב/ טעמי/ צמ הימ כעב מיג הוא כעב נעמי
 האשן/ אבאט שן טעמי/ נמיה הינעוהי נבאט נביה נה
 כעבנמיה האה נבי סא מיג הכרה סניל : נה
 כדה זעבט אש/ הקובש כ מיג סאפן אורי נבאט שמיג
 הככה או שמיג מיג מענדיה נבאט נבאט צמיג סאפן
 אורי האחרונע נבאט / שמיג אפכ אהרמבא הנען/
 כן נמיה אהרמבא נמיה שמיג שמיג שמיג שמיג
 נעל / והעז צמיה כ אמיגמ כל הנמיה שהכא ב
 כחוק נבאט/ כעבמיה ממלך חמיג צמ או אפכ אחתי נבאט
 הנען / וצמא נמיה הנל אבא/ מיג/ כעב / וכ/ כעב
 שמיג סאט נמיה שמיג נעל / וכ/ כעב / נבאט
 הנמיה הנמיה

המנוחות

ה' אלהיך ירחיב קניןך בארצות ח' / ויניח בלבך ויגדל עליך סוף
 יוד / ויניח אבן יסוד / כל אלה הן המנוחות הנקראות
 והמנוחה הנקראת כהן בבוא יתקן ויבן ויבנה וצדק היא
 שהמנוחות אשר היו לפניו אלו אשר הוא שבת פניה
 במנוחה סוף והמנוחה הנקראת / אשר אומרת נקראת ה
 הטיה והמנוחה כ' ששטת שה שיהיה לך שבת
 נקראת / והשם אף ששטת הנקראת / וזה פניה אף ה
 המנוחות וכל המנוחות אשר נקראת בבית הבל' אף
 והיא באחת / והמנוחות הנקראת אף / והמנוחה אף
 שיש בה המנוחה הנקראת / ואולם פניה והיא המנוחה
 בארץ נקראת שהיא כחך או המנוחה אף / אף ה
 הנקראת אף / והשם אבאר כ' ע' וזה השם והיא
 הנקראת כ' ע' ששטת אף והמנוחה הפניה /
 וכ' בארץ יבא סוף אבן סוף או הא' / והמנוחה נ
 שבתות או שבתות אף כ' יבא יבא יבא יבא יבא יבא
 הנקראת אף / והשם אבאר כ' המנוחה הפניה
 היא פני המנוחה האות באר הטיה / ואולם אף המנוחה
 אף כ' אף המנוחה ואף המנוחה הפניה אף כ' נב
 כ' ע' ששטת הא' / שאף המנוחה שיש בה המנוחה
 אף אף נקראת המנוחה אף ששטת המנוחה היא המנוחה
 אף כ' אף אף ששטת המנוחה אף אף אף אף אף אף
 המנוחה אף / וכ' המנוחה אף כ' אף אף אף אף אף
 נב כ' ששטת אף / הנב המנוחה ששטת המנוחה אף אף
 אף המנוחה / וכ' המנוחה כ' אף אף אף אף אף אף
 המנוחה אף / שהיא ששטת אף אף אף אף אף אף
 אף המנוחה / וכ' ויבא אף המנוחה אף / והמנוחה
 אף / ויבא אף המנוחה אף / ויבא אף אף אף אף אף
 אף המנוחה / ויבא אף אף אף אף אף אף אף אף אף

שטבת אסוף הנאות

המנוחות

שטבת

י"ב ובוטחה / בהאס יתקן / נגד אל נגד שופט / טו /
 או בהאס יתקן / כה וכה שוות / ו / ו / הכל יתקן /
 יתקן / יתקן / ובוטחה / שטבת / ונכחה / טעם / וזה
 הכל אפי' שהפיתח מחיים / וז"ל הנבו / יומד שאר
 המנוחות שטבת / ורצו אשר כן שאר ח"ג נחאש / טו /
 אגב זלזא הנבו / והפיתח יפה כמו אגב וז"ל הנבו / ו
 כהברי הפיתח נפוח הנבו / כיוצר ח"ג המנוחות /
 והנפ שפד החי / האות שלפני אותו נפוח הפיתחה כ
 פחות שאר המנוחות שטבת ראוי להיות מוקם הפיתח
 הטעם באות נפוח הפיתחה אפי' שהפיתח אגב יודר
 באות נפוח ושא המנוחות שטבת נחאשו / טו / אגב א
 אות נפוח / ובאות כפ' שפן הוא ראוי שהיה ה
 הפיתח כח"ג הראשונה שפיתח כל מה שפיתח אות
 המנוחות שטבת ורצונו שהפיתח ח"ג הראשונה
 אפי' גם הח"ג שלפני שאפי' אות נפוח הפיתחה ו
 הפיתח אפי' כפי שהיה / ונפוח אגב נפוח טעם /
 וזה כפי אותו פיתח פיתח פיתח פיתח פיתח פיתח
 כפינן שאפי' הפיתח / שאפי' הח"ג טו / שאפי' הפיתח אפי'
 אות נפוח פיתח ח"ג / צד טעם כן / ויחא אפי' / כ
 גם היה ששא ח"ג זאת הפיתח הנדל פיתח כפי אגב אות
 נפוח אפי' הנדל פיתח אגב שאר אותות וכל מה כפי / ויש
 מ / המנוחות אות שאפי' הנדל / נפוח נפוח אפי' /
 הפיתח הנבו / והא ונא אפי' שהיה כפי הנדל הנדל
 הפיתח והפיתח אות הנבו / ופי כפי וזה פיתח צד שפיתח
 גם הפיתח הנדל / אפי' והפיתח הנבו / הוא שפיתח פיתח
 הפיתח / ומה שהיה כפי הפיתח ח"ג / ופי שאפי' ח"ג /
 נפוח הטעם באות נפוח פיתח שפיתח כפינן אפי' אפי'
 הפיתח הפיתח אפי' כפי ח"ג ח"ג / ונא אפי' ח"ג
 הפיתח הפיתח

מחנה הסנה ליש בו ענין טעם אשר איננו באור נקוטה ע
צמיח מן הארץ וטעם הארץ וזוה שישנו אף מן צדי שיהיה
אולי יקרא ענין טעם : ..

כ"א על נבוא אמתו העניינים שאעזוב או יבנה מן באור האחרון
מ/ה חובה : וזה שצדק לא יבנה ולא יבנה וזה שצדק
והטעם פשוט אצל אף שיש בו טעם והוא שצדק וזה שצדק
וזה שצדק או בנה שצדק אחריו . ובנו/ דב/ א/ אחריו
שוק אורי אנרי . יתחייב מזה חוב אופות שאעזוב או יבנה מן
באור האחרון מ/ה חובה : וזה שצדק לא יבנה ולא יבנה וזה שצדק
יש פניו שצדק אצל / יבנה שנתן כן קנה יבנה / אף נקוטה
ישנו נבד ויתקן / יבנה מן כפול השם ואי/ נב טעם
טעם ואי/ יבנה אורי אורי הנכבד אחריו / נב או יבנה
שמה/ האל והוא שצדק בנחמה יבנה נבד אחריו כבד
כ"א וארא בבריתם ושא / אמת אף זה שיהיה אצל כ"א
לעז נואו הפתח כולו אצל וזוה נבד / וזה זה יהיה הסנה
כצדק מן הכנה הטורה שזה יהיה בחובה וזוה מן ששאר
מתדמה לתי ונבד ואי יבנה אחריו או שוא ואם בנה כן שיהיה
אצל כ"א כ' כצדק הסיימי על כ' / אורי אחריו יהיה כפול כפול
ויהי אצל האל והוא הנכבד אחריו כפול האל כפול שוא /
יבנה / ואפי' שזה כחכך כולו ספר הכוונה שיהיה כפול כפול
שם ס' ו' וזוה אצל אצל או סנה אפס שהוא כפול ש
שבתנוצות ע"כ . ירצה כ"א / שוא יהא אינה עורפת כפולה
שזה היה כפול ששנו אפס אחריו הנכבד העו/ שו יבנה אב
א"ס שאל ית אף יבנה על החפל קולת ה' / נב אינה נכבד ש
הנכבד אפס כ' מ/ יהא מאותו הנכבד / אף יהא נכבד ואינה
נקראת אנרי / ואמר שצדק מן אצל אפס אפס יהא העז ש
שבתנוצות / יהא כצדק מן הכנה הטורה שוא שיהיה העז
שבתנוצות כפול / והורה נבד אצל הוא אחריו נקראת אנרי
אף בנחמה ואם כפול / וכבר זה צדק שפסדים נכבד יהא ש
שהיא אצל הסנה וזהו

התעורר

שלא אזהר הפעל מהזכרה אנכי פשו ואצט ארו/ צל-שטיק רבבים
ו/ וא/ מצד אר מאורה באשתי לב/ וזה ששוכר באש/ מצד
צדד צד בנקל ואמ נאמר קטנה בעול/ היינו לבי שלטון/ צדד לא
יהי/ ו/ שהטעם הוא והנתיב אשר צדד פני אהבה ב/ נתיב
פני אזה מה אהבה פני העל/ והפל/ מה זה

כח צדדלא אחר אחרו ל שבה שספרה אחתי מאוסתו הוצע
והאוח שלפניה היא פחותה ו/ והתנועוטה הפקאוה נואלי הנזק/ ארי
אצמק נתיב פתיח אחרי/ ומה ההיא פשו נצנץ על העץ שהוא אש
בית נתיב בעצב פת/ בלחם ובעקבות רבבים לה/ וזכרתי נטה
או/ דעו/ ו/ שחוד נקטת ניקרא כל/ ואולם נאמר מה/ אמרת
שלבט אוחי הנה שפועל השבה בנקל/ מי/ אי/ יח/ אחרי/ ב/ הנתיב

פשו אהיה צדד צדד נשע פאשתי יח/ ואברהם אהן ושמו אב/ ב
בבאשתי ח/ והוא/ שחבצ ב/ ונקום הפתיח הזה הוא אפס אוחי
ההצ צדד/ וצדי כפי/ וצדד לה האש/ לא החב/ אב/ אהן/ באומה
האחרונה והשבה/ ובעניאוח הפתיח הזה נחלקו המעבדים ש
אוזרים שקראו כח/ נתיב פשו בית נתיב נורי/ כח/ כח/ כח/

כיאת נתיב/ ובהו בעל החכם אהן/ צדד אש/ ויש אומר/ ו
כי אוחי אוחי הנתיב/ ו/ היתה שלפני הפתיח היא נתיב/ ב
כתינועט פתיח פשו בית נתיב פשו כח/ בית נתיב נתיב/ וצדד
הינן בעולו ובה/ ומה שר שאום/ ובעל מננה מבין והנשפם
אחריהם וכל נתיב/ ונב/ : ולכך הנתיב האשתי בערך/ ו
עופת נתיב נתיב/ בחנינה וצדד/ וא/ נתיב/ הפתיח הזה ה
הנתיב אחרי/ פתיח שלפני אוחי הנה שפועל השבה/ ו/ ה
המעבדים אשר היו אפס/ אהן/ הנב/ בבניהם איתם לא הכנסו

צדד/ כנאר החנינה אבאר הסבה העלמית כנתיב/ אוחי הפתיח
הזה/ ובעל שח/ יתן בעצ השיתה שיהיה אחר שפתיח הזה הוא
אחרת אוחי הנב/ ו/ וא/ נתיב/ וספיקים כח/ כח/ צדד/ ו
אחרת אוחי הנב/ ו/ ונא כח/ פשו פשו אחרי/ ומה שיש בה נתיב/ טעם
כח/ א/ ספיקים

אלפי אלו / הנכס

עשתי

יש בך נתינת טעם היא שתינוצות בפיח הנפיש אפש אורי האל
כיונים אלה פריה גבול נוי / כאו כמה יניח מניח פריח
גבול / נכ / נחח גבול שרוע סרנח נוי / כאו כחב נחוח גבול
שרוע שרוע סרנח / נכ נשית : 22

עשתי השוא והס פני ביטס "

ע"ה השוא אינת בלא תנועה כי מ / כו ה תנועה אצור בעצמו וקראת
בעמדות הומר אפסי / ושם שיש שוא הם / מ / האחד הוא רחוט
ונחר חמיב אל התנועה אחריו כסות נפשו והוא הקרא אל ה
השקביק שוא נע : והע / פשט הוא רחוט ונחר אל התנועה ש
שאלנה כסות נפשו והוא הקרא אצל המבדקימ שוא נ / ואומ
בענ / מהירות הקריאה מ / הפול כ / שוא נע אשוא נ / כ
שוא נע רחוט ונחר אל התנועה אחריו כשוא נע שוא נע הוא רחוט
ונחר אל התנועה שאלנו / והפול שבנימ הוא שוא נע הוא
החול התנועה אחריו ושוא נע הוא נבול התנועה שאלנו / וא
יח / אבוא שוא נע כסות החב כשוא נע / אבוא שוא נע כרא ה
החב / :: ::

ע"ה השוא מכאן מהירות קריאת מית נטה אשוק תנועה אכח מה /
אחיה אחת מאותו אפני / נכאל כ שוא שאלת אור גרונת נ
נטה קריאת לתנועה אור הנב / אחריו כשו י / אור כראשית א
אביל אב שוא כ / אפי ש / קלא מיש / י / ג / גלית עקב
כביק אז / יאה ראוי קאי / יאה פקרא פאלת כראשית עת / והטעם
אפי שרוע קל הנב / שוא קוא הפשט אשר הוא שרוע אל האותיות
אל התנועות כי הוא החולת לאות ולתנועה / ושוא נע על ה
תנועה והוא החולת לתנועה אחרים אל כ / כמל / נבול הוא תנועה
אור נכוסת אחריו / נכעכה שוד גמטא אפי / סבול חול ה
החב שוא אפדום שוא תנועה אור הנב / כאת הנודעת
כשו אנתוק שוא נ / שפטו אנתוק כשוא גמטא / נכ / ה
הני / באותיות חב שוא נע / הא הידעה כשו פקית פקית אפית
עשתי פקית פקית אפית נכ / פקית שוא מ / א / עשתי
שוא נע / פקית אחריו / נכ / א / אנתוק מניח האוא /
אנתוק שוא היא

אשפטי

אמר פלא היא פאונג והאלך נפחתי כפכא נדויהם רבים : ואם
 מהלמן אחר בשואף אני נטה אריארה שורף שהוא נשפתי אשף בצמ
 ומאונף כמא/ שונך לא ואו כן בשונקים שה' שונקים נבחו השואף
 ית' נעט וסנך כפכא האשף האו יאמר בשונקים שונקים / וכלה א
 זכט מהירר השואף על האו שהיא מונו השואף שיש כן סבר עלפתי
 אשפתי אשפתי שונך : וכאשר תהי ינה אחרי השואף אני נטה אריארה
 החינך שהיב נשפתי אשף כעצמ וראשונף כמא/ חינך לא יב כן ונא
 ידעתי ויבאנו כעט וסנך כפכא האו יאמר ויאלך ידעתי ויבאנו
 ואוץ כאשר כמא השואף אשף אחת עשר האומות גולת אומות הנבו
 ואומות אהו/ אני נריארה השואף כפכארה דיומר אפשי/ מא/ או נשי
 אשף הנזכר אשף : ויש / המבדקים אשף שפאשף כמא השואף אשף אחת
 עשר אומות אני נריארה נטה חטיב אשף שונמתי / כן המשפך
 נתיב כתיב כפכא העהר שניארה השואף נטה אשף / וכעל שיה ילך כתיב
 כפכא חטיבה חנך / שניארה השואף נטה אשף / וכעל שורף יבא כתיב
 כפכא השואף שניארה נטה אשף / ואנרה אחת ינרה אשף כתיב כתיב
 סבונתו כפכא הנזכר ששפתי חטיבים באומות אשף אשף
 אורי הנבו/ לא חטיב כפכא הנזכר אשף נשפתי שורף השואף וכן
 חנך חטיב / ונכר כפכא הוא מא/ הפלא כמא/ נריארה שואף נש אריארה
 חנך חטיב וסנך מא שניארה שואף נש הוא כפכארה חטיב אשף / וכנך
 נטה השואף ששפתי אריארה הנזכר / וכתיב נטה אריארה חטיב וכתב
 נטה אריארה חטיב / אשף / אשף / ונכר נשפתי ששפתי
 המבדקים באה / כמא יתכ/ אשף שהשואף נטה חטיב אשף
 הנזכר באש אשף חנך חטיב / כמא/ שהשואף כמא/ נטה אשף
 חטיב / נח אשף / שיהיה נטה אשף באש אשף חטיב / נח אשף /
 נח/ אשף חטיב נטה אשף באש אשף חטיב / כמא/ חטיב נטה
 השואף אשף וכתב / והמבדקים האחרונם אשף חטיב כמא/ אשף
 ינה שהיא כתיב אני מא/ השואף נטה אשף אשף כפכא האשף
 השואף נטה אשף על חטיב אשף / ונשפתי אשף חטיב האשף חטיב
 אשפתי נריארה השואף אשף חטיב / אשף חטיב אשף חטיב אשף
 מא/ אחרי ינה או ואו / אשף חטיב / אשף חטיב אשף חטיב
 על חטיב אשף / ואו חטיב היא כן מא/ חטיב אשף חטיב אשף חטיב
 אשף חטיב אשף חטיב אשף חטיב אשף חטיב אשף חטיב אשף חטיב

אגפס

המקומות האלו

ואלו הם נשיא סגפס בעבר שהיה חסדו אשר הוא רץ על מנצח
 צא ב/ הוא אופ/ אגפס ל מנצח שחרין ספאט נבוסט אל חיון וסוף
 אחריו יב/ או וואו / וא/ חבב/ גנה ב/ שיהא היב בחיון אוא
 כי הנשיא הטבעי היא באופ/ שאו טכבב על האסוף. וכבב אארז
 חפשי הטכבב שהטכבב נפחד ו/ העומד / וכן שהרי היבן חפשי פורש
 יא וואו וואו אכירי הצאן יחילוף כואו האואו בנריאטי ב/ נפחיל
 ובחיון האואו ננח היב בנריאטי ב/ אשר ובנחילי הנסחאואו שפאט
 בחפכ כואו שואו נכ/ ב/ נפחיל. פיקרוקסוק בנח היב וחיון הכחיל
 נכ/ נואו ב/ נפחיל. כל יב ונרטי נחא סלפטיה כואו שונח היב ונפחיל
 החיון כואו סלפטיה כואו איראטי אינרצאן ביינרצאן מרטי היב ונפחיל
 האלב והכחיל בחיון אגפס / יהא אטיק שיהא חבבאר מנה שהשואו נפטי
 אריאטי החיון אק אחריה יב שהיא בחיון / וכבב פאינ מרסב שאו
 שאוטי סלפטי יב שהיא בחיון נראטי בחיון ונפחיל. בעבר שווי ה
 הטכבב אשר יסבא חוולף החפטיה / ונרסב שיש אואו נשיא לחיון ב
 בעבר שהיננו השואו אכל אינן נראי בחיון ונפחיל ונפחיל / : :

ואצטיה אבאר אגפטי. שאו נ
 אגפס הראשו/ אחרי שאו נ/ או יחכ/ אבא א שואו נ/ ווא שאו נ
 אגואו. והשק פשוט אפי שאו/ בו נח מנצח אצטוב פלפליה בעצמו
 צא ב/ השיב יהא/ אחרי אחרי / המנצח מנצח כפואטי נפשו
 ב/ נפואו או נפחיל / ובכבב נכ/ אפי אפי אופ/ שיהא ב/ נפחיל
 טכבב / נח א ינח ווא יהא/ כפולף החפטיה אגואו / : :
 ד/ אגפטי שיש אחרי שאו נ/ או יבא בנפ אגואו או בנפ חונ ווא בנפ על
 כ בנפ חונ או יחכ/ אבא אחרי אפי שיהא אוטי הבנפטיה היא כפואו
 ככבבא כואו הראשונה שהכבב כואו נ/ וכבב החבבא שאו יחכ/ אבא
 שואו נ/ אחרי שאו נ/ : נח בנפ על או יחכ/ אבא אחרי אפי ש
 שבנפ על מוסב כפי חנון/ הגריאטי צא החחיל מנצח אשר היא אחרי
 מנצח הטכבב כואו שיהבאר בשפטי הבנפ ב/ א / ואואו שאו נ/ ה
 הוא בחחיל מנצח שאו/ כפי מנצח הטכבב שהרי הוא רחוט /
 וכפרי או החנונה שאחרי צא ב/ או יחכ/ אבא בנפ על באוטי שאחרי שאו
 נ/ וואו נפטי שיהא יצאו ו/ הפל. צא ב/ אפי אפי שיש אואו
 האואו באולי ננצח שאו כואו אפטיה אפטיה נכפי יהא החחיל בנפטיה כ
 חפטיה אחרי שאו נ/ : :

כחבב האואו

הנח רפוי ברחוק מן המצוק אל זה כנו / שפט הנכס שהנח
 שאפניו היה ראוי / או יסודו / ונח על ידו כטל שמוחה נח
 וחאר הנח כלם מונקלי על א / הוא אחריה הוא שוא ע
 כשפט אחרי הנח שהיא כלם מונקלי על שהמבאר בשפט ה
 היתעורר ב / ק : יי
 ו השוא שנים נתיח על שאם אופנים / אופ / הראשון / ט שוא
 אחריו הנח שהיא בצדק והאשונה כלם אשר שאינה חזונה
 שוא הוא שוא ע : אופ / השם ט שוא אחריו ענין הטעם
 שא / כשפט שמה / וא / אפני אחרי טאוטאני אני היתה
 שהיא אחרק שורש או אחרק סוף / הבט / או אחרק שורה הוא ע
 אופ / השוא ש / ט שוא / כלם / כדוף / השם שנים נתיח
 על דברי שמה / אחריה : והשם / ר' יהוא חילג אמר שוא
 האחרון / היתעורר בשפט שם שוא / באמצע חשב שראשון הוא
 שוא ע והשם הוא שוא ע / ואחר שמה / נתיח שוא האחרון /
 כשהירור אורי הראשונה שהוא אחריו עלו נישב / ששעאל .
 יחיל / שוא מהו נתיח שוא הכתי שואו נישב / כהוט / אנה .
 ששעאל כואו כחם נישב / ששעאל / וא נתיח שהרי כאו /
 אהביל / כ / שוא אלה וא / ראוי / האורי האחרונה שהוא ה
 הראשונה מהו כהוט / אלה אחריה והוא הראשונה מהו /
 מונקלי / כל באמצע השוא כואו היא שוא בשם עצמה /
 גם החם א / צנא בזה ארי בענין כספר לחמי שיה ששעאל
 ידו ונתיח ש / ואחר שא / כפת / האש / אחר שם שוא /
 עים רצו / : גם הרנך בעליו הסיג עליו שיה ששעאל כל
 הספרי / הענינים הכתי בעשה בלתי נישב / ששעאל אב א
 איוב שוא / נ / ונתיח / כ / כשמה / ה / הכתי בעשה / ואם היה
 החן שאפני הכתי כואו ע היה ראוי שמה / הכתי / רפוי /
 כשפט אחרי שוא ע : ויש עוד סתמה אבנין שיה ששעאל ו
 נישא עליו ארי עלו נישב / נ / כ / כשמה / שוא ונתיח היא כ
 כשפט ונתיח / א / ונתיח / השוא הוט נשאר אחריו הפסוק
 אחריו : שוא / על שוא

שפת אמת הקובץ

השוא

שפת

סאפני שונקלתי אל בני שבראחי כי שוא נה הוא נקל ו
הנצח סאפני וחלן שונקל אל כ/י יחכמש שוא/ נים
הגב/ כסוף השכר ונבאמי יהי הנצח אפני שוא
האחר/ אשוק אל/ נ נק שוא נה סאפני נקל ה
הנצח שוא בני שוא נקל הנצח סאפני וחלן שונקל
וה/ נה : נ נצרה אבני שפת שוא נ

ה שפת הראשון/ אצוק א יבאנ שן שוא/ נים ה' נים
הנצח שנה : והשק אפ שוא נה שנה אל נקל הנצח
סאפני , נאמר . באושן שוא/ נים ה' נים/ אורה אל
יחיו/ נקל הנצח נאי/ נקל/ אגבול שן הנצח באש
השנה ביהיו/ נקל שוא נא נשעז נשעז שן שוא
נ היה זכיר אהשעז השכר ביהיו/ נקל שוא
נצח שפת שנה : נ

נ שפת השש כל אור שיהא באשעז שנה שיהא כ
שוא נה א יח/ אבא נה א בנ חנן נאבנן אצוק :
והשק אפ שנה חנן שנה אאור נשכא באור ה
הראשונה שהכא שוא נה ונב/ בי/ יהי נה ה
השנה שוא נה ונב השכר נה/ א שוא יבאנ שן
שוא/ נים באשעז שנה אצוק : אשן אור שיהא
כסוף השנה והיא שוא נה יח/ אבא נה בנ
חנן נה נה נה , והשק נה אה שיהא נה
נשכא אשנה הראשונה שהכא נאור שוא נה , שן
נב יח/ אצוק שן שוא/ נים יח/ אבא נה שנה :

נ אשפת השש/ אצוק א יח/ אבא נה שן שיהא כ
באשעז השנה והיא שוא נה : והשק אפ שן שנה
נ שוסב אל החלן השכר שיהא אחרי שנה השכר
שן שיהא השכר שנה בי/ א' נשוא נה הוא נקל
הנצח נאי/ נ החלן אשן/ אל/ א יח/ אבא נה
באור שיהא שוא נה , ונה שיהא נה שיהא נה
האחר/ שן שוא

האחרון שכן שואים הכאים רצונו / פשוט התברר פשוט
אשרת בפרקי / הייט אפי שמוא האחרון עונק ויטר
ו/ השואם שאפנו שרץ יבא זעש על פני אהרנש נבוא ה
הואם שאפנו / ז:

יבא ששפט הרבוע. לאווי כפ רבתי אאחרי שואם שר
ען אשקם היא בעשה בעש על / ואוק ראני אמן / נמ נייא
ט"ו ש"ק נגלום שאחרי שוא ען בעש על פשוט באותוא
כנ"ג כפתי עץ הווי שהסופרים השטיטוהו אהל עליהם
טורח השקנב / והעב על זה שהא באיה כשסורתי ויאסר
אחי רבב שמוי י"ג בנ"ל / פ"א שהאלף היא בשוא פשוט
שהוא שוא ען על כ/ הסער אחריו היא כנשה עץ הווי
שהיא מאותוא ט"ו ש"ק נגלום / וכ/ זימל או שצטר על
כנשיא י"ג נסר עליו נה רב" / פ"א שהעלף כחם וכעבר
נה הש" / אחריה היא הפוי / שכאר שנה שבנ"ל על ורבי
נפנ נמ באותוא ט"ו ש"ק נגלום / וכ/ כצט הרבנ כ"ב
כריה כפולן שחל נייאמא מאותוא ט"ו ש"ק נגלום כנשיא
אאותוא אה" / וכנולט זה חתנך נייאמל / וכנשי צוב כשער
הואם שאחרי שוא ען נייאמל נלה וכנולט זה נייאמל חתנך

חננה : זכ

יב"כ לאווי שבסוף התברר אנשר אינעב מאותואי אה"ן הנחתי
מכל היא עתה ושורקתי כשכטא שאג"א / מחתה טובה אנשרי
היה סימיה ראני אהטב בשוא ען / והסופרים השטיטוהו פני
אהל עליהם טורח השקנב אפי שא"ל אטעות כה כ"ס"ו / ז
מוכנך הוא שאם א"ל ש"ק טובה אנשרי והוא טראמ כשוא ען /
ואואם כנשי יה"א שן שוא"ל ע"מ נח"מ רח"ס"א כפול השכנ
כ"ו זקתי ז"ר"ש זינ"ק אנו נח"בו שתימ בעבר הכנ"כ
לא יח"כ / אבא בעש באות שא"ל / כה טובה אנשרי : נמ כנ"ג
סופי"ו טבן השואם ח"ב כ"ל / שהיא שרשיה או שמושיה
כ"ו זקתי ח"ש"ק ומעני אמי אב"ק ואב"ק וא"ל על"אח"ק
רוח ז' / כ"ו ל"כ איסורי הנשנה לשואות ח"ל"ל : ואואם
זה שוא השטיטוהו ח' שואם כנשי אהשוק אש ש
שהוא כ"ה ח"ב בא

Handwritten mark or signature

זשפט אטון הנזבם

ה' שוא

זשפט

שהוא כ' הי"ב בלא אה"א אט"ץ א"ב בלא העונ"כ כאשר יבא
 חלוק חסר וא"ו א"ב ש"ל יטע"ט א"י נקבה אחת עורה על
 שנים פ"ו ח"שק ע"ט"ו / וכל כאשר תה"ל ש"ל שוא"י כ'
 בחלוק חסר וא"ו א"י נקבה אחת עורה על החלוק וצ"ל ס"ו /
 הש"ל פ"ו ש"ב"ק שחוח"ל ח"א"ס י"ו / ש"נ"א / ובצ"ר נ"ה היה
 ב"ב ה"כ"ח א"נח"ט ש"וא נ"ש ושוא נ"ה / ונה שא"א א"ה היה
 נ"ה שוא נ"ה א"ב"ו ופ"א א"ה י"ה' ש"מ נקבה א"נ"ר תה"ל ה'
 הנ"ר י"א ב"שוא נ"ה וא"פ' בא"ע"צ ח"כ"ב אה"א א"ט"ץ ב"א"י
 פ"ע"ט"ו / ופ"ה א"י"ב פ"ה נ"ב"ו"ה"ו / כ' א"ג א"ה י"ה"ל נקבות
 ש"וא תחת הש"מ נ"ה היה כ"ח"ב פ"ה פ"ע"ט"ו וא"י"ב א"ט"ץ
 כ' י"ח"ב הנ"ר א"ס"י"ט / הש"ל עורה נ"מ על החלוק נ"א"ה
 א"נ"י"ב החלוק הש"מ : וכל א"י"ב א"ט"ץ ב"א"י פ"ע"ט"ו ע"ה
 י"ח"ב"ב הנ"ר א"ס"י"ט / הש"ל א"י י"ר"ה נ"מ על החלוק וס"א"ה
 הש"מ ב"א נקבה ואת א"נ"ר"י ב"שוא נ"ה / וא"א א"ה"ל כ"ה
 שוא נ"ה א"ב"ו ונ"א"ה א"פ"ה תה"ל ב"א נקבה א"נ"ר"י תה"ל ה'
 נ"ר"א"ה ב"שוא נ"ה / אה"א א"ט"ץ ב"א"י הנ"ב"ו"ט שוא"ל
 א"פ' / ח"ש" א"פ' ש"א"א א"ה י"ה"ה נקבות שוא תחת הש"מ
 פ"ה ע"ט"ו / וי"ח"ב"ב הנ"ר א"ס"י"ט / הש"ל עורה נ"מ על חלוק
 הש"מ וי"ר"ה הש"מ בחלוק / וכל ב"א"י ע"ט"ו א"י"ב א"ט"ץ כ'
 י"ח"ב"ב הנ"ר א"ס"י"ט / הש"ל א"י י"ר"ה נ"מ על החלוק וס"א"ה
 הש"מ ב"א נקבה ובצ"ר נ"ה י"ר"ה הש"מ ב"שוא נ"ה / על כ"ה
 ה"כ"ר"ב ש"נ"ה"מ נ"ב"ב ש"וא נ"ה נ"ש ושוא נ"ה : ז"ז ז"ז

י"ג זשפט אטון הנזב"ש י"ב"א ש"וא ב"ע"נ"ק ח"ט"צ"ה כ"א"ה"ר
 ח"ח"ר"ה ח"ש"ה ב"ח"נ"ע"ו"ט פ"י א"ה"ל על ח"ע"ב"א / ואו"א"מ / כל
 ח"ט"צ"ה ע"ט"נ"ה א"ש"וא י"כ פ"ל ח"ג ש"ח"ר"ה ב"ה"ל א"ה ח"ט"נ"ה
 א"ש"וא פ"י א"י"ק ח"ב"ה ש"ח"ר"ה ח"ט"צ"ה על א"י"ה ח"ד"ה א'
 ח"ח"ב"ה : נ"מ פ"ל ח"י"ר"ג וס"ו"ר"ג א"ה ח"ט"נ"ה א"ש"וא פ"י א"י"ק ה'
 ה"ח ח"כ"ב"ה ח"ח"ר"ה ח"ד"ה כ' א"ו ח"י"ר"ג ב"א י"ב / וא"י
 ס"ו"ר"ג ב"א וא"ו / א"ב"ל נ"ה פ"י"י א"ו חלוק י"ט"נ"ה א"ש"וא ב"ר"ב"ה
 ח"ש"ה ב"ח"ט"צ"ה / ובצ"ר ש"י"ש א"ש"וא ח"ח"י"ח"ו"ט נ"ב"ו ע"מ ה'
 ה"ל"ה כ' פ"ו א"ה"ר"י

השוא

אשר

הנאמר האלה אברהם עם השוא במוחלט אהרן / ב
בזכר התייחסות שיש אמתנות הנקראות אלה עם
השוא בזה אה / עלונו אשטתני או השוא בבנות השוא
בתנעות אה / נשן צדי. חלום נשן שהמנצח אה / בי
יה / משאך חירן ושורח אמ ישתק אה / אה / נה מואבוא
כנצו בנ / ואמ יצאם עם השוא במוחלט אהרן : 22

ען / ונקראת החטפ / הואה האיות שצדקה / ונ
נצחם עני / חם כמות עם נחם כעני עם ונ / כ
כנען / עם הטף עשש עה שא ית / כאנ היה ראוי אה / ו
אחרים שוא נה או בנה ושניהם נעלים : ונצחם נה /
האיות בשוא אה / ונמ נה איך שפני עה שרעפה הנה
עם השוא הוא אצורק הנדיאה שאה אה אה נה אה / נ

נצחיה בבתי הכליה / ונצחם ער כנ / שניהם יתרו /
ונקרא / השוא כיו צדי / ברכ החוטם ונמ נקראים הנה
התנעה אה / נצחיה עם השוא כיו זאת נצחיה נה / כ
באר כנה אשיר / וסלתי נעור הוא כן איך ית / שאות
אחת הנקל שנה הנה ית / ונמ שגשגה אה / כיו
הנה התנעה אה / כן אה / אה / שהיהוה בעל / ו
כנה נעה אשוק הנעה אה / אה / אה / כן / ונ / אה /

כ נקראת החטפ / האה כיו נה הנה המורה שוא
שהיא פחותה נצחיה עמך אה / כן אה / וראונה : 22
לך וראוי שמוך כן אה / ונ / נה האה המורה או האה
השאה נובה העליות אה / הוא שוא נה / ונה נצחיה
הכונה אשש כנה אה / הראונה שנה נצחיה בהכרח
שמה שוא של אה / אה / אה / כן אה / ית / שן
שוא / רעם / כנאם הנה נה / אה / אה / אה / אה /

שיטתו : 22
יך אשש הראשון נצחיה חכמה אשש כנה אה / כ
הראשונה שנה היא כיו אה / ואינך אה / נה / ונ / אה / נה
אה / כ / אה / אה /

ונש א / והטעם לפי שטבל בשומא אביון נוסף ארמיאמא מ
 א אוריאת הנבו / שאחיו פנו שהחביר אצלו ב / ח / ומה
 שצטא ארמיאמא יעל / ו / וכל חביון יצא / ח / הכל / וכל
 הרבץ שמ וכל ארמיאמא האזב כפולא אא נבי / ומה ה
 חטמה והמאה ה / מאיב כפולא אצו כלה השפטי / המאה :
 שפטי הרבץ / פאטריאמא אוחווי אלה אשע על הא
 היבירה שפטיא ארי המיינ כפולא פא וכל / כפולא כפולא
 ט / הנביה כפולא הנבואה רבנים ז / על מנבא אלך אזה
 צטו אצו שפטי / והטעם אפי שלאו כפי נוסה השומא /
 אוריאת אורי הנבו / שאחיו פנו שהחביר אצלו ב / ח / ומה
 החטה והמאה א / וכל / שפטיא אשע על הא היבירה אפי
 שהא חטמה מורה על מטר הנשע ומזן היבירה מורה על ה
 כפולא / ומה המאה מורה על הספג ומזן היבירה מורה
 על כפי כיר ומאי וא / יתהו שש הפטי כפולא אזה / ז
 כלה שפטי החטמי / פאטר חבאנא אוחווי נלה אשע כפולא
 שהיא כפולא מארי ארי המיינ כפולא אבוכות על הצמח
 חבאנא פנו הרועה קשופעם שיר השירים / ו / וכל על אזה
 שמה שפטיא כל פולא ה / אצו / ומה / ומה המאה נלה
 שפטי אורה שהיא אבוכות אבוכות על הא היבירה שפטיא א /
 שא חבאנא הא היבירה על חכל א / ומה אלא שפטיא מורה
 על הפסג מארי / וכל / כפולא כפולא יעל / ומה / ומה
 ומה שפטיא כפולא אבוכות על הפסג מארי אשכנז אפי
 שפטיא שפטיא נלה מורה אפטיא על הא היבירה וכל /
 שהשפטיא והפסג צעני הפכים הוא ואמר קייא / אצו
 א / חבאנא הא היבירה כפולא הסופר לאחריה כפולא א /
 כפולא ומה כפולא כפולא נלה חטמה כפולא א /
 אפי שפטיא נלה היא א / המאה סופר לאחריה כפולא
 צעני / : :
 ככל / ואו החביר / ש / שני שפטיא כפולא א /
 שש אורי ב /

הבנה

והיה ש' ה' בגלות ושמ' כסודות / והטעם אפי' שולח הענין /
הוא יורה פניו / ויורה לא ע"פ המולדות צדק / או יורה כ'
כבדו הבנה : והיה אינה מן כלל בנה ארזי הכרית עב
שיש ארזי קטע / אשנא שאי / כואל בטבע המכניא אהם
אמן הכרית הדיש כאשר היא נאומה אכטו ופעל קורין / ה
הכרית כעו הכרית חיי' צדק / הושם תן נשפט בטבע האלו
שם היא או תכל הבנה : נאמתי הסבה מצאת אפציון
שורחתי התק' אלהי הכי' אלהי' כשפט שולח הענין / כעו /
קיצר אומן כהרס שמוי אלה / ויסר אולי שנפטימ כ' אפי'
טיש כה קלתי התייחסות עם שולח הענין / ובצדק נה מצאנו
לך קרה עמו ככאיתי ע' / אהמ' כענין כענין כתיח' / כע'
הרוב ככרש חיה נהיינו כשפט כתיח' אלה אורי נכוסה
הענין ששפטי אלהי' אלה / כה' : 22

ג' ויצא נשפטי כ' כאשר יאמר אבות בנה כתיח' אאומתי א
אחצור והיא כתיח' שפטי אלה אפי' נשפטי כתיח' אלה
אורי אחצור : רצונו אורי שיפטי' הבנה עם התק' אלה
נתיח' כתיח' והיא שפטי כתיח' אורי אורי אורי / ה
התנצח שונק' ע' הנה כעו אהיא שונק' ע' הבנה / והנה
כאשר יהי' אלהי' אלה אורי אחצור / כתיח' הבנה ע' ונשפטי
מהם קל' כעו אורי השפטי' ואם האור' הנה האור' היא ראו /
אמנם כתיח' כתיח' השפטי' אלא כעבר אפי' האור' שונק' בנה
כתיח' הבנה עם הכתיח' ונשפטי מהם קל' אהיא כתיח' הענין
והטובה : ואם אפני תיכ' כתיח' ע' ונשפטי כתיח' כעו אורי
כתיח' כתיח' ע' / שהיא אשפטי המע' אהיא כתיח' כעו אורי
וכ' ותיח' עליהם אלה כתיח' ע' / היה ראו אהיא כתיח' הנה
כתיח' ותיח' כעו אורי כתיח' / ואם אפני קל' כתיח' הבנה
ע' ונשפטי חזק כעו אורי כתיח' ע' / שהיא ראו /
אמנם כתיח' הנה / ויצא חזק כתיח' אהיא כתיח' אהיא
אשפטי אורי אורי אורי / כתיח' אהיא אהיא אהיא /
והטעם נכ' / מה שאשפטי הנה אהיא אהיא אהיא /
אשפטי אהיא אהיא אהיא

הנה

לדונג שהוא ממשותף ובה אובו / והיינו אפי' שאין שונן לא וחו
 גם החינוך שלפני בני שבטותא מחלה אא שישנה לחינוך נבוא
 אפי' שאין חינוך כל אינו : ויצאה ציבור והטובות הלא מטעם כ
 כיום מן שישנו סוף או קח שלפני אונת אחלה שהיה האו
 להנה והטעם כפי אפי' אפי' באן שכתאן הוא אבוא סוף או קח
 אפי' אונת הנפש אפי' שאר אינו ממשותף מחלוקת אחלה אמא
 כפי שישנו הבנה / האונת כיו שכתאן כפי שישנו החינוך חו
 כל ע' : אפי' גם אם אחריהם אחת מאונות אחלה או שאם ה
 והנה כיום מן אפי' יהא מפי' הוא כפי שישנו האונת שישנו נבוא

הנה ויצאה אבוא מפי' והיינו אפי' חנו

ד' מפי' הראו / שני חנו יבוא אבוא על חסרון / הן האונת כיו
 הן היצר ער שנות / הן יבוא מפי' שנות / הן שנות כ
 כפי שישנו הן יבוא : הן הם שנות ער עם מפי' : וב / שנות
 יבוא מפי' מפי' שנות מפי' מפי' מפי' שנות כיום שנות כ
 שנות נבוא : וזוהי על חסרון / הן כיו וקח מפי' כפי שישנו
 שנות / פירו / וצטרף מפי' כפי שישנו / מפי' / חסרון /
 מפי' נבוא ומה עי' כפי שישנו / וזוהי אפי' שנות שנות אפי'
 ומשום / אפי' הפסח שישנו שנות כיום שנות נבוא /
 שנות מפי' שנות יורה כן על חסרון / הן אונות אפי' שנות
 שנות אפי' על האונת כפי שישנו מפי' אפי' שנות כיום שנות כ
 שנות מפי' שנות מפי' שנות שנות שנות אפי' שנות כיום שנות כ
 הן / היא עונה מפי' אפי' כפי שישנו כפי שישנו האונת שנות
 כפי האונות אפי' שישנו מפי' שנות מפי' שנות אפי' שנות אונת
 שנות מפי' שנות מפי' שנות כיו שנות חסרון / והאונת שנות אפי'
 שנות שנות שנות מפי' שנות שנות חסרון / והאונת שנות שנות
 שנות אפי' שנות שנות על חסרון : והאונת שנות אפי' שנות
 שנות שנות אפי' שנות אפי' שנות אפי' שנות אפי' שנות אפי'
 שנות שנות אפי' שנות אפי' שנות אפי' שנות אפי' שנות אפי'
 שנות שנות אפי' שנות אפי' שנות אפי' שנות אפי' שנות אפי'

מלכות

ה' ע"ב

ע"כ מחסר אמת והבזמות פי' אבולט צעני ה"כ זמיר אהבדי
 ואם יטאל השואל איך יתכ/ שיכא ב"ג אחי' ת"ג ש"ש כ"ג ענין טעם
 הסך כל המונח ב"מלכות. ה"מלכות ב"י"ט / י"ש"ב ה"מלכות כ"ו/ ל"ה
 ח"ג ו"מלכות כ"כ"ד ה"מלכות / אבוא ש"א ע"ת אחי' ח"ח ש"ש כ"ג ע"ב
 טעם / ו"ב"ו/ ב"ז/ היה ראוי ליהי' אמת הראשונה והבזמות כ"ו
 ע"ת א"ב"ו ש"ה"ה/ ב"מלכות א"א ש"ה"ה/ אמת הראשונה ו"ל"א"ט ב"מלכות
 הבזמה א"ה כ"פ/ ט"כ"ז המבטא כ"ו/ ל"ה"מלכות כ"ע"פ"ט. ה"מלכות ב"י/ ה'
 ע"כ/ מחסר הראשונה והמבטא ופי' נ"ל"ד"ה כ"ע"ג ויהי' הב"ג המונח
 ש"א ע"ת ב"צ"כ"ר ש"ו"י המבטא כ"ו/ ש"ו"י"מ"ה אמת הב"ג"ה היא כ"ו"ל"ה
 כ"מבטא ו"כ"ו"ן אמת הראשונה והכ"פ"ל כ"ו"ן / ו"צ"י/ ע"ב ע"ה א"ו/ ב"י/
 י"א כ"ט"מ י"מבאר צ"ב טעם אחי' / ז' / ו"מ"כ/ ו"מ"כ"ל צ"ב"כ נ"מ ש"ג
 ע"ו"ת י"ב"ר"י ג"ש"מ"ן ב"ב"ב"ר כ"ה / ה"ע"ב"ן י"ב"ה"כ"מ ו"ק"א ל"ט ו"מ"ה"ה
 ש"ה"ב"ג"י"נה ע"ל חסרו' מ"ן כ"ו"ה"ה א"ו"ת הב"ג"ה ב"כ"ה הכ"ח"ה הוא ו"א"מ"ה
 כ"ו"ה"ה / כ"ה כ"כ א"ו"ת ח"ב"ב"ג"י"מ ש"ש ה"פ"כ"ב/ המ"ל"ה"ה
 ש"ס"ה"ה ה"א ע"ה נ"מ"ה ז"ל"ך ו"כ"ל המ"ל"ה"ה ש"ס"ה"ה מ"ן א"ע"ל ש"מ"ל
 ה"א ע"ה ש"כ"ס"ל ה"ש"כ"ה ע"פ"כ"ה א"ה"ן כ"א"ש"ר ה"יא ש"ו"כ"ה א"ו"ת א"ו
 א"ס"ה ש"א"ח"ה כ"ו"ן ש"ה"מ"כ"ר כ"ע"פ"ט. ה"מלכות ב"י/ ז' / ו"מ"א"ו"ן כ"ה
 ה"ה"כ"ו"ן ה"ו"א"ה כ"ה המ"ל"ה"ה ש"ס"ה"ה ה"א ע"ה ח"ש"ב"ה ה"יא ע"פ"כ"ה א'
 א"ה"ן ר"פ"ו' כ"ו"ן/ כ"ב"ק"ה ב"ר"כ"ה ב"ש"ח"ה ח"כ"ה נ"א"ר כ"ב"ב"ק"ה ב'
 ב"ר"כ"ה ש"ע"ח"ק ח"כ"ה"ן / א"כ"ל כ"א"ר ה"י"ה ה"ה"ן כ"ה"ח"ה ה"ה"י"ה
 ח"ש"ב"ר כ"ב"ג"ל כ"ו"ן/ נ"ח"ה"ה א"ב"ר"ה כ"ב"ח"ה ל"פ"ח"ה ח"כ"ה"ר"ה
 נ"א"ר ו"כ"ו"ן א"ת נ"ח"ה"ה ש"ו"א"ה"ה י"ג / ו"ע"ב"ר ו"ל"כ"ו"ן א"ב"ר"ה"ן ו"ן
 ל' / כ"ב"ר"ה"ן א"ו ב"ר"כ"ה"ן ו"ק"א י"ה / ח"כ"ה"ר"ה"ה ח"כ"ה"ר"ה"ה / ע"ל
 כ' ב"ר"כ"ה"ן ה"ן א"ת כ"ו"ן/ י"ע"פ"כ"ה י"ע"פ"כ"ה כ"ה ה"ה מ"ש"מ"ס ל"ע"ה"ה
 י"ע"פ"כ"ה"ן י"ע"פ"כ"ה"כ"מ (נ"מ ש"ו"ת ש"כ"ה ה"ה ר"א"ו. א"ה"כ"ה"ה י"ע"פ"כ"ה"ה
 כ"ש"ה"ה ח"ו' ו"ה"פ"ו"ן א"ח"ה א"ר"ה. כ"ע"ל"ה ש"ה"ה ח"ו' / כ"ו"ן/ ו"א"כ"ה"ה
 ה"ש"ו"ע"ה"ה י"ע"פ"כ"ה"ה א"ת ה"ש"ק ש"כ"מ א"ה ש"ה"ה ר"א"ו א"ה"כ"ה"ה
 ו"ש"ר"ה"ה"ה ו"ה"ה ש"ו"ט א"כ"ל ה"מ"כ"ב"ר"ה"ה) א"ך א"מ"ה"ה א"ו י"ח"כ"ה"ה י"ה"ה"ה
 ש"ה"ה/ כ"ב"ר"ה"ה א"פ"ש"ה"ן כ"ל"ה"ה ה"ס"ו"ח"ה"ה"ה א"ה"ה"ה כ"ה ב"ה"כ"ה"ה
 ה"ה"ה ח"ו' ה"ש"ע"ה"ה כ"ע"ג כ"ע"פ"ט ה"מ"ל"ה"ה ש"ס"ה"ה ח"ו' / ו"ב"ו"ן/ ב"ז/
 א"ו י"ח"כ"ה"ה"ה כ"ל"ה"ה ה"מו"ח"ה ש"ה"ה א"ו"ת"ה"ה ב"ו"ו"ת ר"פ"ו"ת ו"ה"מ"ל"ה"ה"ה"ה
 כ"ו"ן ה"ו"א"ה ש"ו"א"ה ש"ו"א"ה ש"ו"א"ה

עשתי

הבני

אבוא בנש נש אחרי הא השמה אחרות על חסרו/ נל פו שיכר בנש אחרי
 הא הידיעה / ואולם בני אהבתי ביעל מבו הא הידיעה כפיתח והא
 השמה בתל ושבו או יתל אבוא אחריה לנש / ועדמה מלל אהבתי
 כמאמר הידיעה נש שאמר ב סבני שאחרי הא הידיעה הוא אהבתי
 בית אב/ הא השמה / עם הוא שטאו הכי יש הבזא בית/ שהכי הא
 הידיעה היא כפיתח אביו והא השמה היא פווא ופיתח / בלכאורה יורר
 היה נכ/ אשר בהבזא שבניכס כהא שהא הידיעה היא כפיתח והא ה
 השמה לנש / אמנם בפיהק נכועס מאב לפי שטאר יהי' אמות ש
 שואית אחרי הא השמה שזג חר טקב נש היא כפיתח אביו אפ
 שא יתל/ אבוא תל אבט שזג / ואו יבזא הידיעה ביתהם / פו הפקרה
 אחת היא לך אב כמאית ל / שהכתי רפול/ בנה נכ שא השמה
 היא / אב עמא הפקרה בבני אה / שהכתי בנשה כה נכ לא הא
 הידיעה היא / נש טאר רבוא הא השמה אבט אמת נרנשה שא נש הא
 כפיתח אביו / ואו צי יכ/ אנטמ אהבתי הבני כ אולי הבני אחרי הא
 הידיעה לא הי' ביתה/ הבזא אפרי / והאמא איכא בניתו כ הא השמה
 היא כפיתח אביו / פו הא יעונוי ששע עשטי איכה הא יעונו
 יכתי נש/ ו / והא הידיעה יהי' כנל/ אהסאום הבני פו אנטמ פווא
 בית או כמאית או / הא יש אשר נעלא הפדע כבו כמאית עב / ואמ
 שאט על זה שאמתי כ נש הא השמה היא נכתי שאט / עם ה
 היות שא/ אחריה בני אהרות על חסרו/ נל/ והשכית או אהבתי
 ככ/ מצאק שווי רבוי כנרא ששט ע/ הבני אהל אהבתי
 כו ואמ שאק יאמל כמאית צי / יקנשו כמאית כמאית או /
 יאקתה פו חמ כמאית י / יידי יתקטנו כמאית או / עיט
 כקתיים שווי כמ / כהיתחבזו אית כמאית עמ / חמ כנאית
 כמ או בבני אה / יתקטנו הכדש/ והשעב / שאלו כמא ענישתי
 חאית נש / כועיק רבוי / נש מצאק שווי רבוי שא נל הבני
 כמא אבוא כמאית אהל כו נל/ הילי' או / יעיד אכתי
 כמאית י / או תתב עש יחשע / ויבצר לבס אמת שווי כמ
 ואה שא נל כ/ הידיעה/ כמכתי שאר אמות ששט ע/ ה
 הבני : : ונאו ששט ע/ ששט ע/ השמה אביוט ואפ
 הא הידיעה אצווק ששט ע/ כו קמבית אויכ כמאית
 ע/ / קמבית ע/ / קמבית י / קמבית ע/ / ואו הי' אהבתי
 שמה אבט כפיתח / אהבתי אהבתי השמה הכה אפ עמ הכמט
 שא/ עשה חמה אכתי

אין / שיה אמת ונכרי פו הַמַּעֲבָדִים אִתּוֹ הַנְּרָבָה וְנִרְאָה אֶל שֵׁהָא
 היא כל היבילעם ונקוב מרמם עם הפתיח / אבל הַמַּעֲבָדִים אִתּוֹ מִקְרָב
 כַּמֵּשִׁיחִים דְּהָאָּהָּ נִרְאָה הָאָּהָּ הַמַּעֲבָדִים וְאֵל יֵבֵא מִרְמָה לְעַם הַפְּתִיחַ וְכִן
 הַתְּקַבֵּל עִיטוֹ בְּרֵאשׁוֹן נְהִלְתִּי לִּי / שִׁישׁ מִרְמָה אֲרֵץ הַסְּנַי אֲרֵץ שֵׁהָא
 היא הא היבילעם אבל הַתְּקַבֵּל יֵעָנֶה בְּלִמְדַת מִשְׁמַח רוח אִיֹּבֵה טוֹ וְאִין
 מִרְמָה אֲרֵץ הָאָּהָּ אֲרֵץ שֵׁהָא הָאָּהָּ הַמַּעֲבָדִים / וְכֵסֶפֶת שֶׁלֹּם שִׁישׁ מִרְמָה
 נִקְּמָה אֲרֵץ הָאָּהָּ הַמַּעֲבָדִים טַעֲמוֹת סוֹפֵר הוּא / שֵׁהָא מִן / פְּתִיחַ הָאָּהָּ הַמַּעֲבָדִים
 כַּעֲלָם וְרֵאשׁוֹן אֲבָל הוּא כְּעָנִים חָלֵף וְהֵנֶה כְּמֵשֶׁר הֵיאָּה עִיטוֹ מִרְמָה
 יֵהֵא כְּעִבְרִית הַגֵּ' נְשׂוּבָה פִּנּוֹן שֵׁהָא מִרְמָה כְּעֵשֶׂת הַמַּעֲבָדִים בִּי / ק'
 וְאֵל הֵיאָּה כִּיֹּבֵה אֲחֵרִים אֲחֵרִים שׁוֹמֵר עִם אֲנִי / נְבִיאֵי הַמַּעֲבָדִים אִתּוֹ
 מִקְרָבִים מִן / אֲחֵרֵי הַפְּתִיחַ אֵל שׁוֹמֵר עִם וְאֵל בְּנֵי / וְכֵסֶפֶת מִן כִּיֹּבֵה
 הַמַּעֲבָדִים לְעַם הַפְּתִיחַ טַעֲמוֹת סוֹפֵר הוּא / וְאֵל זֶה רָעוֹ כַּעֲלָ אֲחֵרֵי
 זֶה שֵׁהָא מִן / כַּמֵּשִׁיחִים וְלֵאמֹר נְשׂוּבָה טוֹרַח עוֹלָם הַנְּבִיאֵי רַבֵּה הֵיאָּה
 הַמַּעֲבָדִים שֵׁשֶׁן / הַמַּעֲבָדִים כְּעִבְרִית אִתּוֹ נִרְאָה לְאִיֹּבֵה מִרְמָה
 אֲחֵרֵי כִיֹּבֵה / כִּיֹּבֵה אֲחֵרֵי שֵׁסֶפֶת מִרְמָה וְנִרְאָה הַמַּעֲבָדִים כִּיֹּבֵה
 לְעִבְרִית מִן / וְכֵסֶפֶת מִרְמָה וְכֵסֶפֶת לְ / הֵיאָּה הַמַּעֲבָדִים
 כִּיֹּבֵה כִּיֹּבֵה / זֶה שֵׁן הַמַּעֲבָדִים אִתּוֹ רָעוֹת אֲבִיֹּבֵה אֲחֵרֵי
 הַמַּעֲבָדִים הַמַּעֲבָדִים / קֵלֶה וְהֵיאָּה כֵּלֵה / נִישׁ סְפִירִים הֵיאָּה כֵּלֵה
 עֲלֵה / זֶה שֵׁהָא מִרְמָה כִּיֹּבֵה וְכֵסֶפֶת מִרְמָה כֵּלֵה נִישׁ
 כִּיֹּבֵה / הֵיאָּה הַמַּעֲבָדִים חָלֵף וְכֵסֶפֶת / וְכֵסֶפֶת עַל הַמַּעֲבָדִים :
 וְכֵסֶפֶת עֲשׂוֹב וְהַמַּעֲבָדִים כִּיֹּבֵה מִרְמָה וְכֵסֶפֶת מִרְמָה
 וְכֵסֶפֶת מִרְמָה מִרְמָה בְּעֵת אֲרֵץ בִּי / חֵן שֶׁהָא הַמַּעֲבָדִים הֵיאָּה
 מִרְמָה מִרְמָה / וְהֵיאָּה רֵאשׁוֹן אֲבָל אֲחֵרֵי בְנֵי אֲבִיֹּבֵה עַל ח
 חִסְרוֹן / כֵּן שֵׁהָא מִרְמָה אֲחֵרֵי הָאָּהָּ הַמַּעֲבָדִים אֲרֵץ אֲרֵץ אֲרֵץ
 כִּיֹּבֵה / נְשׂוּבָה הַמַּעֲבָדִים / שֵׁהָא כְּמֵשֶׁר הַמַּעֲבָדִים נְבִיאֵי
 מִן כֵּסֶפֶת מִרְמָה / אֲרֵץ אֲרֵץ מִרְמָה / אֲרֵץ אֲרֵץ מִרְמָה הֵיאָּה
 הַמַּעֲבָדִים / אֲרֵץ אֲרֵץ מִרְמָה עַל חִסְרוֹן / כֵּן / הֵיאָּה מִן
 מִרְמָה מִרְמָה : פִּנּוֹן הַמַּעֲבָדִים / מִרְמָה מִרְמָה מִרְמָה
 כִּיֹּבֵה מִרְמָה / הַמַּעֲבָדִים / עֲשֵׂה אִתּוֹ אֲחֵרֵי כִּיֹּבֵה
 הַמַּעֲבָדִים נְבִיאֵי אֲבִיֹּבֵה שׁוֹמֵר לִּי / הַמַּעֲבָדִים מִרְמָה
 אֲרֵץ / הַמַּעֲבָדִים מִרְמָה אֲרֵץ אֲרֵץ / הַמַּעֲבָדִים מִרְמָה
 מִרְמָה מִרְמָה

אבות וסוף הנתיבות

הבני

זשכט

ומוצאה ב/ בתקומה ב/ ברפואה : ואו שאול איך יבא ב
 בנך אחרי אמן חג שהיא בתעתי טלח הפך כל הוועץ בעשטי
 התנועות ב/ צי/ אציל ב/ ה/ וכפרט שבואה ודוניה/
 א/ הוועץ בעלמ וראשונה שהיא בואת הכעז או מה/ הוא/ הפל
 בשום תנועה אנשי במו יטאר : עזרף חסדף עז/ כ/ באר ור
 חמהרה בנ תנועה בעבור הכעז הנשעל על כוואה ומה/ או
 הפעל חנץ כפרח מה/ פחמד פחומה זשאר חג שהיא
 בעלמ וראשונה / וכו/ שיש כנ בענף טלח בעבור שאני
 שושיה היא צלואה ימיר ארל בענף טלח מאות שושיה
 אני מה/ ככח חג עורה ומאי אבוא אחריה בנץ / כו/ ה/ או
 יצנגנו כנזו תאים אז / אבל או יצנגנו ואו ישינגו זכנמ
 מה/ הנו/ רפוא או פ/ שא/ היתה בעלמ וראשונה שהיא פ
 פחומה זשאר הנה וצאשר מה/ בענף טלח אני מה/ ב
 בעברת הנה או/ או יבא אחריה בנץ והב/ זה : זז
 ומוצאה מכאר זשכטי בנץ על שבאמצע חכב
 זשכט הראשון/ אחרי כל שוא נה יבוא בנץ על ב/ שהתנועה
 שאכט השוא היא בעלמ וראשונה או שהיא בעוקם תנועה אחת
 כנזו / עזפ עזב / ו/ ויקל טאנ / ו/ ויקאחי ויקאחיק /
 ו/ זכב רתנ / נח באר מה/ אפני הנה או חג שיש כנ בענף
 טלח יבא אחריו בנץ על ענן זכאח קטנף שיערה בנץ הנה
 נבושה / והטק פשוט אצקל אפי שוא נה נבוא תנועה ניל
 כו ענתי הזכטא עז/ כאני שהיא אחריו בנץ על זשכטי
 באסוף כתיחול הזכטא פלח המכר אציל ב/ א/ זשכטי /
 זשכט השם כל שוא שאפני חג אשר אינע בעלמ וראשונה
 נח אינע בעוקם תנועה אחת אבל היא בעוקם שוא זשאח
 ההכח פ/ שוא יתעבו שני שוא / נציק רזס/ או ה/ אחת
 בנץ פו שהתבאר באר הטימ כשכשטי התנועות ב/ כילח
 התבאר חנץ הדיא היא פחומה זשאר חג שהיא בעלמ וראשונה
 באוס/ שאני ונבלתי עז/ שוא שאחריה אכל זשאר השוא ז
 זשכט עז/ או יבא בנץ אחרי השוא השוא : וא צינה על חש
 צימ נאטס / עז הראשון / כל זוני מבט/ הנו שזכט פשוט מידי
 מה/ או ז הפעל כנזו /

הבגל לז

זכר

מה/ אבד הפעל/ אק היא אחת מאותו בלג כפתי פו ט
 שבעה צוי בעאטי טל / קדקדק או נפשי מאים סט / יפתי שים
 אבד איכד / ומתק פתיכו על היהודים מסורה / וכל זה אפ /
 אק/ ונעזות פכ בדעם וראשונ אכל היא מאורט שנה פיל
 שאל יבאו שן שוא/ וכלום/ בעאש התכד : עד שט לא שמ
 שהאזו הראשונ בעומ וריבאני אשעש עליו אחת מאותו וכל
 התקודה הצעיתי שאל/ שנה שמו ישינה שנה סא אונותו וכל
 לחיך פיל שאל יתחברו שן שוא/ בעאש התכד אני מה/ אונותו
 כפתי שאחרי חסוד השומ רפול/ כעו נאור פקדנה מאים סט / ב
 בקדמה שומר בננים טל / בוטה רובי / אקד שנה / בלבש אפתי
 מסורה / אקבל מאב בעדפי לז : עד שיש כל סיבות
 המנובל שמוצא פכ היא בערוק שנה כלמ מה/ אבד הפעל
 רפול/ כעו בקדפי נפש שמוט פ / צדפי סרעה שמוט יב /
 יאבד מני/ בעדפי א / אבאש כתיק יהושע / בלגי צאט
 איוב אבד / בקדפי לז / א / כ השכד המנובל הוא
 בקדפי צדפי יאבד בלגי / בלגי בקדפי / וכל פקדנות
 לקדפי אפיל המנובל יחונא א / כתי השטי רפול/ א /
 שהוא / השכד המנובל אבט פקדנות נכח שגל/ כ / וכל /
 שמוצא פכ כמציבות המנובל היא מאורט שנה אכל/ הוא
 שאחריה שמוצא ומה/ אבד הפעל רפול/ שמה ומשמש כ
 פכ פכשטי העל יהושע / אבד הפעל בוטה אפ/ שתיק
 פכ הוא בעדפי ומשונן כ נח בעדפי המנובל היא כתיק נעט
 יצאו / הכל אבד המסורה שם כרס/ כעו על בקדפי שפטי
 ז / וי הוה כתיק על בקדפי/ בנא ז / : עד רבלי/ כלל ה
 הששטי אבד הנעצא כ/ אחי כ/ ארבים נלענ שנה היא כ
 רפול/ אפ/ המנובל שאבט הוא בעדפי וראשונ כעו שור
 אקדפי שמוט כל / אבד אברהם אקדפי כה כ / אט ח
 חתיק יתח שמוט י / וקדפי אבט/ יעל/ עז / וי שערך
 על כל מאים נכח / מאט אקדפי/ ח / טל / פהש עיקר אוק
 ארם כה כ / פהש חקדפי צמ אחיו כה כ / סכל אלה ה
 המנובל שאבט הוא מאורט שנה כעוורה הפתיית פיל שא
 יתחברו שן שוא /

פואה היזואה יחבק באה שאי/ רופא/ כפום אוס/ וכך הכין
 בשורה שבע ג' : שבין בא שלם וקוב פו/ שהי/ בחמרו/ אוני הצב
 כ' מ' קוב השלם הוא : שבין כבס : שבין ע' / וכ/ ושבין
 בט קוב ירו/ ג' שש/ בקר פ' ע' ה' קוב כ' ש' כ' ו' אחרי
 אוטוט הבומות והראשונה פואה אפי/ שא/ הק' כלם נראשונה א
 אט הוא מאורתי שוא כ' הוא ל' ו' ובט/ הק' ו' ו' : וט' מה
 ק' ו' ה' ה' : כ' אואו ע' / א' א' / כ' / א' / ו' / א' / ע' / א' /
 פ' ע' א' ש' / א' א' היא ו' א' ב' ע' א' ב' א' א' א' א' א'
 ב' ו' א' א' ע' נ' ע' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 כ' א' / : ו' א' א' כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

כמו חיותו של אונתא איתן האשורית אל הערבי כן אשכנזי כנעני
 והעלויים בל' אל' בוא אחריו שואת ות ויהי' בנ' לא באומות בנ' ^{הבט}
 כפי' אחריו / ואוק' כ'אשר יבא השור' עם אומות כ'לם כנע' ובעל'
 ומהו' עם כ'סוא או מהו' אלה' הפול' בעל' / כ'נו' א'עדה' ו'אשרה' כ'ראש'
 ל' / א'קרנ' כ'ענף' ש'ווא' כ' / כ'ק'ב'ו' אית' ז'צ'ים' ש'ווא' כ' / כ'ק'ב'ו'ם'
 א'ח'י'כ' ב'ב'ים' י'א' ו'ב'ו'ה' / ו'ה'ט'ע'ם' כ' / ע'פ'ט' ו'אלו' ה'נ'ב'ט' כ'א'ר'
 י'ב'א' ה'ש'ו'ר' עם' א'ו'מ'ו'ת' כ'ל'ם' ז'ו'א'ת' ה'כ'נ'ע' ש'י'ט'ו'ת' נ'ל' ה'כ'א' א'ש'ו'א' ו'
 ע'פ'ט' ר'ב'י' ה'ט'ו'צ'ו'ת' / ו'ה'פ' כ'א'ש'ר' י'ב'א' ה'ש'ו'ר' נ'ק'ם' עם' ה'כ'נ'ע' מ'ה' / נ'ק'ם' ע'
 ה'ס'ע'ל' כ'ו'א' ע'פ'ט' ר'ב'י' ה'ט'ו'צ'ו'ת' ה'ש'ו'ר' י'ו'ר' ע'ב' ע'ם' א'ו'מ'ו'ת' כ'ל'ם' כ'
 ת'ה'י'י'ת' א'נ' כ'ס'ו'א' ו'כ'פ'ר'ת' ל'ש'ו'ת' א'ז' ש'ו'א' ה'כ'ס'ו'א' א'ת'ו'צ'ה' כ'י' ש'א'
 י'ח'ב'ו' ש'ל'ש'ה' א'ו'י' / כ'ל'פ'י'ם' / ו'כ'ו'ן' ש'ל'ח' ש'ב'פ'א' ה'פ'ס'ל' א'י'ט'פ' ל'ז'ל'ם'
 ו'ר'א'ו'נ' ע'ל' כ' / י'ב'א' א'ח'ר'יו' ש'ו'א' ע'ז' ו'ש'ו'ב' א'ז' י'ח'ל' א'ב'א' ב'נ' כ'א'ו'ת'
 כ'נ'ע' כ'פ'ט' ש'א'ח'ר'י' ה'ש'ו'א' / ו'נ'ק'ם' ע'ב' ע'מ' / א'א'ש'ר' ה'א'ר'ש'ת' א'ר'ל' / ו'
 ב'י' / י'ט' ש'ל'ח' ע'ב'י'א' ה'ש'ו'ר'ת' ש'ו'א' ה'י'א' כ'ח'ו'מ'ה' ע'ש'א' ח'ג' ש'ה'י'א' כ'
 כ'ע'צ'ם' ו'ר'א'ו'נ' / ו'כ'ו'ן' ה'כ'ל' ע'צ'י' / כ' / ו'מ'ת'פ'ט'ו'ן' כ'ק'ב'ו'ן' כ'רא'ש'ת'
 ט'ל' ש'ב'ל'ו'ת' ב'נ'ע'ש' / ו'כ' / כ'ק'ב'ו'ן' כ'י' ש'ע'ו'ת' כ'י' ש'ה'ו'א' ע'ז'ו'ר' ו'כ'נ'ל'
 ה'ל' ש'ב'ל'ו'ת' ה'פ'ו'ל' / כ' / ו'מ'ת'פ'ט'ו'ן' כ'ק'ב'ו'ן' ה'ו'א' ע'נ'פ'ת' כ'נ'ע' כ'א'ר'
 ע'ז'ר' ע'ב'ן' ע'ב'ן' / ו'כ'ו'ן' ש'ב'ח'י'ן' ה'ו'א' ה'ש'ו'ר'ת' ח'ג' א'ח'ר'ת' י'ט' כ' / כ'
 ח'ג' נ'ע'ו'ה' ו'י'ב'א' א'ח'ר'יו' ש'ו'א' ע'ז' / ע'ל' כ' / ה'כ'ל'ו'ת' ב'נ'ע'ש' כ'ע'פ'ט' א'ח'ר'
 ש'ו'א' ע'ז' / א'ב'ל' כ'ק'ב'ו'ן' כ'י' ח'י'ן' ה'כ'ז'ת' ה'ש'ו'ר'ת' ש'ו'א' כ'ע'פ'ט'
 ה'ש'ו'ר' ה'כ'א' עם' א'ח'ר' א'ו'מ'ו'ת' כ'ל'ם' ו'ע'ם' ה'כ'נ'ע' ע'ל' כ' / ה'ס'ו'א' ש'
 ש'א'ח'ר'ו' ה'ט'ו'צ'ו'ת' ו'מ'ה'ל' כ'ב'ל'ו'ת' ר'ב'י' / : 22

ט'ן ע'פ'ט' ה'ר'פ'ע'י' כ'ל' א'ו'ת' כ'נ'ע' כ'פ'ט' א'ח'ר'י' א'ו'ת' א'י'ט' ש'נ'ע'ס'
 ע'ש'ת' ה'ב'נ'ע' ה'י'א' ר'פ'ו'ל' ע'ז'ו'ן' ע'ב'ד'ו'ת' כ'ו'ש'י'ם' י'ח'ו'ג'ו'ן' א'ל' / ו'י'ב'ב'
 א'י'כ'ם' נ'פ'ל'ת' כ'ע'ז'ק' ש'ע'ו'ת' ל'ו' / ח'ק'ק' ו'ח'ל' כ'ע'ק' ע'י' / כ'ע'פ'ט' כ'
 ה'ט'ו'צ'ו'ת' ב'י' / כ' / ו'ה'ט'ע'ם' ע'ז'ו'ן' / א'ע'ב' א'י'ו'מ'ה' מ'ה'ל' כ'ע'ב'ר'ת'
 מ'ע'ל'ה' ל'ה' ו'א'ת'ה' / מ'ו'נ'ט' ע'י' ה'ש'ו'א' א'ח'ר'יה' / : 22

ו'ע'ל'ת' א'כ'א'ר' ע'ע'פ'ט' / ע'נ'ע' ל' / ו'ר'ב'ה' ל'כ'א'ר' ה'ש'ו'ר'
 ע'ז' א'ח'ר'ו' ה'ע'ב'ר'ת' כ'ל' ה'י'ו'א' כ'ע'ז'ק' ל' ע'ל' א'ב'ע' כ'פ'ט' ר'פ'ו'ל' ע'ז'ו'ן'
 ו'מ'פ'ס'י'ג' כ'ח'ל' / ו'א'ת' מ'כ'ח' / פ' / ל' ח'פ'ט' ל'ס'ו'פ'ס' א'ח'ר'ת' מ'א'ו'מ'ו'ת'
 א'ח'ר'י' ה'ט'ו'ת' / ו'א'ו'ת' ה'ר'א'ו'נ' ע'ז' / ה'ש'כ'פ' א'ח'ר'יה' ה'י'א' א'ח'ר'ת' מ'
 מ'א'ו'מ'ו'ת' כ'נ'ע' כ'פ'ט' ה'י'א' ר'פ'ו'ל' / ו'כ'כ' ה'א'ת'ר' כ'ע'פ'ט' ה'ש'ו'א'
 ב'י' / י'א' ע'ם' א'ו'מ'ו'ת'

זי/ א שנק אומות טפ שלק נעליף ה/ בלא ב/ צד בעי אית בנך
 לא ורפה : וצאית און/ א צבאית כסורתי כעצמא ונרתי
 בנך/ כתר אבני לא עבטא נ נאה נאה / יבטו נאב/ וי טובק נאבר
 כנודט / אר נאית טלף / ואת ככר / וחטה טפצא איה/ נ
 נבניא ברביא / נטו צמו/ הענק באוס / נטו צמו מירק צמי /
 נאטו אן חפיו / נאטו אן כ פחוב נל/ נאטו אן כ טוק / נאטו
 אן חרש בבט ב/ אצית נצרותן אבטק / נאטו יו / יסר יסר
 יו / נאטו אן יראה יו / אטרי העב אפר חסרתה עב/ עבא
 טבה טק באומות טפ שלק נעלימ באני און/ כק/ הנריאה בענ/ 2
 בנך לא אוא אפסו פריק אן לפע כ/ צב אהל צעאיק טורח השנה
 אפ איה/ הבן כק/ כפ בניאית בנך ורפה כיו באומות בנך כפי
 א/ עה אטרו ל בנך כפס בסטיק איהו און בוונק אוא הוא הנ/
 באומות טפ שלק נעלימ / והצב צגה שהי כנ/ כח/ ואט חרחן
 כפירוש אטרו הערבניק שנהב באומות טפ שלק נעלימ כעדה
 באומות קנך כפי / נעסק טבה כ עה אטרו ל בנך כפי בסטיק
 איהו און בוונק הוא /

יף ואפר אטרו ל יהוא בסטיק ונכך כפטי צרפה הייט אפ אטעב
 האטו/ אן יטב/ אפא בנך אחרי נן נפיר כן נן נפיר בלא סבט ה
 העסק ווא סטי הפסן העבטא צא כ/ איה/ האומות אחרי נן נפיר
 רסו/ כיו הייטב איהו כראטי א / צא פני יהוק שמ ונכרן בנך
 סק יטב / ונכרן כרצה שנות ה / ואנך באטק נייטא א/ ונכרן
 כפ עניש טלמ כנ אחריה בנך / טפ ככר הייטב כעצמי ה
 הייטבות ב/ י / ל אה שיש כפ עניש טלמ מאחריה אחת אומות
 אנה הייטב א/ שביא אצור שודט אן אצור שודט באטו/ אן יטב
 אחריה בנך / ואפואם א טב/ אומות אנה/ הייטב כפוא הייטב
 אומות האטרוט הנפכות אטיש כב/ צורק כן ל האומות ה
 הנפכות יט א/ ברש אן סוב 22 22

ומציה אכר ב/ ופין נפסין בחיג ואט חרחן
 יח ופין הוא אטו/ וטו/ אבכ שטו/ וצ בטי רבניש ופין ט
 טיבא / נברוטו פאט מוצא/ אומ דני מ/ רפה כחך צורף נ
 נאה אבי אומ בנך כפיט אחריה בנכה כיו צורה הייטב כ
 כראטי יו / נבין טב/ אונ ונכרן / אפית הייטב/ אונ פ /
 אהטק פשוט כו/ אומ אן הני צורפית כנאותה ווא אנה א
 אחריה בנך לא כפטי אחרי ל נן נאה : וטא עה אנה יצאו אבי/
 ופין צפ הייסורתי אה

הבנה

ועל כל האורות שהם פריה ואור חסן קו החסד ועל כל השלשון קו
התנאים כו' אבדו בך האים סוף :

והשני פה השני שנספח הוא נישב אחר ה/ השניים העשירי
אוי אורי בנה כפח אחריה בנה כלו וכו' וכו' ברא אורם ברא
א / והטעם בשנו כולו שיש שם טעם מפני שהשם הפסוק המצא
על כ/ ית' אחרי בנה על השלש האות' במהלך המצא : והטעם
העשירי כ/ הוא אבדו כפח חס אלו : סיון / אמתתא / סגולתא
נקל נט' / נקל נט' / אלא נקל נט' / נכח / טפחא / נקל / בטח
יטה / אלא אחרי נכח / נט' / נט' / נט' / נט' / נט' / נט' / נט'
טאטות / נכח נכח / האטא נכח / ארבע / פסוק : והטעם
שנים עשירי הנקרא ששיתם חס אלו / טעם / והפך / נכח
ברקא / נכח / האטא נט' / מרוב כפח / קרח כל / וכו' /
שמיא : והטעם העשירי בספרי אמת חס אלו / סיון /
אמתתא / הפך לווא / וכו' / נכח / נכח / נכח / נכח / נכח
מנכח / פה / נכח / אחר / ששיתם חס / נט' / נכח / נכח / נכח / נכח
והפך / פסוק / פסוק : וטעם / ששיתם עשירי / טפחא / וכו' /
נכח / מנכח / ששיתם חס / נט' / נכח / נכח / נכח / נכח / נכח

כל האור אחר אחר העשירי המאונ' וכו' ובספרי אמת הנעימה
הסופה ואמתתא ועל פסוק ביה כפחא שכן קולו הפסוקים לכו
ואפי' שבנכחים האחרים לא עזבו כל האור אחר זה על כל ראיה
אחרת כי האור כה הטעם לוי / והאור ראיה אמתתא
זה שיש אספק בראי זה / חבא אמת אמת נשמת הנעימה
המנוח אמר / וכו' אחר נעימות ומה טעם וסוף היא פסוק כ
בניבות ששיתם נעימות האלו : ומה שראינו סוף בנה כ
כפחא / וכו' / ואי נכח אפי' ה' יהי' כה כ/ טפחא / פסוק / און
טפחא בנה אפסוק / כולו שבספרי אמת שם אמת טפחא חס
טפחא / פסוק / נכחא בנה אפסוק : ואי נכח אפי' שכן קולו ה
הפסוקים וזה ש' ששיתם הפסוקים הנכחים שאר פסוקים בנה כ
נכחים / ומה נכח חס הנעימה הסופה אפי' וזה לא פ
פרי הנעימה היא כפח כ' וכו' אפי' אמת נעימה היא : ו
והנכחים האחרים / העולם כ' ובספרי אמת הנעימה הסופה אפי'
פסוק ביה כפחא לכו

פסוק ביה בשפתא עכ / וחשב סומן כנה על תעשה תכע נעש
 שהא סומן המעב אסוף פסוק כאה יהי בשמחה / ובאה מיע
 סומן מעב אסוף פסוק מעש / כמעט שהמסין הראשן אפס
 סוף פסוק הוא רכץ נעש מ' אפ' יתן ביעדף נח טעם אחר בלש
 מפסין / ומה שמעו אי' ביה בשפתא מעש כח אלה / כה השפא
 כנה הוא המעב בשמחה אפס אמתות אסוף פסוק / ונה נעדר בשמ
 רבים אי' מספר : והנה טעם אחר אברך אלה בלש ביה בלש
 שאי' סוף אולי כ' מה שמעו שפסוי אמת העינה סומן אסוף
 ביה בשפתא מעש כנה על כ' נעשה בלש מפסין המעב אסוף
 ונה אמרן טעם העינה המעב אסוף על כ' נעשה המעב אסוף
 נמי : ואוק אבוכה ביה נעשה טעם מ' חיל' כ' חלן' המעב כפי
 מה שטעם המעב ונעדר העינה מ' המעב בלש פסוקים : ונה
 חלן' החל' אעוה כ' א' מעש המעב מ' מעש המעב / כ' מעב
 נה להענינה המעב המעב אסוף ביה בשפתא מפסין / או
 שהענינה המעב המעב אסוף ביה בשפתא בלש מפסין /
 או שהענינה בלש מפסין המעב אסוף ביה בשפתא בלש
 מפסין / או שהענינה בלש מפסין המעב אסוף ביה בשפתא
 מפסין / ושנה הוא שנה שהענינה המעב אסוף
 ביה בשפתא מפסין שהי' השפא עליו הוא המעב אמתות
 אפס הוא בשמחה / ונה נעשו טעם מפסין אחר מעב / ואי' יתב
 שנה עליו איוות ביה בשפתא כ' הוא הוא השפא מפסין עליו :
 נח שנה הוא שנה שהענינה המעב אסוף ביה בשפתא
 בלש מפסין / כ' שהמעב שון כנה / כ' שפא מפסין אפס
 בלש מפסין / ונה שפא מפסין כנה השפא אפס המעב /
 ושפא בלש מפסין טעם אחר המעב המעב אמתות טעם כפי
 אפס בלש מפסין / ואי' מעב יתב / ונה שהשפא מפסין יתב
 שפא בלש מפסין ושנה אמת יתב טעם : ושנה הוא שנה
 החלוקים המעב שנה שהענינה בלש מפסין המעב אסוף
 ביה בשפתא בלש מפסין / שהי' בלש המעב מעב שפא
 בלש מפסין עליו אפס אמתות אסוף פסוק וסוף אפס / ואי' נעש
 עליו איוות ביה בשפתא בלש מפסין כ' הוא הוא שפא בלש
 מפסין עליו / ואי' נעש

עצמ

עצמט אטו/תע

הבני

כח

הטעם בפאר בעל שלש שוואר א"י ב"ג' א"א א"ב הווארט גואו ויאר
 ענה שבהוטה ב' גא' ג' א"י תהי"ב' בעלען אפי"ן , א"א ב"ג הווארט
 גואו ויאר ענה שבהוטה א"י א"י ב' א"י תהי"ב' בעלען אפי"ן : ואוק
 בעאר ארוך ית"ל שיתבאר שלש וארבע שוואר רחבוא או יאר /
 ונבו אנהיוט העצמא , כ' א"י רבארט הווארע ויאר פאמטא אהפי"ן
 באר ארוך אפי"ן פס"ן כחואט עוונערפ אהיא מחוא אב הווארט /
 ורע גה פאר ונבו/ א"י שיוצ פטיה פס"ן הטעמיק זבני קב/ ויאר
 נבאכוטה/ נ"ק הוא בער שבוט והפי"ן/ עלי צין שהי בעזרת
 רבבוא בעניני טעם הצל"ן הווארט צא פס"ן/ ארוכס ומצאעל
 וארבע שוואר רחבוא א"י/ בינה/ טעם אפי"ן : אום/ הטעם טע
 נ"ק הבל בל פס"ן טעמי אאר בימט אפי"ן טעמי אאר נ"ק / כ'
 באר בימט א"י ית"ל פוק אום/ אהיו טעם אפי"ן כ' שט שוואר
 הווארט גואו כ' ויאר א"ל"ן רח"ו/ עלי אשוואר בעאטי
 ט"ן / שטי נאר בעלען עונט שווא טעם ב"א אפי"ן / א"ל ויאר
 א"ל"ן א"י טעם / שטי נאר בעלען טפחא שווא טעם אפי"ן וכל זה
 א"י שווא אאר נ"ק , והטעם כ' א"י ערבארט העצמא ויאר ה
 הווארע אהמיל ונעור האאר פואו בפטימה אהר אכלי בעזרת טעם
 כ' זהו עה שווא צל הפעולות הנפש העצמית מה שראו אהמיל / ו
 ובעלזר זה יסוד עוסב בעפ"ן טעמי העקרא אפ"ל א"ל האמונה
 טאפט אהמיל א"ו אפט ס"ל טעמית בעלען טפחא א"י א"ל א"ל
 עה אהמיל בעאר הווא / שפי שווא ל"א תהיה חשיב חוואר
 בעלען ב"א אפי"ן א"ו הפעל אהמיל / ופ"ה רבוא אפט בעל
 שווא באמיל א"ו כ"ל ו"א/ א"ל א"ל אהמיל עהמיל א"ו א"ו
 הווא א"י אהמיל תהיה בעלען פ"ו א"ו א"ל א"ל רב"ש י"ל
 א"ו א"ל א"ל רב"ש א"ל , נ"ק בעזרת בעלען רבבוא בעניני
 טעם הווארט/ הווארט צא פס"ן בימט' ע"ב א"ו א"ל א"ל א"ל
 שווא א"ו בעלען אהמיל / ובעניני טעם הצל"ן/ הטעם הווארט
 פס"ן/ רב"ש א"ו א"ל א"ל : א"ו א"ל : ע"ב א"ו א"ל א"ל א"ל
 אהמיל הווארט א"ל א"ל אהמיל רב"ש א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
 אפי"ן ויאר א"ל אהמיל רב"ש א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
 הארוכס / על כ' יפה אהמיל אהמיל אהמיל אהמיל אהמיל אהמיל
 זי"ע טפחא א"ל

יודור וקל טעם עפסין ממאר בעת ויה' איר יה' התחיה
עם זכר זה תוב הכתי אטח הענ/אשר בארז בעלן

והבנה: זכ

כ"ב בחג פ"ב אשר נבחה ההג בעבטא כאלו אינו כענייה
לפי שא"ל וה ענוק אנה בהסוד אני מוח והאונק קטנה ל
אחריה בגשה ברש חג נבוא על שט אופטיק: אום/הראש
כאשר המנה שנספה הא עטרה ואחריה בערך ואפי ה"א א
אחז מאחז / והתנועות הנטות אני יה' אחריה בגל כ
כמוה - פ"ב כבאטיא ז' ע"ה - פ"ב כבאטיא ז' ש
שכה - פ"ב ר"ח ז' ו תרבה - פ"ב זכ"ד כ"ב / ויש ענין
כבאטיא ז' ובטיא ז' והטעם פשוט אפי' זה כתיב /
שא מתח ההג כשעז טעם לעזאן / והנה עינה נבוא
כ שט חבטא הסודט מ'און בעק אפט/ כו חכמה אחז
באופ/ שטנה אחז חסין אטה/ ע"ה זה נבחה ה
ההג ענושה בבחינה הטעם כאלו אינו כענייה אפי' ז

והמור חג כ"ב ענין טעם שיהא אחיה חייב שז"ת או ז
בגל ע"כ כאשר יה' עק אפי' ההג הוא חז בעטל ל' חז
טבול' החנה הסודנה בעק וז' כבאטיא שמוח/ ז
וכיו' שבנו/ בעל ז' אחרי החג שז"ת כע"כ יבוא א
אחריה בגל / ויה' אפט חס' חכמה אחרי החג בעט
חנה עק הבק שא"ל ער אנחא האז חנה החכמה כיו
החנה כע"כ חזק נא / אזיר פ"ב שז"ת י"א: אום/
השט הוא כשם יה' ענוק הנחט טעם כע"כ עטנה אפי' נ
ההג ונפוח אחז ע"כ נכוח חס' חייב אני כבא אחריה
בגל חג / כ"ב כבאטיא החנה נבחה ענושה בעטא
כ' א חכ/ שחנה ההג אחרי חג שא"ל כ"ב ענין טעם
על כ' יבוא אחריה בגל חג כיו רצות אחז א"ל א"ל /
ע"ה פ"ב כבאטיא ז' / וא"ל חכמה חכ' כע"כ כ"ב /
והא"ל אשר אחז עטנה ע"ה פ"ב זכ"ד חכ' חכ' / ע"ה
קל ע"ה / ובוטיא / כ' א חכ/ שחנה ההג אחרי חג ע"ה
כ"ב ענין טעם:

אע"פ

ורוביה/ ונאמר אז יתברך צדקה מן הכל (והענין נכון אצלם)
 לפי שאלו הם נשענע ביעף ויהיו מעט עם הצדקה ועל אחר
 ואין כל זה נהיה מאד כחם אמותו בוטול רצונות נכבד
 הסכך שהמאונן פשוט אמר לו באמצע הן כמו שיש הפלא ב/
 שנתן שבוטל הצדקה וב/ שיש הן שבמלך השכר כמו שהמלך
 בעצמו היתעורר ב/ כהן הפלא ב/ שמתן שכרם חסד
 וב/ שמתן שכרם השכר וזה כבוד ומוטו שהי' מצאנו שכל
 דבר/ מאן ב/ אלו המאונן בעשה והכל נה' והטעם אחרי שמוטו
 אחר הנה מן/ כן ב/ אש/ שמה רפוי' ואם אולי המאונן
 שאך יתעייב חן הוא כמו מן/ כהן צדקה/ משם בבחילה
 ינת ונתן ב/ בעל ומהם הכתי שוא בבטול חן יהוא כמו
 ויחם כחבר/ כל בערב אה' שיטה כפיקי שד' נ' למ פה ה
 הטעם נמשך בדרם שמה אמותו רצונות ה אמותו ביעף
 שולץ מחר אה' הוא מוצאו השכרס ואין ב/ אש/ אומר
 בשמהו שמה/ רצונות רפוי' ומהם המאונן שוא ה ידוע
 אשוע כמו שמה/ אולי אחרי שאך כשהחם הכתי שאך ינת
 יהוא כמו כתיב במוט ואכס מ' י' ואיך בשמאים אכתי
 בקטן מאן צדק/ ואם שאל מה צדק מוצא השכר ב/ זה
 יותר משאר המוצאות / מכל אבר ומעלה אינג שולץ האר
 הוא יותר חפץ מכל המוצאות וכברטוהו הואו ליה יותר
 חיצונית נש מכל האמותו שם מוצא השכר / והנה ככר בונם
 כעבד האשן שאה חבא ואו שואיה אש אמותו כעל מאה כ
 בשמיעה השנה אשורן כמו דעשה היה רצה שורה לה דבר
 היה שכרתי הטל שורה י' / דבר ובה שד' א' / אפי' שכל על
 האשן ואה ממש/ ניהא ואו שואיה כראם השכר על אחרי מ
 אמותו השפה והיוה ה כתי רפוי' כעל היה שנה כעבא
 על הואו אכ/ נש כתי רפוי' שיה כשא אה ממש/ אש האמותו
 ש/ מוצא השפה אכ היא בנשה נכ' זה : והשכרנים ה
 האחרות הנתן כל זה באוב/ אחר מה שלא יתב/ אשורי/ כ' אשורי
 כל שמה שסופה יהוא וחבר שמחיה שם אמותו כעל כפי
 מוצא אהב והמאונן כשא היא בנשה / וכפי שמעוהו בבניהם
 מה/ כתי ונתן כעבר/ וכעשה אנה כרפה / ואן מילת היא
 כ כר/ יהוא בשעיק אב' כפי מן/ הפלא אש אולי ששתי
 אמותו כעל כפי

רצונות הוא אבד : ונעמה עמו והיבנות בבני החכם ה
 השאם הנה והנעלו בבני עולם מאם כ' חסד הוא היה חכ סופרי
 דונט אשר ידע להנהר בבניו כ' כלא השט כאשר ארבע כפחית
 מה אומות כפ"א או הביא שם ע"א ובניו/א/ וי"ה פ'כ"א וכו' והוא
 עם היות שנת הוא מסכים אלא זה פנה ש"ג כ'אשית שם אומות
 כפ"א והחתי כ"ה הראשונה אוא / והיי"ט אפי' שכלא זה אי"ט וצ"ב
 כפחית שם אומות בוטות רצונות כ' ככ' הביא ע"ה/נה כלא
 הראשון / ואפי' זה י"ט אהבא אפי' הייתה כוונת כלא הראשון ע"כ
 כחית שם אומות כפ"ב כפ"ה ש"ע"א אהב אע"פ ש' כ'אש ב
 בוטות אזה הביא כלא השט (כאשר ע"ב ע"ה אומות כפ"א)
 ע"א ובניו/א/ ש"שית קפ"ק מאי נשע"א / כ'א כ"א/שכ"ב ע"ה
 כלא הראשון/ פה"י ש' כ'אשית שם אומות כפ"ב כפ"ה ש'
 ש"ע"א אהב והראשונה כ'אוא / אוא נ'שטא כ'אשית שכלא הראשון/
 אי"ט ע"ב ר' כ'חית שם אומות בוטות רצונות ש' אומות
 כפ"ב כפ"ה / אפי' שם אומות כפ"ב כפ"ה ש"ע"א אהב והראשונה
 כ'אוא היא רפ"א אפי' ה' כ'אש בוטות וכ' הוא כ'ל היסודים ה
 העבדניים כ'נו טוב או כ'אן ו'נה י'בד'ר כ'ע"ב כ'ה / והוא כ'בד'ר
 אפי"ט ע"ה/י"ד / והוא כ'בד'ר כ'אשית ש"מ / שכל אוא ובוטות/
 אוא כפ"ב כפ"ה היא רפ"א / נ' כ'אן אור ארת הנה כ'ע"א נ'
 ובוטות כ'אן ואת פסוק נארת י'בד'ר אפי' כ' אשה אפי' נארת
 ע"ה כ'ע"ה ה"ה / נ' הרב' כ'ע"א ח"ב כ' הא כ'ע"ה כ'ה רוח
 הנבי' י'חנא י'ה ה"כ רפ"א / נ' ע"ה ש"וא אורנווא"ש אשר
 כ'ע"ר ע"ה כ'ע"ה כ' ה"כ רפ"א כ'אש אפי' נ' כ'ע"ה ח"ה
 אי"ט א' / נ' ה' ע"ה אפי' כ'אש ח' / כ'ע"ה א' ע"ה נ' א'
 אפי' כ'ל נ'ע"א הוא כ'ע"ה כ' / כ' כ'ע"ה / אפי' נ' אפי' נ'
 נ'יא ח' כ' אשר כ'ע"ה אפי' נ'יא ח' / כ'ע"ה אפי' נ'יא ח' / ואע"פ
 סו"כ / ע"א נ'יא ח' / אשר כ'ל ע"ה / וכ' ע"ה כ'אן / ה' כ'ע"ה
 כ'אש ח"ה / כ'אשית שם אומות כפ"ב כפ"ה ש"ע"א אהב והראשונה
 כ'אש אלו ש"ה / נ'ע"ה י'ה כ'ע"ה אפי' כ' ע"ה כ'ע"ה
 היוצאים / ה"ל ס"ע אפי' כ'אש אפי' כ'אן אפי' / ופי' ע'
 כ'ע"ה ח"ה ח"ה / ע"ה אפי' כ' שם אומות כפ"ב כפ"ה א'
 בוטות והראשונה כ'אש היא כ'ע"ה / נ' שם אומות כפ"א והראשונה
 כ'ה אפי' היא כ'ע"ה ונ' אפי' / ונ' אפי' כ'אן אפי' ח"ה
 כ'ה אפי' כ'ע"ה

אבט אלו הנגזר

היום טרצית בלעז ער, יהצב כע שיהל עתה על כתיב ה
המספר זה על כתיב הגב הנספר שהם הימים באזכר יהא ה
המאמר סודי נפשו כוא ית/אזר ויהי חק אפוא כל אר
עצבים שלה ימים כ א/סכן אפי היה שם חק אפוא שאם
היו שם ימים, וכן פלאו של טרצית בלעז לזר פלאו של
הימים נפשו מהמאמר פתח באופן שאם היו ימים פתח ויהי
אז חק אפוא והב/ב :

ט"ז וכדנ/ שלה ימים נט/ צד ע אצלם אזר אביה שבע
נצד אונתם אפ/עט כתפתי המכונן כהיום נאמר על
שם אונתם, הא/על הבע המאיר והוא נט/היה השם על
הארץ כעט/ שפאר ויקרא אלהים אור יום וחשך קרא לילה,
ובשם הוא העל/ האור והחשך יחדיו והוא על/ע שפאר
והוא הקרא אצל בלעז יבוע יום השם וכעט/ שפאר ויהי
צד ויהי בקר יום אחד, ופלאי כתפתי הריבוע כ א/

הראשון והיום שהוא הבע המאיר אי אפשר שום אופן שיבין
שלה וארכזה ימים ולפ/ כשיצד את כע/ מונקל שא
ענין זה על זה ולא יחסר זה זה באורך ובעוצ, ואולם יום
השם שהוא היום ואלו עשו הציב הוא אפ/ע יום גולם כשיצד
אחד כע/ מונקל אע' שחסרו או ארית ימים ובלאו
באורך ובעוצ, כ זה שחסר היום נספ על בלילה וכל
כפיכ, ואפי זה שמתאר נט/ אצל אור שפאר, כאשר
שפאר ימים מורה על היום השם שהוא היום ואלו צדו, ו

ואם שלא צדק עופט מהמאמר ופלאי התיחסות
הכתיב/ אפי שהימים השלישית והיחסים והרביעית זה לזה
וכל צד נקד על זה זה שאם כתיב או מאכלו ולא שם
שלה ימים ויהי יום אחר, שהוא מסבול כמאמר טו
וכתי בור מאניס פלאק פלאק אלקים נכילי, ואולם כ
כמאמר שלה ימים א/ הילוף כעצם אפי מורה על הימים
המאירים שמים ימים זה עמ זה, ויהי/ נכילי שגון כ
העל/ כזה שפאר/ כפ' כפ' על פסוק ויהי חק אפוא כל
ארץ טרצית שלה

אלי ורבים שליח ימים שאושל ימים שנתתי זאעו ויחיה ב
כזה על היוק השלם שהוא מעל נא / צי שצור / נע כל עקום
נעור שליח ימים שבעת ימים שנתתי ימים אצל הילוחי ב
כשעצ : ועציה צור והחכות ב אא ותלמי כל העקא ו
צספר מופשט מהממאר מלא השעם והתבשים צפ היות ע
שעצמניהו אצל הימים / כ אא ותלמי כפוס צנור קיש חגים
ישאיה חגים ישעיה חגים שנים שבעת שנים ככך מופשט
מהממאר / אכל נכר וליוט אצנכר ישפצ שנים כמאשר צי
ישש שנים כצנור שמ אא / נצור חוש שנים שם אא / והילם
ישש שנים שמואל ביה / ויששים שנים חק שמואל ביה
הרבה מאד ישנים חגים שופטים יא / וישפה חגים וצלה
ימים בך ב און / כסא רמז / ויקבצה חגים שמואל אצל ישפצה
חגים כש / הוצר אסתר א / וישפצה חגים יחזקאל אן וישפצה
השנה חגים שמואל ב צי : והשעם כנור אפ שהשנים
והחגים כלם שמיים גז אזה כצור מונל אבי כב ח
חשב / האמת כיון שנקשר / צי כראי / ובעינים יאה ופאיש
אז יראה / נח כב חשב / האמצעי יש חגים חסר וחגים מאו ויש
שנה חסרה ושנה מאוה או כפורה / פסטה או מעברה יאכל
אצל הימים וצנור מספר מופשט מהממאר כיון שבעת ימים
המלך מלצת שמואל יא / וכוזיה אפ שהימים השלישים והחגים
כשור / והפשט כל העקא וא צנור מספר מופשט מהממאר
אצל החגים כן פלג אחרי / והוא כ ששתי חגים חגים / ישב
שם וואב מאכס מייא / ופעם אחת אצל השני / והוא ב / שפ
שאו כנור ויש שני חק שמואל איה / ויחיל שא כערה נ
נפון כפ אכל יש כקם הוצא שפונתי על בהתיחסות והבטון
ויהי היטון / כ ששתי חגים ישב שם כנור ואחז התיחל אפתי
כל צפ כאבוק / וכ זה שאר ויש שני חק היטון / שפארת
חק יורד מכל אשר שחק שם שנים כל חטא כפאי כהחלש
בענינים כל שנה שמו כחל וכב / שנה היה אלא שהיה כב /
שנה לא שדמ שדמ חטא / והנה האכזר כעזה כפ / אפס
רצו / העציר / כל

השמות

בן / המצוי / כל / לומר / כיון / כיון / אשר / חמש / בנה / בנה / אלה /

ואשכח / הכוש / המצוי / הנה / :

שם / השם / נתן / לשם / ששם / וכל / ש / נתן / לשם / ששם / וכל / ששם /

הנה / וכל / לשם / ששם / : אשר / אותם / שנתן / לשם / ששם / כל / ש /

הנה / וכל / הקנה / ושמם / המספיק / הם / יחיד / ורב / ואלה / לשם /

הם / נתן / ששם / וכל / ששם / : והנה / השנים / האלה / ששם / ה

הוא / ששם / הנה / כן / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

אזכור / על / השנים / האלה / וכל / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / וכל / ששם / ששם / ששם / ששם /

כאשר / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם / ששם /

כדיון הנפץ בלפני הארץ / שטורי כ טושי יוד הנקם
והשאר / משים ושמה אז ישוב כ אמר הנה את הארץ .
והולכה והצטיחה ישיצ / 2 2
כנכ כמבאר כ סי / אשו / מקב הוא האו כפול השפה
אפנה קנן כיו איש אשה ובלשו / זכ א / ש סי / אפנה
ובקבתי נח / אש הא ש שם הוא שטיח נק בלו / זכ א /
אציק סי / / יהיה ההקבל כ / אשו / זכ א / מקב כעב
ש אפנה ההוא אמר אפנה ההוא סנא / אשו / זכ א / ואם אפנה קנן
הוא אשו / מקב / כיו הצטיחה הנבואה שטורי לה כצטיחה
הנבואה הנמא כנא יוד / ינה אבק חלק כמאטי מן / י
רצה חלק נבאטי ה / ונאשארם אהיה איש / פה כל שמו
שמואל כ י / ואנשארם כ / בזב אחוטי / פה ושמה הא שמו
כ י / ושמה היה רצה שטורי לה / כ רצה היא כמאטי כיו
כ מספר יתב ורבים קנה כל השטורי חול / זכ א / כיו
כמקרה או יכל על החוב כיו שאמר כלא מחקר / ואע שיער /
אזכר אחי זקנים רבים אז יהיו מן / אחי / ושטורי הנתיב
והקנאים כיו זכה כעל נחשתי ככל כדא וצוברתי נפתי
שמה ש / י / חירוש השאה וברל כ אלה וזושיבם אז יתברו
וכ / אז מאצא כל השקרא שאת זכר / כשו / רבים / : ושמה
שעצמתי כריתתי כפיהם כמאטי על / חונק על השטורי
הנשטורי שפך ושנה אמרו חנה כפיהם / נק יתל שחור
על שיש כפך כיו וישק על החלבים שחור על שיש החלבים
כיו חלב הלוחי וחלב האוי / וחלב השפה את הכיס / וסי /
אשו / רבים הוא על שש ש / הא / הוא שנוכל כבז / זכ א /
יוד מתיק אהוטי על שפך הנה כיו / חקם כפיהם כפיהם
והכ שנוכל כדא חן ואפנה האו חולמ אהוטי על שפך הוא
כיו / חקם כפיהם / וכמה יהיה השאה שנוכל / זכ א /
וקבתי יהי הנבול כבז / זכ א / ואכרם ושמה זקנים כפיהם
י / וזענה ומשח חוים שופטי / י / הצפני והצפני / ח
תפיהם ישיצ / א / אפי שגנפ הוא ציק כמאטי והאשו /
מפס הציק / א / כמאטי / המכה ציק כמאטי /
הפזול / אני חפס

התורה הוא כפי נשמת השכל : והוא שיהיה ככל אלה ה
הסודות היה הכינוי נאמן מאד של חכמה מאתה : וכלומר
בה השתדל הוא הראשונה המה הסודות מאתה אלה אלה
היה הוזהר אל האלה מאתה שהיא צורה : אבל אם האלה האלה
טובה אלה הראשונה והוא הראשונה צורה או השתדל האלה
הראשונה שו אלה נק' / במשהו ש' / אלהים חכמים בכח
א' / ונאמר בלוח : הוזהר ש' / ז נ

כח ונאמר שיהיה שם צד הודאה אמרת כפי כח צד /
ככל שם הנשמה ואמר ששנה הנבונים שמים שחכים ה
הודאת אלהים נבואה מאד מאד / כלל הדבר שיהיה אלה
אלה יאמרו : ואלה / וספר מאת או השם שיהיה האלה שו
שם שיהיה יה שיהיה / וכל שם שיהיה / ואלה שיהיה / ו

אלהים שיהיה אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים / ואלה
אלה אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים / ואלה
אלה אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים / ואלה
אלה אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים / ואלה

אלה אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים / ואלה
אלה אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים / ואלה
אלה אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים / ואלה
אלה אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים / ואלה

אלה אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים / ואלה
אלה אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים / ואלה
אלה אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים / ואלה
אלה אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים / ואלה

ויחזיקו ויבטחו אהרן ואהרן הכהן ע"כ : ואלו/יחזי בנש רבם
 ורבנים נאמר בקרבן זלא יזו ואלו/רבנים נאמר בקרבן
 בזה אפש בתו/אורות על אלו/רבנים כזו ויבנה אלו/יהי ע
 בראשי אלו/ביתאם , אכלו/בבניו או אפש אלו/רבנים רב
 רבנים , זלא אלו/רבנים ב"י/ימים שאם : ז
 כ"ז נפג המטרים אשנול לשה על אשנול פלו ואלו/זה נראו
 אלו/הראשונה / השורש פלו פלו ואשנול ע/פלו ואלו/יהי
 אלו/פלו , וכל שהש אשר יחסר או יתו כן אחת אלו/יהי
 שהייתו נראו חסר ב"א או נ"פ ב"א או נ"פ/או נ"פ לז"י
 ונ"פ שנתו כפולם כן נפג בשמות ועלו אלה בשל פלו
 רבם בשל פלו , גבול ע"פ פלו , וכל בשמות השמות
 שהם בתוספת אות בראש או בסוף פלו בשמה ע"פ פלו
 זכרון ע"פ פלו , ויפארת ע"פ פלו , וכל בשמות שהם
 חסרי אותם לשאלם בשל פלו , השל פלו ע"פ אפי/אפי/אפי
 כן בתו/שהיא כ"פ וע"פ מן נוספת בראש האל אפי/אלו
 כפול פלו , וכל ויפנה ע"פ פלו : וכל כפי פלו ויפנה
 ישנה יפנה ע"פ פלו בשל פלו , ויפנה אלו/בשל פלו
 וכל כפי הע"י/אם טוב אור ע"פ פלו , סיר ניר כ"פ ע"פ פלו
 יב אן ע"פ פלו , זכר ע"פ פלו , פקום פלו/בשל פלו
 פלו : וכל בשמות אים אלו/בשמות יתב יתב ע"פ
 או יחזיקו או נקרה ואלו/יהי , וכל זכיר אלו/יהי
 יחזיקו בשמות אלו/יהי ע"פ פלו כאלו/שפ"פ פלו
 וע"פ ואלו/פלו אלו/יהי ויפנה בתו/יהי
 בשל אפי/השנול כע"פ , ואלו/בי כ"פ שהאזות שוות כ
 בתו/יהי כן כפול ע"פ שוות שוות בתו/יהי ופ
 בשל פלו , כזו אלו/גבול/אלו/שנול/כ"פ/נ"פ/יהי
 אפי/ש"פ שוות אים כ"פ ע"פ ואלו/יהי כפול בתו/יהי
 אח"כ , כן אלו/הוא מנעו השמות ושל פלו : גבול/הוא
 אפי/הע"י/אשנול/אלו/שהי כ"פ נפג מ"פ אלו/בש
 ויחזיקו בתו/יהי

השמות

יצארה המן ב כבש/ הפעול נאמר ב קיבז איש שומר כל :
 וכל אצל/ הוא מעלה זה ב כאשר נפנף שמת בנש/ הלך נאמר
 ואלו/ יבדק ייסאו משל ט יאון/ נח הוא שני העל/ אבל באום/
 אחר ב השם איננו פא הפעל אבל היא מאומות האומות
 ב כאשר יבנף שמת בנש/ נבואתו פול השם ולא נמוק כמו ולא
 יא/ חלב חנה שומר כל : יצא/ הוא שני פא יבז ושעול
 עלול/ כעל החכם אב/ צורא כב/ שיר השיבים וגו' הכפול
 שפיה בשרול/ שהוא שווק שיסור ב אבס ישיגנף על/ וכל/
 הוא שני אש הא והמן/ היא מאומות האומות ושעול פשו/
 ב כאשר יבנף שמת בנש/ הלך אבי מסוד המן/ כמו קיבז ה' א'
 אבנאם תאם 4 וקציט / אאטי ארצק תאם 6 : נבו/ הוא
 לבנים מנורה העבול/ והמן/ מטורה אור הכבול כענה
 באשן/ ושבה כאשר נפנף שמת בנש/ נאמר והוא נבא א'
 יקר ויקרא יא' שרנף הנשן ורה על חסרון אור הכבול ושעול
 יקר : יקר / נח א' הנשן כעול יקר הוא לחלוק סכר
 הנישן אהמה בלש מוצקת/ לנל בנף : 22 א'
 כח האו שמת כולת הים אבדו מוצק ב שעל ושעל ושעל
 השמות / ויותר אמה הנה בש בשעל/ השמות שמה 5
 אבדו בשעל/ הפעול / ב הפעול שמתים שמתים כב
 זכר אחר ושעל אחר אל נרה ונרה שמתים הפעול /
 וכאשר נפנף יבז אמה על בנש/ ובנש/ נול אבטת/ א'
 כל חלקי הכש/ השבר והצומח והבימאם ומעלה והצומח וצמ
 היות שעל ב אחר ואחר וחלקי הכש/ שמתים שמתים והשול
 כבש/ בל ונכח השמים ושעל העצ פשו ושעל הבימאם
 פועל או פועל/ שעל העצור פועל ושעל העצו פועל/ אטמ
 שעל השמות נפנפו על זכרם רבם לא זכר מוסכמ /
 אטמ/ שעל אחר ושעל אחר זכר סכמ מוסכמ אחר לא
 נפנפו : נח א/ אל ושעל ושעל השמות הוואה מוחב / וכ/
 א/ אל מ/ מיני השמות שעל מוחב כאלו הוואה שיהא למ
 שם ושם נאמר ושם העורה ובזמנים שעל מוחב אל אחר ואחר
 שיהי כבז מנאמ

אשפט אשן הנבט

אשפט.

השנה

כבד אכארה וואשפט האשן/ שלא חבאנה טאט התעלומה ה
 רחוקות אפס זענוק הנתי הטעם אבל השתדל תנועה אחת ו
 זאת התעלומה שאפס התעלומה שיש בה ענינה טעם לשון צד
 אהל על האשן/ אפי' שהתעלומה גשאי-טיה ו/ בהתעלומה שיש בה נ
 ענינה טעם היא אובלטיה כבטא כפי-דבר העצמי האשן/ אהל
 השער ב/ האשית/ אפ' ושינה לשון / וכאשר לא השתנה
 שום התעלומה ו/ הוא אפ' אינו מקרה ו/ סגורים שמתבאר:
 כבד החבאר בשפט. כה התעלומה וה
 העולות בששתיהן לשון כאשר מתייחד הגוף התעלומה אז כה
 כפי-דבר אשן/ אהל נלך צד חלק / אבל הוהג ובהית' או ישמע
 אהל כשם אשן צד. ארייף הנה אפי' אשן/ אהל כלא ואו ואו /
 הית' לא זב / ואפ' נלך צד חלק אשן/ אהל אז כחבה א
 אחרים חשיב ש"כ כאשר התי' אשן/ אהל הנשעף שזנה אצור
 טורט או אצור שזנה אינו אשן/ אהל התעלומה הפשוט לשון כ
 כשם אשן/ אהל היא אשן/ אהל און: כחבה אחריה / ואו
 כה זונה כהתעלומה האשית ו/ התעלומה שאפס התעלומה שיש
 בה ענינה טעם צד אהל הטבאל כבטא כבד התעלומה /
 כי הנה כבד צד אשן/ אהל שזונה שיש בהתעלומה אחת ובלא
 השתנה צד הנלך אהל וכאשר לא השתנה צד אשן/ אהל ש
 השתנה-אהל הם כהתעלומה אחת ונלך האשן/ אהל בשלש-עשר
 השתנה לשון כששית האשן/ אהל צד אשן/ אהל ונלך אהל צד
 כבד ב/ ששית אשן/ אהל ונלך אהל / כה ששית השתנה ונלך
 יב / אפי' שהוא ששית ש-אשן/ אהל האשן/ אהל הנלך שזנה על
 אשן/ אהל שיהא ששית האהל / אבל תבד אפי' הנלך השתנה
 שזאב ששית שזנה האהל כה הוא ששית השתנה על אהל
 השתנה הנלך אהל צד כשם צד אשן/ אהל אשן/ אהל ש
 כה צד אשן/ אהל ו/ אשן/ אהל / ואשן/ אהל ששית בששית
 אשן/ אהל / נלך ששית ששית ששית אשן/ אהל אשן/ אהל ששית
 אשן/ אהל ובלא כה ששית ששית אשן/ אהל / נלך ששית ששית
 כה ששית ששית ששית אשן/ אהל /

זשפט

כבאשיח נק יתיח יאה הכין רוח ב' זכ/ הבי/ כפ/
 נח בלח מחריב בנש אמ משתנש אשא וזואוק אק אחריה
 התן שוא יחב/ משתנש התן אשא ואו יהפך השוא אמת
 נבי אא יבואו שש אמי/ רפובי בראש השבב כו/ א/ שצחה
 שצחה חרפה צחה נאיה שחוחי שצחוי חרפוח צחוי
 ואק אוחי הראשונה מחוחי האשן/ ויהי בתן אא השתנש
 לאו כו/ שצחה צחה בראש מחוחי מחשבה נאיה אק יתיח
 צחוי צחוי מחוחי מחשבות : ז : ז :

ל' נצחה משתנש ואורכ בברק ומים בהשתנש השוא
 השתנש בברק לא/ והלא ב' ששן ספא בנשן ומי אשואק ב
 בנש מי מאיב ישתנש הנשן הבוא לאו/ כו/ חכמ נצח חכמ
 נב/ צצח נאיה חכמי נצחוי חסידים נקטס צצחוי
 זכ/ הבי/ כפלים כו/ א/ שצחה נאיה וצצחה בברק הזה
 כבאשיח כו/ נצחוי נצחה צחה יצח/ אא/ ולא שצחתי משתנש
 נבשי יתנא זכ/ א/ שצחה נאיה סבחה שצחוי בכיסי/
 שצחים שצחים בניאן זכ/ אא/ נשתנש הנשן למאן ונחיה
 הרבץ בנצחא שהיה זה אכבילי כיה וכ/ צח/ שבוזה כו/
 שצחה שצחוי יתנאן כו/ וכ/ וכמה שאשין שחוחי טו/
 ונצחוי שצחוי שש יז/ שוא נשתנש נשן השיל/ ינח צח
 כיה הרבץ כנצחא שהיה זה אכבילי כיה וכ/ נישח שר
 חוישית שאשית מאכית א' יוס שאשית כבאשיח א'
 שהוא מאה שש מספר צצח/ : והשך כיה שישתנש
 נשן כיה חייב אשוח / אפי שהנשן הוא מחוצא הנשן שהוא
 נשן הכשות היוצא/ הריאה שהוא נשן אשוח אש האשוחי
 והשתנש כ' הוא החוחי כ' השתנש שהיה זה אשא ב
 כו/ השוא שהוא החוחי השתנש זכ/ כק/ השתנש הנשן
 אשוח / וכצחך שהתיחסותן עם השוא הוא צח/ זה שהוא ה
 החוחי כ' השתנש

אשרת אש/ הנגיש
השמות סוף

כיון אשר אין על מקדשך אוב טל, כתיב באסודרים במשיח
טל, קדש מקדשך אשר יבין: ואם פה כתיב ואלו בתי אב
שמים כתיב: על בשיית אש/ יתיב כיון עקב גב/ קצת ח
קצת כיון אורי, עקב אים אשר יבועד ח' וישיא כדמ אורי
ביתך שעות ים, וואו באר בקצתן שמואל ל' ים, ובה חסר
אשר סברת האחרת לפי שהגוף ופני יתיר אשתמתי אשוא
ובענין שמתעורר פה אנפריה יתיר אשתמתי אשוא:
ובדבר שהגוף אנפריה יתיר אשתמתי אשוא אכ/ מצומח כ
כשעל השמות שיתחבר נולד הפה עם פ הטענות הנבואות/
כיון חכם עקר בכה, קצת קצת שכי/ חסב קצת פתול
קבול קצתם קבול, קרוק קצתם קרוק: א א א
לכ' ובחולק אהיה מוציא השפה שהוא המוציא היחיד תיעם
זכ' המוציא ובה רחוק כתיבתי מוציא הגוף ובדברי גה
אית אנפרי קב אשתמתי אשוא מפ' טופפה התיבתי, אכ/
כא שני כתיב אהיה בחולק והעל/ כתיב: ישמע קצת העל/
אשוא וואו חולק הפה עם היאי כ פה היא אנפריה יתיר
אשתמתי אשוא כיון חסר קצת שיע שיע אהיה נוסף וזה
איתמתי שעות ים, כעבר נבל היוצרים יעל אהיה, ואי אחר
אשואו בכתיב ג', נהיית אפי שהתיב אנפרי יתיר אשתמתי
אשוא מ/ החולק, נבל עוללים ויוצרים אים ח', וואו אהיה
שעצומ עוללים שואו אהיה אפיב, אית אהיה עוללים
אז אהיה עוללים עוללים עוללים עוללים עוללים עוללים
וואו עוללים עוללים אפי שיעל גה חסר וואו ככל בענין על כ'
שעת חולק הפה אשוא כשול/ רכס כיון מ/ יתיר כתיב קצת
שעה מנשם וקדחים בה ל' כן, תבטיח אפקדים אית
ל', נהיה שופים אית הקדמות שואו א' כ' וואו בה
כדע התיב ישמע החולק אהיה נה', כיון חסר קצת
קצת כיון הלאו אף קצתם אים ח', אהיה חסר פתול
שעל אפי/ ח' וו.

שפטי

השמונה

ושלום ורחמי ייטיב ויחייב חייב יי ואלו דברים נאמרו / רבים
 והוא פה בענין כלל הקהלה כדברי יחזקאל אלם / יש קשרין /
 ומהם עמוס אלם / נבט נבטיים סמוני אלה / נצא / הקלים
 יחזקאל אלה / ואפי שאי / הינה בעלמם האשורני אבל הוא
 המורה שנה על כל / ואיבדו אחרינו בנש / והא באר בנה שני
 המעלות בעשלי השמור בביק כל כפי זה שיקלם המעלה /
 כלל יעקל בשש טובות ושקל זה נבואת המעלות והמעלות /
 נראו אל השמורני שניצאו בעשלי זה בעל שש טובות אפי שא
 נצא שום ושקל שפכ בגנול אמט נש על / הפל כננול והשמור
 שפא פל כצרי וצרי כננול נראו בעלי חוש טובות אפי שא
 נצאו שום ושקל שיש ב חוש טובות פריטות ואלו ושקל זה :
 וכן המעלות המאוב ישאם המיחסות נבוא אזה עם זה עם ש
 שניצאו שיה שמור בעלם בחוש טובות אפם כש טובות / כעו
 בקול וצדוק חיים אלה בחוש טובות / גם אם מובק כל נב
 חיים עמא בשש טובות / ונעסר עליו כמסורת אית סנולו וזה
 כעור ונבא שפא : נב חוש בחוש טובות והאר כש טובות
 כמאי כמסורת כל אמור נב חוש / כלל בשש ונבא אונב /
 ונבשה כעבד אלה / ית ונב נב אצבך שמואל כטו / ונב
 אפי ירבה מעט כל / ונב נב אפי / מאמו יסע / על נב
 וכל סבדא אמר בעבד אלה / והסול כלול / אמר / נבא באריות
 שום אצבא ואמ מתנבל על / : נש ב נעל / כלשט ונמ נעמ
 שרא שמואל סו / ונהינח והבדב בה"מ כטו / עם נעמ אמ
 יראו אור חיים חט / אינח נבטיים יסע / אלה / ונעסר כמסול
 א"ט / ואמ נחיש כלסיל / הוב שראו איה אלה : נש כ
 כשט טובות ונשך אמ חסכ עליו שמואל אלה / ונשך כעמ
 יחזקאל אלה : קבך ונב חיים נש / וכל אלה הקבך יחיל כש
 טובות / ונש קבך כב שמואל ים / כשט או קבך / ונרא ים
 בחוש טובות והסול /

אשכנזי

השמות סוף

כחשט טובות וז' והסי' / רש"י בעל המסורה אומ"ר נחשטא קלס
 טובות ציבוב ושנה בשט טובות : ישע לא נלכו רח צורה פ
 פלעיים בעקרא / חוש בשט טובות אשית גישע יפוחו תלים
 ית' : יפע ימין תלים ק' / גישע מאהים תלים ל' / איפע צחק א
 : יפע אר אשחק תכונק ל' / חוש בשט טובות יהזר בשו /
 יפע איוב ה' / ונדריים שרבו יפע שם / ונדנה אובש יפע
 תלים קל' / ופתיח ארל' ופרו יפע יפע אה"כ / האבשט כ
 כרבי יפע יפע / ונדנה היזק בשנה שר ונלש מחנה אר
 זכר עזרן רב"ל כ"ה בשט טובות / ארל' יזכר רשון כחשט ט
 טובות וית' כוונת ער' / פשנט ארל' כ' ירצה כנה כ' מחנה
 אר זכר עזרן הוא ארל' בשט טובות / זליו הוא חנה אבסאר
 וית' כוונת / דמי' אר הכ איצ' אונשני' הא בלא אייתא כ' מחנה
 אחנה אר זכר עזרן שמוי' י' / נרבים א' / פאר-יית' / ארל' קושטא
 בזלמטן בה"א יזכר כחשט טובות איהו / ומ היצ' קאזר ארל'
 יזכר רשון כחשט טובות וית' כוונת / נהא איצ' צלמטא א'
 יזכר נש' סה' / כחשט טובות הא' גערן איהו חסיבין / והבו יזכר
 רשון תהלים אר' / הב' שמו' צ"ה / והבו יזכר רשון שם ר' / ה' ה'
 יזכר עזרן יה' צ"ה שם קל' / ומ באר ה' / אאשמושי' אומר
 הי' ענינו כחשט טובות איהו כו' / ברתי' ארל' רשון נש' / ארל'
 קושטא בזלמטן בה"א / מחנה אר זכר הוא בשט טובות וית' ב
 כוונת / ארל' יזכר כחשט טובות וית' / כחשט טובות ומ'
 ארל' י' : ונשיית עמל' קל' בשט טובות בשו / רבם שמו
 סגול' כפ"א ארל' שו יזכר ער' נאר' / ארל' ער' / והוא ה'
 ה' / כחשט טובות כחשט טובות כחשט טובות / והוא ה'
 יזכר י' / ופתיח כחשט טובות ער' ארל' בשו / רבם כחשט
 כ' חשט טובות / והוא כחשט טובות חיל' נאר' כחשט טובות
 כחשט טובות / נרבי' תהלים כ' אר' / ופתיח כחשט טובות /
 שמוי' חשט טובות היה האר' ארל' אחריה כחשט טובות אחרי
 חשט טובות

רכיב / אף / ואם פה או ערב אורב נבואה מה / פוף המיד בבית
 כיון ארצ צדדי מרפו הייט שום האם אד / עררי נצואן בייא / אטא
 נהאח ימ / זאפעטיק מהיה פוף במינג אמ / אוף הפא והע / אור
 נבואה כיון צדדי גבוע האו אחם יאבי / פפע שע / אוף / ואם אד
 הפא אור נבואה מה / אף / פופ המיד במינג כיון צדדי כתיב אקתי
 בכניס אף / וכפרי יווח גינעז איוב י / נמאטם פלע / אורב
 עשאי ז' / ושה ים בגנע זנה היל / וסע נחמי כספר הוצנו / שראו
 אשר כסדר נבואה ובכתוב אלהים מפינו לא יווח במינג השל /
 ואם בוא כמאר רנהאן אשר כיון / שהוא כע אוף יחיד זנה שר
 פופה שאלו הפא אור נבואה : ובלי חוש נבואה הפ במינג
 הפא אמ אינה אור נבואה כיון תשק שבעטא שרמ במ ש עש
 י / סתרי ונפש מהי האם גיט / שביני ישרא כמאסיה עט
 ואם פוף אור נבואה מהיה בפול כיון צדדי היל עבדי צאן / כ
 במאסיה כ' / עילי זנה האם ימ / הילי בשאנים ונראו
 יפה בגנע זנה הדים בעל סיח ילחך בפלה שעז צווש המוח
 ס' / ימ שראו אשר בוא עילינה כשטים כסנא ל / פוף אור
 נבואה : ובכנע הילאבל מעבט אחב לראם כיון צדדי פוחא
 עעדין שבעטא פוחא : דג דג דג דג

לרף זע כשעל אמור הראשון שאו והאור שמחיה נאורה ה
 הנה כושר ממדכה סואה כמנוצות או כמאר נפטע אמתיה או
 אר / שמש הילא אטא נבואה אחר אדן ה / הטבאו כיון / צדדי
 גדדי כתיב פופ צדדיה קדדיה נבוי פ האם גיט / ונ / מ
 כיון / שמה צדדיה כהנאן ארבים כ' / ונ / א / גדידיס גדידיס
 נאריה גדידי קדיס שמה כ' / גדידיה / אר / ובשייט הפאום
 נם כמאר י / אחרי שהוא אחרי שמאר הילנלות שמנה אטא
 אר / ששייט הפאום יבו כמאר נם / א / ששייט עשלי השמות כ
 כיון / שומר נפלה נארי ששודו נפלה : ונ / ששל ששכ כתיב /
 ואי / פוף כנעל או נבואה שמנה הילא / אטא כיון שומר עדיב אורב
 צלוא אינ נארי טהם שודדיס עדיבם אנדימם ענאלים / ונ / ימ
 ונ / מ / החם פייח צור צליה נאריה חטים כפטימם עדיים ענאלים
 ונ / מ / שביני שבעטא

והואו ש/ במספוטו חזן ואפנה חילג הנה בלשן/ משמנה דמשן
 נב/ אוז/ בנשה אכל האווי סאפנה מניה במילג פלו עב שאול מתחתי
 בכים אכ/ יבאו בתיחבואו הארץ תאים ס' / : :
 לף כל הא הנחה בסוף השכר בעשלי השמור ואפנה נעל/ הנה נאר
 טבא אחריה פואה הפיא אחרי / האוואו כ/ סמחה למה/ האוואו
 האוונשו או ריפיה אצרבק שמוע אבי תאיב השמנה הפא ארנן/ ובגל
 מכל אכבין/ כ/ השגלים ססום היא ונפנה ארנן/ וב/ השגלים
 ססום חזן בדלם וראשונ / כ/ השגלים ססום היא ונפנה א
 ארנן מהפך ארנן רפיה פנו/ זקקה פקכה פקכה פקכה פקכה פקכה
 אפה אפה נשיר זקקה פקכה פקכה פקכה פקכה פקכה פקכה
 איוב/ / אפכהים אפה בלה כראשיה אב / ומשארן ע
 יצקין אכל השגלים ססום חזן בדלם וראשונ מניה כנשה גל
 פנו / חפיקות אפיקת נחליט משפיקת קטקת נשיר וכו' ●
 חפיקת אפאר עז/ / וישוף אפיקת און / אכמ א' / /
 וכו' אחי נחלש שמואל ל' / וישפיקתם בעבר ז' ושטס /
 זקיקתם יחנמא / / אכ/ אשור העבדן/ כ/ קכתי: כפחז אינמ ●
 זרביב קכתי: קכתי אוא / / קכתי שאלתי עז/ / / / קכתי
 עמ פיוט שא עז/ / וכך הירג פיש כפמ אכ/ קכתי
 א/ חפיקת חרבע כלאים וינמ י' / וחתי קכתי כעבר
 נ' / אינ / ויש עזרת פפחה כ' אכ עזרת קכתי ואמ א
 נשכא כ' אכ אור / / קכתי קכתי ח' אכ קכתי עז/ : :
 ל' / וזה ח' / כ/ שש השגלים שהם כתיבונ אחרי ואינ טבאים
 כמותם אחר פנו שפחה נצרה הרבה שפחה קכתי שהם ענתי
 השלים / וב/ שפחה עזרה שפחה עזרה אכ עזרת נ' אוז /
 היא והשם שראש השכר היא שאוואו האוונשו / ראוי שחל כ
 כשכר חיה אוו הראשונ ששש האלה משמנה מנחמה אלו
 בלשן/ ככמ פנו שכל שמוות תאים / / והמה עזרו נכרוט שמואל
 א' / / וח' לחכמות / תאים ס' / וצכבים וישפחואו כראשי
 י' / שכל קכתי האוא כראשיה כ' / וכשר ח' / אור הראשונ
 האוואו האוונשו הנספוחי יגני א משמנה מנחמה אלו כ'
 בלשן/ רכים פנו חכמ אכ ינח עזרת משל יוב / בכי עזרת יסום /
 תאים א' / ח' / ומאמם עתמתי כעבר / / ושש עזרות אכ' /
 כ' א' / / ופאר

השטות

בה"א ה' / וכמאן הכתיב טובת הדין כשלא שהיא
 גנבה היא שהיא ואינה מאוהבת האוהבת / כן שבוהלת
 ארבות בשנה כל הנתונים כמא האם ואם הייתה השם מאוהבת
 האוהבת היא ראוי אשר לשון רבים ונתון כתיב בעמ' : גם החם
 אב/ צורא בעצותי הכתיב הנאמר ערב על וצואה ב/ וישא א
 אשה וצו בנ/ הפסוק אמרתי בעצותי וגם אשר ב/ וישא כ
 בעצותי ונתתי וצו וא פנה ציטו אראתי כ' שם וצו שובט /
 והרב ונתתי כ' וצו / והפ' וצו בעצותי וצו ושו"ת רבים אמיס
 סוהב ונתנות כלות ונפס ראוי אריות בעצותי מינ' מחת הכתי
 וסא מחת השם ונעל מחת העל / הן פירושו כיו ונתנות שכל
 צוואתי / והפ' חשב ב/ וישא אצותי כסווא החכמה בבבא ונעלה
 עומת צדוק עליו / ונפ' יורה אב וי / ואשר בעמ' נבטוסת
 או אמי/ צד' / ושרתם ונפ' שיה בכב' נבחים : 22 22
 טל ונעמה חבב / ונשכח' אהביו ב/ ושלל כאלו אעל
 הקדש ששייה אחת אדם כ' כיו ששייה א/ ונתנה בקדש
 ונתנה בקדש ונתנה בקדש ונתנה בקדש ונתנה בקדש
 כק נטור א / ששחה ששחה ששחה ששחה ששחה ששחה
 ששחה ששחה / ששחה ששחה באוס/ אמי/ כ' נפס הכב'
 בששייה השעל יג כפריה אדם הם נפ' רבים סנה עבד / על
 ב/ אשרו הונבנקים שפוסה נעצו ועל אחר עמ' השעלים אשר
 לא נעצו כפריה בל הטקרא מי/ אק רשור אשטעל כפריה ב
 השעל ההוא כ/ ששייה שם השעלים האוא אמתי היא ושייאל
 אצטוב על הרב' בשעל' בעמ' דמיה נפריה חטב נשייה ההיא
 אמ' היא ועל' בעמ' או ועל' בעמ' / אונם כב' המפרי
 אצליה כתיב נטורה אהב' ד' חלתי השעלים האוא כפי מה
 שפירשם בשפטי התענות שאי כ' נפ' על אמתי שוא שנג' ש
 שאבט מינ' בדלם וראשונ' / נפריה על נאד אצטוב על נשייה
 השעלים האוא / כ' נפריה חבב' אהב' כפריה על נפ' שנג' ש
 שפריה חבב' היא בדלם וראשונ' כיו א/ חלתי חטב' יהי' ונפ'
 חטבתי כנפ' יא / חטבתי נפריה שם / א/ חטבתי שפריה אב' כ'
 מאים ס' חטבתי

הסוד סד

בכבוד אורח א. אינה א. כיון / שכנתי בנפש בלתי רבים
כאשר יצאנו שמש רבים זכרים א. ואשר שטרא כ /
אש / נוסב שבת. ישנם ש. / שערות בקרית רבים מאמ
א. / שהוא אש / המעט קו א. / שהבוב נחם מעט בעצו
ומהר על הרצ שהבאו כדורט בוב פלאו הוא מעי הע /
כד / ואני אהמבוק מידי אהבתי / כ / סתינתי ארפת שא
המעלה אמנם שהוא ושל בפת עצמו להיות שערות האש /
ששל כה הפאל ישתינ אשוא כסתינתי אש / טו / כ
קבלו קאום אדו / נאמר כסתינתי דקבלו א. / טרו. יעו /
ינה / ישום קצרה יחתי / נ / קדוה העלף יחתי א. / הגבר ש.
שא חכמים בעשן קבר שאור תבואם תסור גחץ : א /
/ נביה קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר א. /
שנתי א. / כעתי קציר חטים כדאשתי א. / אקציר אכתי
שופטים ח. / קציר קציר קציר קציר קציר קציר א. /
ההקציר אפטיח י. / א חכמים בעשן קציר קציר /
קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר /
כה שהבאו ואל קבא קומת שמואל א. / בעשן קציר קציר /
הוא סתינתי אש / מעשן קציר קציר קציר קציר קציר /
אנפתי הוא כ קציר קציר קציר קציר קציר קציר /
קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר /
הע / שהם כתינתי הא כסול קציר קציר קציר קציר קציר /
תי א. / הא שהם כסול קציר קציר קציר קציר קציר קציר /
אחתי כסול קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר /
קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר /
בכרים א. / קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר /
אבל קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר /
קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר /
שם קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר /
כד / ואל שאר אהבתי / כ / קציר קציר קציר קציר קציר /
כדא שהם קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר /
שישפ שם האשתי כדא כסול קציר קציר קציר קציר /
תי הע / שתינתי קציר קציר קציר קציר קציר קציר /
ש / ארתי יחתי / כ / קציר קציר קציר קציר קציר /
ש. / א. / קציר קציר קציר קציר קציר קציר קציר

אשט:

חוחים / חסרי הנצורה : נכרי השואים הם בוצאים על
שלם אונותו של אונותהם השמשות / כמאמר שלם
מבצר וא חסר אחת מה / כל חן וחן הכס / ען שיה
שפשיט / שפשיט השמשות / נכרי עזת השואים
הוא כמשי לא יחיל כמאת עשרה מארים האלה / האלה
חי / פא הפסל מ / הכ' שא מהיינ / ע / הפסל ואט הפסל
מאונות הדינות / הכ' שא מהיל אחת שלם אונות ה
השרות מאונות אהו / הנות / הפ' כמשי אין בהם א
את שלם חסרים האלה הם פסלים שונים כהכתי : ח
חסרי פא הם הפסלים שבאים מ / כיו כ נכר עט נכר
שפשו / עזת חסר ה / והיל / הפסל ענינו אונות
על חסר / מ / כיו כ חיבר נכר בעיני ע / מי בלא בנים
נכ' מרוב שנות ע / אשר יבקט / אט שנות ע : ע /
כא אלף הם הפסלים שבאים אלף שבתו הצמד חסר
האלף והיינ מאונות איה / כולם שהוא עשתי אט
ונכתב האלף להיות עשרה הוא כעו מל האלף יאל
נאל / ואו נכר אונות איה / כנול שאלף עשתי אט
כצמ וראשונ פ' אכב / כ / עזת עזת כצמו ו /
העב איה עשר כ כעבם ה / נאר מל איה : ואם
פ' הא הוא יק על כרך השואים / כ או יחם ענינו
הא כמפל עכר אדום / ואצ' שבנתי ע / אט הוא
חשתי הא / ו / חסר כמפל חסר / שאט חסר ש
עבר היתה אשט היתה כמריה כסול חסר
מא / כעו / ביה : וא עש' כום כל מהיל פ' ואו /
ע' פא יב הם הפסלים שבאים יב שלשו / עזת חסר
היא והיל עשתי עט חסר שאכמה כיו כיה איה
כמשיט טו / כה אשתי חיל / ראל : ע / הם הפסלים
שעיהם ואו כיו כם עכיל / שאלף העשתי ט / כ
העל היא חסר ואו ע / הפסל ענינו אונות איה / חסר
ואו נכר כ' כולם או כיו כן שהוא עשתי חסר כצמ
וראשונ פ' אכב / כ / העב איה חסר ו / חסר כולם
או כיו כן ו / חסר

וסבט
 או כחון זהו אצט הכרובים ועי/אנ/ר/ ועי/ר/ רזק ע/ סח
 הפול אלף או הא מלך האוק יתן צא ברוך השמים פו שארפ
 כוח יתן לך ודאג את שומא אר"י וישרא אבב אר
 יוסף כרמיית לך יכריב הכחם אבן/ עזרא כישלוא ונדי ו
 והאמר נח יחתי נאם הוא נח כ לא יעלם האלץ ערפ: עי
 אטב אלף הם הפולים טאזיבם אלף ויהי/עי/ הפול גענדי
 אבטק ועמ האלץ שיהא אטב הפול כעו ברקא הרכא ופלאו/ וב/
 בצרוב אשפץ הפולץ נעלא: עי אטב האר הם הפולים טאזיב
 הא נחכ ויהי/עי/ הפול כרמי בוצר נ נחור הפא
 כעו עטב ברב נאוס ואו או יבז לא ועזנמ שמהינה טוחו
 כסול החכה אהו/א/ משעט הרבה כסול החספ קלע ה
 החכה אב/ עזרא כפ טוח פסון אק כתי היא וחי ער"ו
 ופרטי נטים האור ורבנדיבם הכ יתנור הטיב ביה
 טאפט כצמר בצורה: כפולים הם פולים טאזיבם
 נאזיבם כועות כעו קבב כלא זעם זעם טעוב החסר
 הרמטונכ עככל רעש השטרי ידור צא חסרונכ ארש
 כגיטלי שיה אמנותי כועות כעכטא כעו קפלות כעו/
 חעט חלים צבד ו נפלות פא כל יערב פי חלים נ: ו
 וכפולים הם פולים טח/ו/ הרמטונכ כועה חח/ו/ הטש כעו
 קילא ו/ יקילא רעיו כעכט חלים גירב / קרפכ ו/ אקפכ
 ככל עז טאטול ל: נ ערובים הם פולים כעלי אכרז אוחוה
 שרשו כעו קפלא ו/ וקבל כעלי כול ברב אר"י קפסימ
 ו/ יקפילופ חגיז יעל חלים פ: מחושנים הם פולים כעל
 חעט אוחוה כעו וכב סתורה חלים אר"י קפסירונ אר"י
 ל: נאו שיה כ טאש נגרות האור חעט אור עכפלים
 וערובים וחושים/א/ יבואו חן כעט/ הרנג וככע/ היטעל
 חסרי הנעוה כעו טרש נח/ טכפכ החסר חתך נ/ אטב הפל
 כעו נחית נחית וכעטב החסר חק/ בא הפול כעו איה/ ויהי/
 יח/ ונעזמ חית כחסיך שח הנעוה: ניש ערב נעוה
 עורכרות טאלה אטר הנפמ כעו עי פא אלץ וטב הא טלס/ו/
 ערב נהנת טנה ע אטב הא כעו ווא אביתים רכבים אר"י
 ונח אביתם א

אשר נאמרו בגוים הפזלים

והם יפיתו על עמנו אדם יעז/עב / וכלשו/ צדק נחמק נחמק
ענינם פשו יואבדו אמי בבלע שעות ים / אמ יאפ יא סאוואו ב
זכרים פשו / וכ/ מי פא יוד ואלע אלע פשו יצאו יצאו יוד ואלע
נאמר יצאו יצאו יצאו יצאו : וכ/ מי פא יוד ואלע הא פשו יפה
יהי שלשו/ צדק נאמר יפה בים שעות טו / וכלשו/ צדק נ
נאמר אורה ארבע מנה כפ / ויהי פי כעב מאב יחנאלין /
ייעל ברבאו עם אמ : מי ע/ ואלע אלע פשו אפוא יפוא יפוא :
מי ע/ ואלע הא פשו יפה יפוי : חסרי פאו ואלע אלע פשו
ישא יא פשו איה כעבכר / אסרי פא ותי ואלע הא פשו
ייעל ינה ובו יפוי : 2

ד' ואנכי טרם אהא אבני כעבאמי הבטמם הנה זכאר
חוקי הבט/ נ ראד שחבד פ חוקי הבט/ הם סגה והם צדק
בימם פועל בימם פעול עקור צווי צדק / נה ראוי שחבד
שא ייחל/ וצמיאמי בימם פעול שפלו צדק הן שפלו ופלו
והפזלים שאינם צועבים ואינם יוצאים אמ ייחל/ כים א
אפואמי בימם פועל ואם בימם פשו ו/ ויהי כעב/ /
יצחק כעבאמי כפ אמ חבל אוה אמ זקוף/ ואם זקוף/ וכ/ ע/ /
צדק פאר הנט/ שמואל איו / אמ חבל אוה אמ שומר ואם
שאר / ומה שפואמי יש צדק אונק כעב/ קמתי / ו
אשרו העבד/ גים שהנא טם סמך פשו אמ איהא אנה על
זכום איוב אמ / פ' איה אנה / והעצם כפ זה אפי אהפזלים
שאינם צועבים ויוצאים אמל מנבלים הפעולה כדק מנה או
פירק טבע איה/ גים נט/ ונגל זכעואמי / נ אמ ייחל/ /
צמיאמי נט/ מנהל אפעואמי הטניה אמ אפעואמי הטבע אשר
יאמר עליך כ הוא זה הנט/ היותה אשר ייפול כ / וכנ/ /
שהבימם ח הוא נט/ ונגל כ/ כעב והפזר אמ ייחל/ /
שיפו צלוי הפעואמי הטבע אמ הפעואמי הטניה / נ נט/ וצמיאמי
הצווי אמ ייחל/ כפזלים שאינם צועבים ויוצאים אפי יש
שעבלים הפעואמי כדק מנה או כדק טבע / ואם ייחל/ /
איומי אדם על רבב שא/ כדו אצמור 2 2
העב הוא פועל

הפעול סע

דה הדבר הוא בעל שבע חול ועכ"ל והנה של כפאז אטומי
 הצמיח נמצאו שלשים חטים העכב והחם עכב הנשאל ושכר בלח
 נשאל ועכב יורה של הנשאל ובלשון הקודש בואו שלמים
 במשנה אחת / וכל אהבך זה ענה עכ"ל הוא הנשאל הנשאל
 זה הפעול הכוא / כי עכב בלח נשאל נכב כמא נכב עכ
 הגז / אשר הסופר עליו הפעולה היא ומו נשאר הפעול הוא
 בלשון ביקש לפי שבביתך הנה / אשר יסופר עליו ה"ג /
 ביקש כי לא נשאה הפעולה עכ"ל / כיון נאמר טוב משנה
 אויך והנה כ / אשר אשתך ושדה שועצת כמאית ח / והנה
 מאמר ושדה שועצת היה כנש / אחריו והנה כ / אשר אשתך
 ובמות הנה / עכ"ל היה ביקש על כ / נשאר בלשון ביקש / וכ /
 ודבר שועצת ככב יתן או עשו כמ כמאית נ / וכל /
 ויהי עין שנחם ימים וברצה חוק שמ עט / וראוי שיהיה
 אטו / עמב והחובך אכב ע"מאן הלהפכתי יתחבך אכב
 בלח נשאל כיון נאמר ויבכ ויטלו ויהי ובושיהם : וככב /
 יורה של הנשאל עכ"ל עשו את נשעט או לך או לך לולי
 ורבותה אכן המורים על הסכה המסבכת מה המסוכב ואמר
 מאמאן הסכה ככב היא המסוכב כמאית כיון נשעט שנה
 אחד הדק את אשתך והכמת עליה אשם כמאית כ / ע"ל /
 כ"איש ישם / וכ / לך חבל האשיות או אף עיניך עולה /
 ויהי ונחה ואו הראת ל אה שופטים יג / לולי חרשים
 בך כעלת או מנאחם חיה שופטים יג / וראוי שיהיה
 שאותה כולם או ששעטנ כמאית הדבר והעמב אצוק /
 ותיב החכך אכב / ענה כס / וירא ונאמאמר כ / א / יחב /
 אוה וכיון עלה השחר ושען ורבו כיון רבו ע"ל / וככיון נ
 נכוסם שעם היות שאו השעם חבל בלשון עכב ע"ל מאי כיון
 או ואת כמאית חבל / אכא אכנו / וכס זה שהחכך טעו
 נשור הוא זה שנכבס כמאית חטי ויכס שאמורים אכנ ה
 הפיוט כמאית את אכנוטן ועל כמאית נאח את אכנוטן :
 כימט כמאית כמאית כמאית חטי ונאח ועכ"ל הוא ע
 עמב כפעולה ה"א / כ נאמר ראובן אויך נשעט כמאית חטי
 אכ"ל ועכ"ל הוא אכ"ל / וראוי שכל הכנסים וכל הנשאל
 נמצאו שמו הארץ

שש"ט

הפסוקים

נשאו שוטה האריים כשגל הכיזם / וההכלל ששש"ט ארץ
 בנים הוא בעצמות העט/ ארץ / כן הכיזם או יצגן ניאם
 בנש/ שהוא עוסק בפעולה ההיא / ששש"ט ארץ / אכל שם הארץ
 הוא אבי/ נש/ שאיך עוסק בפעולה ההיא / כן היא סוף
 שוטר אבי/ נש/ שאיך עוסק בפעולה הכיזם והשוטה / כן
 עץ היזם שהוא יט/ עץ נש/ אף שהוא נש/ בפעולה ההיא
 וצד/ וצד היא כזה בשש"ט העושותו זל/ אבי/ אביאם
 אוחותי ושש"ט שש"ט הנשים / אכל שש"ט אוחותי ה
 השש"ט שש"ט הנש/ והשש"ט השש"ט כן פקדו
 פקדו או פקדו פקדו / ג ג ג

ז' כימס פעל הוא פעל שפעולת עשויה ונשיתוף שש"ט
 הפועל כשש"ט פעולתו נשיתוף/ היא חזק וגבוהה הכלל כן/
 כימס פעל עכש/ חל/ הנה וכן/ הכימס עכש/ נש/ כן
 כשש"ט האשר הכימס כשש"ט הנשיתוף/ כשש"ט זה שש"ט נשיתוף
 הכימס ונשיתוף שש"ט הכימס וצד/ הוא כשש"ט ונשיתוף
 האשר הכימס נשיתוף כשש"ט כימס נשיתוף/ כן שש"ט
 שש"ט הנשיתוף נשיתוף/ או נשיתוף שש"ט הכימס /
 אכל כשש"ט האשר הכימס נשיתוף כשש"ט עכש/ נשיתוף
 הנשיתוף כן שש"ט היה נשיתוף ואולם שש"ט הוא עכש /
 ושש"ט / כן הכימס כשש"ט כשש"ט ושש"ט כן שש"ט
 יצא שש"ט ואם נשיתוף אשכ כשש"ט / וצד/ שש"ט נשיתוף
 האשר כשש"ט אושיתוף/ שש"ט כשש"ט פקדו ונשיתוף
 שש"ט הכימס נשיתוף שש"ט הוא כן שש"ט אומר נשיתוף הכימס
 אכל שש"ט נשיתוף נשיתוף שש"ט נשיתוף/ אכל
 אכל שש"ט שש"ט אכל שש"ט שש"ט / ושש"ט
 שש"ט שש"ט אכל שש"ט נשיתוף / ג ג ג
 ז' השש"ט הנשיתוף הוא שש"ט הנשיתוף/ אכל שש"ט
 שש"ט כשש"ט הוא שש"ט אשש"ט ואכל הוא שש"ט אכל
 והוא שש"ט אכל שש"ט נשיתוף/ כן אכל שש"ט אכל
 יחיד והכימס הוא שש"ט נשיתוף/ אכל שש"ט אכל אכל
 הנשיתוף אכל שש"ט הנשיתוף והשש"ט הוא כשש"ט הנשיתוף
 הנשיתוף / נשיתוף כשש"ט אכל שש"ט אכל שש"ט
 כן השש"ט כשש"ט

שבת אהל תנוח

הפסוק עין

כא המורה בלשון העתק והעצה לשון חשב אהרן בקציה
ואל עשה שנת שהקנה וכו' והקמת אהרן ויהוה עמו: טהור
שהמחשבה עיקר נבוא הוא בעצמה האדם ואי/כ/שום מצפה כי
אם אחרי המחשבה, כי כל מצאה בלא מחשבה הוא בעיניו ה
ההנבוא והעזרה אל/כ/היה עטבל האהל שישמחם המורה בענין
כל חוקי הכסף הצדק והצדק והכימת נכח או נכח יחיד אורחם
מנה או נסתר ועבר בצדו כפי מה שיש בו נשאו מאושר, ב
בענין עבד ויהי פקודו האהל בענין זה, פי/כאשר נסד האהל/
בענין כימת והמאסף הולך אחרי האהל/ בלוק/ וקצו/ בושע
ו' כאלו אשר הולך ומהלך, בענין הצדו נכח אשר עבד אק צדו
בבית כפי כאלו אשר נכח, ובענין הצדק והיה בעיני אהרן
ההלך עם אבותיו ואבי אהרן פי/כאשר ישעיה, ובענין אהל/
יביא ויקראו: כפי חזרה אהרן טבוח ושום שכל יביא
בענין נחמיה ה', כאלו כחב וישעיהו בענין עמל ויקראו ע
שאלו או שאלו ויביא שאחריו: והנה ששפט האהל/ לבוא
הענין עם בעל אהרן אהרן הוא ושפטו כמו ששפט השיבם
הצטן הענין: כמות חכמה, נחמיה ומה/ ובושיהם נכח.
עכ"כ תבא אספיה, וכמה איבאלו חזק חב אשר אפי/ מאת
בעצמם, וחב אשר בענין חזרה לטו/ כפי אהרן, ואושר
אם כי ששפט טובים שהענין יבאר כפי הפסל הסתק או כ
כאלו כחב השיבם השיבם הענין הענין, חכמה ה
חכמה, נחמיה ומה, וכמו שאמר הענין הענין, וכמה או
איבאלו מא/ באשר אפי/ מאה בעצמם סוכר שהפסל חזרה
על הפסל הרכי כמו שהמבאר בעשפטי השמות ביל/ טב
כמו הענין השיבם ככרות ככרות חזרה, פי/כארות רבות
היו שם, ולעברו אורח חכמים חכמים, עשה הנחל חזרה נ
נבין נבין, העוטק העוטק, וכאלו/ זה יחי/ כפי הפסל
ההפסל איבוי/ על/כ/ אשר אפי/ מאה בעצמם, כי א/ בי/ אהרן
בעצמיה העולה בעצמ אחרי, אפי/ דאנו/ אוניעה בעצמ אחר
פסל, וכ/ הבי/ כפי חזרה שאם נשפט הענין עם הפסל/
ואל זה רשע האדם אפי/ צורה שפיה כפי/ אהרן חזרה
חכמה שם הפסל

עין

הפלים

ריבית עם הפלג זל מניח שאיך פתח הוא זכר נכרה נח
 הכרש יפה צל / ואחשוק אמר כי מה שאמר המבט נח הכרש
 יפה רעז על איבך מא / באמר נכרה זכרה פלג / כח אמר /
 כי הוא סוכר שהכסל מורה על הפלגתי הנדנודי כחמה אלו
 כח אבק הכסל / לנכיהם כחכר הוצים אורו נכר / ח הכרש
 וכענין / וזל הסמט החלום או פלגה פלגים כ נכר / היבד זלמ
 האוהים וזוהר האוהים אשומי נכאיהי זא / והורה נכה
 שאן יאוי / או אובם אהמתי הוצרה אכל עשיר נדנודי נכר
 ט' הוצו נכר אבימס הוא ואחריו נכר / והוא יתר נכר אעב
 וקנז או נכר / כאוב / שהוא אעצו / ה / הבימס נכאצב / כ הוצו
 הוא ענין נכר זיב ואלתר / נכאצב הוא ואחריו / נכאצב עלה
 זשה שרוב ארי אשר יאובו אפס וארי אשר יבטל כשלו ששה
 י / במה נכרתי באמ / עתיב / איכא אבו וית באמ / ע
 עתיב / אכלא כשיל / וכך ביל רשע / עם זה שאמ כר הוצים / א
 אמרתי כחמה אפס חיוק וזה שאמ צריכ / אכלא פנים כשלו
 חיוק ער / וכך כעל אוהי / עזר לה פון י / וזל הוצו שנה
 על העשב אכל הוא זיב / וכל שמהו העב נכרים נכר חן העשב
 כ הוא צו / וזרנו או הוצרה שיוצא הכרש אל העצאיה / ו
 והכרשום זיב כתי מה אעטות כל איחור וזל פלג ער / ו
 והכרש / הוא על חמס מימס / הי / האחב הוא אלו / וזל
 כשר / זכה האבן / מא ער / אעטות הכרש זל / כח כו וזר
 נח מאי האכרש ומא היסוס נאשר בכר / וצטע / כל ארבע כ
 היסובי אסור / הי / השש הוא זכר כלה ויפלה כשן זכר
 אכרש שמה אה / נכא נח אה כעכר זל / הי / השאיש
 הוא זכר כשמה נחמי אמ כלה אעטות הכרש כחירתי ט
 מאר או נחמי זלן עטע כל אשר לבכר נטה או כחש ער
 כלכר שמה אה / הי / הכרש הוא זכר נעטא כשן שמה
 כחור כחכרשק נחמי זל / לומר אמ חשמה ראה ש ינע או
 חמ / זל / כחור כחור אל או עטוס ז / לומר אמ חכמו / שמה
 כחור מה ינע אפס מהעוש / זכר / נחמי כתי יכאל ונחמי
 נחמי / זל / ער / נחמי / והי / החמש / חמ הוא על כחמש
 הנדנודי אעצו כח

אשר

ש-יהי שיהי / וכי / אג יבב יהושע נב/ וביה ירעה אבי פיעה
 חשב אבו שיעטה אב אג נא/ ישיה אוקרן אבן שיעבר שיהי נב/ צ
 עשה ער/ ויהי/ ורסני שיש צב ש/ ש-י כחן הצמב אג
 א-יח/ מצאומ כחן הצווי / והוא הנביא הצמב בוך נבואה
 או עבאר פ- המערר כחמא שרא כ לא יחשצאוק יב שאול אב
 נארה החלק על שראו שאול א' פ- / ופני חזקת נבול הוא
 כריעה הורא הטישם האל אבא נב/ כ-י כסוקים ופסוק
 הפקרא / ונב אפאנ חלד כמא כפול פכך השופר/ יהי
 סבבה לא טאט פ/ כיה ומוצה כ/ ויא אג רב ברחב אג
 כשהי יטח/ אבטח / ואיך ההוא רחסי בנא כ-י ע' יהי
 רצה י-ט אוריים אפרש הפסוק שגפ הו/ השטי בהא בנאמר
 בזב אג כיהי יטח/ אבטח / הוא הנביא הצמב בוך נבואה
 אבך אטרו אג רב לא טאט כ-י חס יהי ומוצה / ורבך ס
 סכ-י שהוא בוך רבאב וקלה נאפי לא מצוה שרצה על
 זה על כ/ או שט בזב עכריהו :

יצ וצעה אבא הוראוי הכשטם / הנה ככ הריאיה
 כלשוטת הנראה שאטה כשטם הפועלים והם כש/הנן כנ/
 הככ ובש/ הנכך הנסח / נאני שיער שיש אל כנ/ ובש/
 הוראוי שיומרו כפי מה שסבא הנשא וא-אפס איה
 ככמ כהאר עספין ככך נא/ מה שספין כל שט שרש /
 נשורש משרשי האש/ / ואזק חכך הלאי מואה כ-י כ-י
 כנ/ הנן יחברש חטיב ככך נאוי ורפין הכצואה אמ ש
 שיהי קאום כיה שהוא כועל צוער יאו שיהי קאום אמור
 על רפין הכצואה / ובש/ הנכך מורה על חונן והפאק הכצואה
 אמ שיהי קצומו כיה שמו מוציא אשם הפועלים בעוונת
 ככש/ הנן כיווא חכך חככה ויכא ו/ וא בן שטוחט
 ככיים פ/ / שנהי מוזכר כ-י / כל אלה הם עכש/הן הפועלים
 עונתים חטה ינהי ככש/ כיה הנהי כזים / וצמים חטה כ-י
 נא חככה איה נ-י שראו שמואל כ-י / קלה כשהי וצרי
 איה נ-י / נח-י שרפן על כנה שופטים / או שיהי ככזו
 הפועלה אהי אשלי הפועלים היחידים אשם ככש/ הנן יכנ
 ב/ איה צדק יע-י /

אבנתי אשתי הפלואים בבטן הנל ונורה נח הוא יורה על חונן ה
 הפלואה / נאם אבן ניה בקרוח אבייה אפוב קרב בניו אש
 כל / של הפלואים העה ראו כ / ומהו זה אפוב הנריב
 בניו / וכך פירשו שפירק הרפיון / הפלואה ירב האפוב בניו
 שאה ה' מרח / / ארחת צעו וכאלו מעצמו ירב האפוב בניו /
 וכו' / הוא / א / מבל נאונה כי של שיש אשר הוא פלח צועב
 ופלח יוצא או יוצא מהאונה אמ ששלפט השודש הוא אהורם פ
 פלוא יוצא בעלם והאשונפאו שהיא ושלפטו אהורם פולח צועב בעלם
 והאשונה / כי כאשר יהי בעל יוצא בעלם והאשונה ונפלא קרני
 אנווורו שהוא פלח צועב אני יורה על כניבוי הפלואה /
 והפלואה כיון בטן הכפף שיוציא אשן הפלואים המעובדיה כבש /
 הנל / וכאשר יהי נח הוא פלח צועב אני / יורה על כניבוי ה
 הפלואה והפלואה ונה פלח אצל כל המכניקים / כיון יצטר /
 ולא יקום היום אוב טו הוא פלח צועב אכס / הנל אצל קרני
 ה' היא מעשרה אש / וזה הוא פולח ונפלא כשפוט בטן / יפלא
 אבנתי הפלואים הצועבים בבטן / הנל / ונפלא אלו ורוא כ
 כי יצטר אש מלים וט' / שהוא פלח צועב עם היום אבט /
 הפלוא והיינו כי שפירק טורה נבול והשטחלות רב אאוב /
 אקבל הו / רב / ואולם כאשר יהי פלח צועב בעלם והאשונה
 וכניקום מן המנווורו נעלמו שהוא פלח ונפלא אני יורה על קלוה /
 ורפיון הפלואה כיון כאשר הפק אש על ארבעת מאבקים
 ה' שהוא פלח צועב אכס / הנל / ונפלא הפק אשן אשן צעו
 מלים נה שהוא פלח ונפלא והיינו אסכר קלוה הפלואה ה' /
 ורפיון כיה אש / צורק כיה פלואה נעורה ונפלא הרב נפלא
 מעצמו / כי אש אהבה היספין שיטנאו האוורו אש ינאו
 אהורם נבולים אהם כעאל ונפלא וחי / וצד שפילח ה
 השטח אנה כי כיה אש אש אריקים אש / שראו / וכ / אה
 שפלא הפק ים אכס מלים סו שהוא פלח ונפלא הוא אסכר
 רפיון הפלואה וצד היות שפירא ים סוף הוא אפוב נבול
 אאוב אה שהוא אשן העל היכבך א / זה הוא כצריכט טאה
 הורלקן אה כיה שהוא ענה כענה כשפלא / וכל אה שהוא א
 אפוב אה יאכל סלח כו וימה על שפלאו אכל כריכט
 יהי א / ונפלא אשן

אשכנז

הפסוקים

ית' מ/א מצאנו שם הפלא ב/ה הפסוקוואי הניסיוני אהמחבר הטעמו
 והנה משה שהתפאר מבו/ פואלצתי החכם אלץ מאי/ בפני סוהרין
 זה מאי זה כשה שפתיים בבל' אק' וכל' ניהי כמשה הקדים אבוא א
 אצ' יטה מחנפו או הוא מהפסוקים הצועבים כי יעלמו פסוקים
 שיצאו ניצטבו ע' / ובבל' נגלה כתיב אלו' / והנה הקדים א
 מחנפו כי הקדים בבל' הטעמה ינצא ע' / : נאוק מה שאמר ב
 בבל' אק' או הוא מהפסוקים הצועבים כי ינצאו פסוקים שיצאו
 ויצטבו / הנה כפי על אשתי העט/ אשר באתי / והוא של פסל
 שילב אהוא צועב או ינצאו בדצמ ממנו וראשון וכואר
 נצא בעט/ אחר הוא אסבתי קואי הפסוקה ורפ' ונ' פשו אהמחבר
 וא' שטו/ הקיבה בבט/ הפסל' הוא ינצאו בבל' הטעמה של
 זה שפצאק ניהי כמשה הקדים אבוא אצ' יטה שהוא פסל צועב
 ינה על ידו/ הפסוקה כשפטי הורואוי נפבוט בנ/ הפסל'
 כי כפסוק הקדום נאמר ויב אבני טע' יטה ונצא כמשה ה
 הקדים יוחר אבוא אצ' יטה והבל' זה / זג זג זג
 יג אחרי שהתפאר כי בנ/ הכפב ובט/ הכפב העל' א
 מיוסבים אהיוחם פסוקים ינצאים אשן או אש' נכמשה יהו
 פסוקים צועבים ינכו על חונג הפסוקה והפוקרה / נאוי שהנ
 אפצעים יחד פסוקים צועבים נא ינכו נח על חונג הפסוקה א
 אנכי / והיינו כמשה יהו בנ/ הנל אש' שהוא עט/ אחר
 נא יורה הוראה הדיא אנכי / ובצ' זה יהו כשטם האה
 פסוקים צועבים עמ היות שפט/ הנל אופ' יוחר אהיוח ב
 כמל צועב מא אש' אבנ/ הנל טע' אורי בעט/ שהוא א
 אנכי / ונצאו וכחט בעט' אצ' הוא עט/ כפירי א
 טו/ ובבט/ הנל הוא עט/ הנל פשו וכמשה כחט וטע/ חלם
 נ' : וב' זה אהמחבר אצ' יטה כמשה כי שהוא עט/
 אהמחבר עט' הנל הוא עט/ עמר וטע/ כיו עמר : עמר
 אהמחבר עט' וב' ל אטו/ ככפ א נצאו אוא בבט/
 הנה כיו וי' אק'

הכפף פלו וי/ צנקה אמי מקבם בראשי פ' ובעת
הנה הוא צנ/ הכפף ברבים ופול צומב הוא כשו ויבדק
על כפול ב' פ' ז' ובעת/ הכפף העשף הוא פול וצא פ' ו
ויבדק הנעלים בראשי פ' ואל/ יבדע ששע כול בנ/ י
הכפף מן בנ/ הכפף שהוא פול צומב ואיך מורה על חונן
הפצולו אמי א/ אן רשול אשטמש בננ/ הגל ובצנ/ ההוא
כשו וישפם אכתיב ככך בראשי פ' ואל על אשטמש ב
בננ/ הגל אויר שפם שפפם שפמתי שפמתי כ' זכ/ כ
כמה נצחו כשנמ היאה שהם פולים יוצאים כמה א'
יסבול נשא השמש ההוא איוזא פול צומב אמי נכ' א/ אן רשול
לשטמש בננ/ הגל כשו אן השאיק צאו ל פ' כעבד א'
אל נעל אשה שאק שאק שאק פ' : ג ג ג ג
יד ושמה צומב והטבות והטבות הכפף לשלם שהם מנערי
פ' אש' הא ובנערי הכפולים שהם מעט/ אחז / וכמה השתל
כעם כ' א בדרך מנה נפלו כע' אכל מהו הוראות נערי נתי
אש' הא בבחיני כבידות הצנ/ וחונן השל הפצול /
והפאנה כצוק נערי הכפולים / והטעם אפ' שנירי הכפולים
ונתי הע' / רוב/ ה/ פולים צומבם ואשטמש כן שום שורש ש
שהוא יוצא לשלם כשו אה ששים אפ' ה/ כעכונות קואו /
ויפול/ הפצול : כשו הכפף צאו ל היום כעבים אש' הוא פול
צומב אז מפעלי הכפף אכל וחקל ראש ידעו / ופע' היל
הפן אסורה הם מנערי נתי אש' הא ופולים יוצאים כם
ע' / כ' אש' אש' שם / א/ כ' ע' נפש ל הזק שמואל א'
אש' הוא פול כעב מפעלי הכפף שהי הטלה היא טעול כ'
כשם כשט' / ופול צומב הוא אכל אשה מנה אמי כ' י
טאכום א' י' הוא פול עכב נתי אש' הא כ' העניף היא ארס
ופול יוצא הוא : וכל וחרז ובשו אכש טכום שש' ק' הוא
אפול הכפף ופול צומב הוא / אל אכל יתתי נערה כעב /
שלי י' הוא נתי אש' הא כפול ויתר כעבכ כהא שפ' /
ויחקץ כל יד יעקב

ל

מפת

הבעלים

ויחזק כחך ייך עצה וכל מצאת ממש יחזק ויסתך מאה
 תאים נלם שהוא בעל התיקון דברי כשרות יא יתיקון
 או הישא פתך מאת אל ופועל וכו' הוא : וכל ויסלון
 על דרכם איום י' הוא פועל עומב ופועל הכסא / אכל סוף
 כל שונות מחזיק תאים נלם פועל וכל הוא ממש אלה הא :
 וכל • היום דברי עבדים במחפזים שמואל כ"ו כדבר פ
 פועל יסוף / כ' דרכים רבה שמואל א"ל שהם פועל
 הכסא ושום על פועל הרב / אכל כ' אורה או רבחה עני
 בלשון שמואל א"ל / מתי אכל הא ושורה על יתרו / פ
 הרב / כ"ע הרב / א"ל כ' דעה או רבחה עני בלשון
 דרך משה כ' בלשון אכל הוא יא אכל ונח כ' וכו'
 מים בלשון יורה ע"ל / וכל על שנתו אשר שנתו
 יקרא ה' / הוא מפועל הכסא והוא עני / שנתה אלה ה
 השתלשול והשתנה / אכל ומה שנתה הביט אל איום /
 וא"ל אמת שנתה אחר הלי / שונות איום י' / הוא עני /
 שנתה כ"ל אחרי ההשתלשול והשתנה : וכל וארבע
 ח' כמשיט יא / ותי כ"ס ויקרא י' ובושים שהם פועל
 הכסא ופועל עומבים הנה דבר קלוי ורפוי / הפועל /
 אכל ותיקון נשתי כ"ל כ' כמשיט יא / ותיקון משה ובעל
 יתו / או אמות כ' מורה תאים נלם ובושים כ"ל
 שונים על הפועל יתרו / הפועל מה שהוא כשרות פועל / כ
 ואם אכל יתי ע"ל כ"ל / מלים שבע עשרה עני כמשיט
 ע"ל / כ"ל אחר יורה נואה מה שתי כ"ל כ"ל / וכל כשה
 טובה כ"ס אצל / כ"ל / והמלכות מני כ"ל / יסוף /
 מורה על רפוי / הפועל מכלי טוהה ודאל אפי שהוא מפועל
 הכסא / אכל כשרות פועל כ"ל שתי ע"ל / יסוף /
 אך שתי : יסוף / ישא כ' רשע / אכל תאים ע"ל / מתי /
 הא ופועל וכל הוא שורה נח הוא יורה על מנה הפועל כ"ל
 כ"ל כ"ל ישא וכל כ"ל / נשתי תאים נלם מפועל הכסא הוא
 ופועל עומב אכל מתי /

וכל שזכר את זמן כבוד יבנה את זמנו כי שהוא מתי אלו
 הא פעל יוצא הוא וזמן מה שמתקנה אותו וכן הרבה
 אשר העלות בעתות שצרי חובה שאין וכו' אמת צדק
 והתורה אן ואפי' שבעל הכל צוער ובעד נלה הוא
 אורח לפי מצאה וחזון נשור הוא יאכל וכן אורה ונבואה
 צדק מתי אלה הא וואפי' אפי' כבודא שפליה בידן כשר
 כפול והחכם אכל עזרא כפי יחסו אספר חסידים כעל עפול
 סיה' פול יוצא ופיוסו בעל האניח נפש וניחא כיה סיבא
 כועל יוצא ופיוסו בעל כשורש מענינה אהינח פול צוער כ
 (כיוו האטל כצניו/ ראשו יעל אן/ כיה אפול אמה חכום
 ויז' ז שהם פולים צוערים) כיה אהרוב על גלות ופיוסו ה
 הפעולה והורה כיה שפשו נחה אהכל כ' עב' אפול צדק
 כ' פעולה נשורה ופולו היא נכפרי מצליה / ומה אחר
 תולד נכ' טל' אולי אמת אפול חסד נכ' והוא פ
 פול יוצא אפי' שהא' ארבע ויז' ונחה אהכל מה שאין כ'
 יז' הרץ איתן ע' אהכל כעמדה הרץ כבודא / כ' אלה
 ח' נטה יז' הרץ שאפי' יוצרו נראו רז שש' יז' אהאב
 רז מעוררו ואחרת יז' יז'ו לא אבם אחרת עליו כל
 יום / ואחרת יהוצר/ אפי' יז'ו לא אבם אחרת צ
 עליו כל יום על כל כביר וכן אורה ונבואה אמת יז' מתי
 אלה שהוא פול יוצא ומה נח הוא יורה על חונן הפעולה /
 והק' א / כ'

עז' כן/ החפץ הנראת על שלה אופטם והא' הוא אשור
 הפעולה כעצמה רח' שהוא הפול והינח הפעולה בעצמו יז'
 והחונן חסד כעצמה יז' פלי חונן אמת עצמי / והיא אמת /
 אלוהי בערבך אמת א' יז' / ויח' אפק ה' / אמתה / והא'
 אהרוב על חונן אשר עמדה כמאר מה שאין כ' כיוו יז'
 ויח' אמת / אמת חונן וכן כ' אפי' יז' / ופי' רש' יז'
 חמה עצמ' כמון הוא עסיה ואין כ' ויש חמה עצמו כמון הוא
 ע' ורש' ויש / הן / כ' ע' / וכן / כ' / כ' / ח' / ויח' אמת
 טב' ע' / כמון אמת

עפ"י

ב כובש ע"ז כנאו אימ חואה / ופק פ"א ביהושע ט' וקצטיהו
עסו ע"ז / כנאוכים כנאיוחוי / וכל שכב על אסהר זכה חסד
שמואל ל' ב' כנאו אמה חואה נאמר מ"אן הפעלים נא ע
שמואל ל' י' קאחי כנאו אמח אכלתי : וה"ל הוא אבוהו
על ההחשבה והתעלה פיו הפעלים - פ"ב ביהושע ז' וכל
החכם ע' אע' ויהיך חקך ש' הפעלים החתך כנאו הרב ע
ע"ז / וכל הוא טראו איש עשתייע שמואל א"ל פ"ב פ"ב
פועלו / וכל נתיאול על במ יום רבים פ"ב החטאים להחטאים
יחאמי. כל פועל / או חלים ע"ז פ"ב החטאים אספ"ב

עצמם ובוטח : ז ז ז

יך והבטתם השתלים הפעולה הפעולה פועל פ"ב ב' נפל
וכתן פקד הכנס וכתן הפעל / יכב שכאר שא יקבל פועלו
כאמ שפועל שהוא יקצו / וראוי שהרע שיש ב' נפל שיש
הנאמי בכתיבה הוראות ב' נ' לאימ חקך כפועל אחת
כנאו אשר נשפעת אמרתי כעבור אל / נכחתי שמואל
ש"ע / נא / ונאמר אז עת אבונא ב' / יק ב' קבא אמ א
נכח כעקא / כ' ב' שיש ב' הוראות ב' / יק א ב
מכא אשתמש בב' / יק אמ א נכח כ' יחאמי אחר
כיו שהחבאר על ב' / יק / ובעת נאמר כ' כב חלומה
הרבה שרשים שהם שונים כנראים בב' / יק ובב' נפל
כיו עוב שאר ב' / שמואל מ"ו / או נאמר כב עב אחר
שמואל י' / ואכתך ק"ק או יק עכאמי פ' כ' כ'
כעוונת נאמי ח"ק נ' יקאו אבנא היתה גראמי. ט'
נקמה אהי ב' אל פ"ב אש' ב' ובוטח ב' / והי"ת א' /
שהבנת הוא ע"ז בט"ל הפעולה כ' א' כפועל יקצו /
אזנא / וכל עבד כעמ חטא הפועל אבנא ובעת שחכמי
הפעל והל אחר עשע' / אבל או חלומה פועל יקצו אהי /
הנאמי כנאמי ב' / יק הפעולה כ' / ופ"ב אבנא ש' כ'
נפ"מ : ז ז ז

יך אחר יחאמי במתקנים באחרונם של עצמם חביה הנאמי
ב' / נפל נכחתי ב' / יק החבנא ע"ז אפועל הפעולה כ'
כפועל כ' / יק

הפסוקים

כעליו כיון ^{אזכרתי} / כפרת נא עלי / ואמר את מא / ב
הויאת כנ / נפל בזה להוראות כנ / היפעל פזם עזום /
ואום זה שפתי / וברננים מאה אור שהוראות כנ / נפל
כאלה יהי כפוארי כנ / היפעל הוא לפי שאי יתכן / חן
מציאות חן / ציון / פזם כעל העקל הפעולה מאחר לפי שאין
מציין / אמר על זה שאין כצו / אעשה לך אחשוב אם כי ככנ /
נפל אצו / יתכן מציאות הציון / ואי נפאר כעטם העקלים ה
הפעולה מאחר / ויהי הענין / כי שיהיה זוכן / אקל הפעולה
ויסכל הפעולה / ואי שיעשה הוא עצמו הפעולה אבל יהי נפר
אקל הכנל הפעולה כאלו מאמר שם / ואי העשה הנבע מה
ונתנה מאחר חרץ / עזום שיעשה ^{השיר} אקל / מימי אלא
אי העשה / וזהו כזה / לא יתשוב החושב כיון / שאלו השיר
אילו ציון / הוא יהי אעשה שיעשה עשה כעטם הצדו אבל ככנ /
שהוא ציון / ובכנ / נפל שהוראת אביו / זוכן / אקל הפעולה
ויסכל / אלא מאי שאי מאה לא העשה כי פל / נפל / ואי פל
אבל הוא זוכן / אקל מה שיעשה כפואר : / וכן הביא כל השלים
הבאים לשון / ציון / מבנ / נפל כיון הפרז נא עלי / כראשי י
אי / הענין / כי הפעולה הפעולה / אעשה / עזום / מאמר
ההוא אלא אביו / זוכן / אקל כשהוא יתחבר עמו אביו / כ
כיון אחיו / והצד על זה כשהוא מאמר הוא כהוא / אקל
הפרז נא עלי אמר השעאל ~~מאמר~~ ואי יתכן / ואם יהי /
ואשעאל / ששם אפי / אמר יתכן / אעשה כענין ההוא / ואמר
עם יהיה הכתיה כצו : / וכן יקרא / עקל / אביו / ואמר ה
כאסף / ואענה / אכן אמר / יקרא / ארבע / באחרית היים
כראשי שט / אי / הענין / כי שיעשה / יתכן / אעשה / כיון / קרא
יתכן / אביו / ונפר / עשה / אי / ספן / שכנ / היו / נאספין / וצו / עים
אבל / הענין / כי שאי יתפרזו / זה מה / וכן / היו / חרף / אעשה
אמר / לא / השנות / האספי / או / הענין / יתכן / אעשה / וכו' / יהי / אעשה
שהוא / אילו / צדו / אעשה / החיה / האספי / כיון / ענין / ואי / הענין
חולה / או / הענין / או / הענין / שחשה / וכן / כיום / כיום / הענין
קדם / וצדו / אעשה / ונעמה / עדי / או / הנש / נשפט / יהי / אעשה
שהוא / ענין / הענין / הענין / אעשה / אעשה : / אעשה / אעשה / אעשה

הצד מבנ / הין

ידן הדבר הבט/הו' כי על ששה ועליו פסל פסל בצול /
 ושל פסל הוא המעלה המבור וזולו אמר סוחרים / והסתים ופסל
 פסל ויל' פקדו את שרה צראטיה פסל / פסל פשוטיה כי רוקן /
 יצחק שמ' ק' פסל כעו' כי יצחק וסב' המע' רבבים ט' ושאטימ
 נצטאו ס' בפסוק אחר ואל' פסל ופסל או אהל סוחר כי טע' / עליו
 הצמ' ורכיב' הי' פסל את המע' / שמה יד' ט' / וראוי שיהל' כי פ'
 כתיב' על' הפסל הוא כע' הי' טע' / ובצבור זה המל' המע' פסל
 הפסל' עם הי' שמהו אלפ' הוא כע' המע' שמהו טע' אהל' ט'
 נע' טע' וי' טע' / ואל' המע' על' זה להי' הי' שמהו המע'
 הי' אחריה יד' כע' / והי' שמהו טע' אהל' הי' כע' כי א'
 אחריה / ופסל' הי' כע' יד' שמהו עליו חסר יד' ואל' יבוא א'
 אחרי' שמהו טע' או ב' טע' שמהו טע' הי' כע' יד' שמהו טע'
 י' טע' / וכל' אין טע' כע' ואל' ופסל' שמהו חסר ואל' שמהו טע'
 הי' שמהו חסר פסל' ופסל' ופסל' / ואל' יבוא אחרי' ואשמה' ואל'
 ב' טע' / וכל' מפת' פסל' הכע' אלו' טע' כע' ופסל' פסל' ב'
 ב' טע' שמהו טע' / ופסל' שמהו טע' הוא כע' המע' / הפסל' טע'
 פסל' הפסל' הוא כע' הי' טע' / ואל' שמהו טע' המע' על' הפסל'
 כע' אל' כע' שמהו טע' על' שמהו טע' שמהו טע' ופסל' הי'
 טע' ב' טע' כע' הי' טע' / ושם טע' שמהו טע' שמהו טע' א'
 אחרי' טע' טע' : ועצרה טע' והמכיל' ופסל' ופסל' טע'
 הצמ' מפת' הי' אל' הי' טע' כע' טע' אחרי' שמהו טע'
 שמהו טע' כי אל' הי' טע' על' הפסל' כע' או פסל' אהל' טע'
 טע' כע' ואל' הי' טע' כע' יד' / וכע' זה כע' הוא אל' כע'
 טע' הכע' ואל' הפסל' כע' טע' אהל' טע' שמהו טע' / והי'
 כע' הפסל' הי' טע' הפסל' אחרי' על' הפסל' היא אל' טע'
 הכע' פסל' הפסל' / ואל' טע' שמהו טע' כע' טע' כע' כע'
 כע' על' הפסל' ואל' הפסל' / כע' טע' שמהו טע' כע' טע' טע'
 טע' טע' שמהו טע' השמהו אל' טע' הפסל' עם הי' טע' טע'
 כע' טע' כע' הפסל' : ואל' הי' על' הפסל' אחרי' טע' ה'
 הי' טע' הי' טע' / אל' שמהו טע' שמהו טע' כע' טע' טע'
 טע' ואל' אהל' טע' טע' טע' ואל' הי' הפסל' כע' טע' טע'
 ואל' שמהו טע' טע' על' הפסל' אהל' טע' כע' טע' טע'
 אהל' טע' טע' טע'

כ"א ונ"א א"ג א"ז א"ח א"ט ב' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ט' ט"א ט"ב ט"ג ט"ד ט"ה ט"ו ט"ז ט"ח ט"ט י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט

שמואל כהן, בנה מצד בראשי טו זיבד כקנה אש. ע. א. ז. /
 ואם ואו ההפוך יהי אצל הפגל כשנל ויאה ויטיב ויבד ויבד /
 הוא כפיה ויגמ יליג ויאה בראשי טו / ויט שטימ ויבד /
 חלק יח: ופצעים אומות איהל כתיב ואז היג שהיא פם /
 כתיב אחי החינן וזיל הפגל כפיה כיו הפקד נכס. ב /
 גלישך מלכ זא, עורה אזה השל מלימ זב, וכאשף היא /
 נשנה כיו על כשר אדם או ייפק שמוי אזה, ואם כשגא /
 מייבש מלימ קל, האט פרישם: ייגן איובל, וכל עץ ואו ה /
 ההפוך ויפטר בעים ששון שופטים יג, ויטיב הנצרה ב /
 כזית אפיה ומהם שיבאו בצמ כפיה ופגל כתיב כיו /
 ויבד כביתן נכסו חלק טו, ויבד שמו שמואל א. יח. ו /
 ויבש חננו הושעם, ויבש הנל מלימ א. יג: ונתי נתי /
 העין אומות איהל כתיב ופם כתיב כיו אשד כתיב כתיב /
 יג: ושטים שכם כחום וטמ באומה כ שו כ אש /
 פחוס: חוס כחום כה חז כתיב או כתיב יחננו ח /
 וכ אחוס כתיב, וצמ ואו ההפוך פם כתיב והנתי אצל /
 כתיב ויטיב ויבד ויגמ ויטיב, ובהפגל פם כחום ויטיב /
 כראשי ח, כהק שדך שיהיה נתי ויטיב מלימ א. ז. /
 המגז כתיב ויפגל צום ט, ויטיב שג על כשרו ויטיב מלימ /
 כתיב פם וואם פם או ויטיב פם אחת אומות אומות /
 חיה פם כתיב אומות השכטא כיו ויטיב כראשי ח /
 ויטיב כתיב ויטיב ויטיב, ויטיב שופטים ט, ויטיב כתיב /
 שמואל א. טו, ויטיב הנצרה שמו ט, ויטיב אומ פריש שמו /
 זכ, וכתיב כתיב יוס. באחי שרה ויטיב ויטיב חיה /
 חיה פם כתיב כיו ויטיב חיה ויטיב, ויטיב אומ שופטים /
 ז, וכתיב כתיב שלט כתיב חכמה אל: ונתי הפגל /
 אומות איהל כתיב ופם כחום אפם חיה: ויטיב, ופצעים /
 אומות איהל כתיב ופם חיה אחרון אומ פגל א. ט. /
 חיה אזה הפגל מופרה וקל בעיה אפם חיה פגל ונתי /
 כיו כתיב אפם חיה

הבדלים

והוא שם התורה כמו ונרצו נשברה יצא את וכן בן/העבד אבס/
 זה וכן הביט שיהיה ארץ פו רוח עצמות היום נאו וכן ונבט
 או רצונם איוב נאו ונבט ואלו הוא טו/ עבר אבן אעז על-ט-ט
 בלעף שיר הטיחם א' שגוא אלעז הוא טו/ בינס : וחסי : פו כ
 יעז רבני שיהא סמואל איוב ועשה נפצי מאו הצדקל סמואל ק' יאה נפז/
 כשנעל אמר ר' טו/ הכחבה היא טו/ הבנ/ וטו/ השנכט חסרה נבז
 צ"ב ויה על חסרונם ואם צ"ב אורי אחרת לא החסר הטו/ כיו נבצט
 כארבה היום קט' וכנס פא-יב' הששנפ היב' אוו ויה/ טו/ ה
 הבט בחלום שהאון נשפטי שפני כיו נבז רבצ אכל' או נשפכה-
 כיש/ו ונשנתיק פאל רבי-ב' / וט' הטעם כ' לא יחל' שיהי-
 היב' על' חסונה עבא אפנה חיית' או צידי אהיב נשפטי חקם כיו/ ע
 סבלט/ צדב ככרה חיה/ היב' במחנה פני שיהי/ אופרתי אכל'
 נעט אדירות על חסרו/ פ"ט טו/ וכב ירעט כ' קיאה אורי הבנשה
 היא כפולג כקטא ונאלו הראשונה והכבא כשנז' ט' אכל' לא יחל'
 שיהי-
 היב' אשה אצד' היב' אצד' היב' אצד' כיו/ טו/ אה/ היב' ונבז
 כשנז' נפ אחרי צידי חיות' ט' אהיבדו כששטי היב' אצד' ויהי-
 אעז אכל' חסונה אוו ונבז/ ג' / ונבטי אעז/ טו/ הבנ/ כנעל' אפ"כ
 בחלום אדירות על נחוי צ' הפעל כיו אשר הבני נפז/ עליהם אופטי-
 נ' ד' או נסנה אחור אבט היום עב' / וט' נבז' שיהא החחן טע/ ו
 כ' / וכשנטיאם וערביים יהיה טו/ הבנ/ כשנז' ארבו הימנורי נפ"כ
 בשונח וטו/ בחלום פני שיהי/ אופרתי אכל' נעני טעם כיו אחור או
 נשנתיק נשנתיק טע/ א' / בחכמה כ' נבז' נחטי ט' ויה' נבז' ויהי
 ונבצט' היום אה' / ואפי' כשנטיא יהיה הכענפ' אהר' יהי/ אהר' הפעל
 בחלום פני שיהא חק' אחר כווא אכל' הנשטיאם / והנבצט' כיו אשר
 נשנתיק פני יחנא-או' / ונבז' נשנתיק ככנכ' ט' ק' / וכשנטיאם /
 ונשנתיק טו/ הבנ/ כנעל' כיו נבז' אאלים ששטיים טע/ ט' נבז' נבז'
 צרי-ט' / ווא א' / נשנז' אחור טע/ א' / והנבצט' והטענ' /
 נבז' אכנס א"ט / והצד' טעל' נבז' אמה' / טענ' נשנז' ט'
 יוספ' טע/ שטו טו' / כל נשנז' כשנז' היום י' ונח' אהר' כ'
 כשנטיאם נשנטיאם טע' פ' נשנטיאם טע/ א' / נשנטיאם ונח' אהר'
 אים בנאל' / מאב נשנטיאם על' אהים היום ק' / צע' אבז' /
 ונבז' כשנטיאם טע/ א' / ונבז'

הוא נקרא על דרך גזירת נתי העליון כיון אשר לא יבדל הושע א"ו ואלו נקרא
הקבוקב בפסחים ג' וי' וי"ג כיון שהיה אצל הפסח כיון שהיה
בנושא אחרון אותו הכפל / ג' ג' ג' ג' ג'
לג הערב ובטל / הערב פ"ב כיון ואלה כתיב"ה והיא בעשה אסוף
הבטל כיון בגדר יגדר יגדר / ואם אצל הכפל אותו נקרא חת"ה הפסח
כפולת כלל מ' ע"ב / פ"ב חסד שיר השירים ז' ובהפסח
מאשר עליו הפסח כתיב"ה ויהי אחיו פתח כיון ואמר ואתם פתח
מיוב"ה / ואם עליו אותו מחנה יהי' פ"ב כתיב"ה והוא הפסח
כיון ואלו כללם כתיב"ה / ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
ואם יצטרך הנדר כתיב"ה א' / ויהי' נשאו שופטים היו ואפסדים
ששט הנוג' ושאר החי' כלל הטלוח כיון נש' / ויהי' י' ויהי' י'
אחרים שאכלו ז' / ויהי' י' ויהי' י' ויהי' י' ויהי' י' ויהי' י'
בג' - א' חתיה עש' י' ויהי' י' / ויהי' י' ויהי' י' ויהי' י' ויהי' י'
בג' פ"ב פ"ב / ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה
פ"ב / ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה
וחסרי פ"ב / ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה
א' / ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה
הנוג' והע"ב / פ"ב כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה
שמואל א' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה
מיוב"ה / ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה
אומן הוא ע"ב ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה
אכ"ל הוא ע"ב ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה
ומה פתח חלץ או יז' / ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה
יהי' עליו הפסח בעשה אחריו על סוף הכפל / ואחריו אותו שהיה נתיב
ונקרא אותו יצ"ב ואלו ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
ל"ג כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה
אכ"ל מותרות היתרונות בתורה / ובטל זה נתיב פתח נתיב
א"ל נקרא נתיב העליון / ויהי' הכפולים והוא שותף לשניה / ויהי'
שהב' והשכ"ל כ' כתיב"ה ויהי' האלה או יח' / ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה
באוב' שיהי' עליו הפסח בעשה אסוף / ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה
ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה ויהי' כתיב"ה

הכעלים

ומה עין הפסל ובעי יצא אה יחל/ אכא בעי חק אורי נהי
 משפט נתי הכפולים אכא בחרון אורי הכפול וחסר הישוע
 שהיא עין הפסל בעיה וזנה השטה שהיא אנה הפסל מורה על ח
 מה חסרונם ובענה זה היה עין הפסל בעיה אורוה על סוף ה
 הכעל/ אכ/ כיושר רצה בעל הארון והמשמש בכעל/ הכעל כעל
 נפרוה האור הנח משל שורוה אשכ/ כ הנח ואו נה אחרי
 פה הפסל ופסל האנה הפסל ובענה זה טרא כעל/ שוכע/ והנה
 כעיה נח העין/ שואו הנח הכעל אחרי פה הפסל היא עין/
 הפסל והיא כעל אנה הפסל משוריה בעי אורוה על סוף ה
 הכעל ונהו אמשוק נעוה כ כעל משוק סיכא בעי משוריה אורי
 הכפול בענה זה כעל אה יחל/ הכעל אכא טכיא אורי הכפול א
 משוריה הכעל ובענה הפסל הכפולים שמשוריה הכפול/ ואנה
 הפסל והיא/ ואו הנח הכעל אחרי פה הפסל משוריה
 הדנה אורוה על סוף הכעל ונהו כפי משפט הארון כעל ראד/ א
 אכא בעי פשוה אנה זה כעל אכא או חל/ המשוריה נחיה
 כענוה חק אמשוק הכעל ונהו הכעל/ ענולי הענענעם: ו
 ונהי היל' בור אכ/ חייא כיל' ארון/ אורוה סעל' כעל' ונהי
 ואה ראוי אמשוק הוא אמשוק הענענעם הוכיחו כעל/ ו
 צדקוה שנה הכעל/ חל' רעם אור הפסל משוכל אה הנה
 כ אכ בענה שאה היה אכעל אמשוק כה/ הכעל פ' כעל
 הכעל וה/ אה עין הפסל הנח כעל/ אורוה כעל/ אהיה אנה
 והנחיה חק כעננה המשורה והשננה אה חק משקלים/ ואין
 בעי אהב מורה על שש בעים/ ופחאח כעל הארון שהיה חיל' א
 אכעל כעל הנח משוריה אורי אהי נעפיה ונה סכא אנה
 הכעל נעשה שנה כעל/ כעל צענו אכר הוא הפסל משוכל/
 ובאכעל על זה כ אה נעל אה בענה השטים כ אכעל אנה
 ואי בעיה אכ/ עננה אין נח אהב שחם כעל אהי בענוה ונה
 כענה נח העין/ כעל אכעל/ ואכעל אורי/ ואהי צוד הכעל
 כענה אחרי והיא נכ צדקיה ונה שבע/ והפסל כעל/ כ
 כעלים סוף יכא

זמני ארון הקודש הפעלים פה

כפעלים השלישית. הוא כצע העליון שבו כפי פול הדת האמון
 כמטרבא כתי העליון הלפי שכלם הדת כפולו בו כיוון
 אצל הפעל כמטרבא כפולו המרובץ. ואם צדו הוא שפולו א
 מעליו כצדו או יתחלק ששם כי אם אומרו העסקה אצל הפעל
 כלפי וזה כי אמה האמה כזית והתבונות עינא והתבונות קנין
 והתקוות / וכך כל הפעלים אשר הוא עלי העליון / ואחר שהדבר
 כ/א ישים כעל / וזה כי אם שום הדת כלפי ולא שום צדו באבד
 אוננו עם שום כעל הפעל עלי. וכך הרבה שמה ירחי כעל
 אטל אטרים שחך וגם חולץ הבטח / רוב העובדים כמ ששם וזה
 כי במ כעל כעל שרוב וצטא אהב אהב אהב אהב אהב אהב
 הנאה אצל / מיטם כעל כעל צדו צדו צדו צדו צדו צדו א
 אצל הוא שכל הפעל ופולו כפולו וראוי לקוראו כעל עלי והם ה
 העליון כי און הפעל אשר בו כפולים וכעל העליון הוא קנין ב
 דת כעל / כעל הפעל ואשר יצא ששם כעל ראוי להבא כעליו
 כעל כעל כעל ואשר יצא ששם כעל הוא כעל כעל כעל כעל
 הפעל הדת / והנה החכם אצל / צדו א צדו ששם כעל / ש
 שוק לא הנכדו אצו ששם כעל / ואשר יורה כעל כעל
 אפי הנאה אצל / אהב אהב אהב אהב אהב אהב אהב אהב
 הוא הפעל כעליו והתבונות עלי / ובענין נחמדים מנהגו
 ופני דה / כעל ששם אהבם השיג על הרבה ירחי / וכעל
 שא ירח אסוף צדו כי כעל עליו וגם יחסו על הירחי כעל
 אשר ואשר יצא ששם כעל ראוי להבא כעליו כעל כעל כעל
 ואשר יצא ששם כעל הוא כעל כעל כעל כעל כעל כעל
 שחך הורה ואל כעל כעל כעל כעל כעל כעל כעל כעל
 היוצא על הדת והבא כעליו. וצא ששם ואם אפי זה לא יהי
 על המרובץ שכל הדת עלי / : ואשר אם שהרבה ירחי / אה
 הורה אפי כעל השלש כעל הוא כעליו כעליו כעליו כעל
 המרובץ שכל הדת הוא כעל / ששם כעליו או כעליו יאמר חבן
 והבא כי זה שראו העובדים כעל / הדת ששם חס / חס / חס /
 הא הוא כעל אהב אשר ופולו הפעל והוא המבא כעל הדת
 והעליון הכ הוא חבן

הפסוק

ועתה

והדן נביא הוא מלכות העולם ועל הבנות שעת ומאז הקרא פועל הבנות
והעבד שביניהם הוא זה שבט/ פועל הבנות הוא ב' צידי ה' פ' ו
ובט/ פועל הבנות הוא ב' פתח העין / והנה דעת הרב חידד שבט/
השורבץ הפה בעקום בטל חתה הטול שני מיט הבש"ת האלה גם
הוא יבא על מונח שני הבש"ת האלה וכו' / שפ"ב בבט/ בשורבץ ה
הוא מיני בחוק כ' / ש' האב הפועל הפעולה כ' / ש' המורה ה
העקלה הפעולה א' / ש' ההפך א' ב' / ש' הוא בבחינת מונח
ע' / הפועל לא השורבץ א' / ע' / הפועל אל ב' / ש' הוא ש' / ש' / ש'
ב' / הפועל ש' ב' / ע' / הפועל כ' / ש' / א' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
פועל הבנות הוא מלכות העולם ועל הבנות הוא פועל הבנות ה
ב' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
ב' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
הוא ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
מאז ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
וכ' הרבאים / חולל / מ' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
כ' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
הרב היחי / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
כ' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
למבא בעקום פועל וזהו כ' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
הוא בעקום פועל הבנות א' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
הבנות / כ' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
וכ' ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
כ' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
כ' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'
ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש' / ש'

שבת ארון הקודש

שבת

הפסוק פ' ז

ועל כרחי הוא בשילוש הפסוק הנהגה שצטוו ואינן בתוקם פסוק היוצא
שפסוק הנהגה ושלש גזרי היתכונן כי צורה הסבה הייתה של הגזרובל ו
שפסוק הנהגה הוא בל שילוש כל ימי או בפניו על וכן נכון: ג
על היתכונן שפסוק שם נוספה כראון והפסוק כהם ובין השנוה
והפסוק ובערו כפסוק ווא בשאר אוחוה האשנוקם ב וא יתכ/
אוסי על כרחי והפסוק שהיה השמה והשאלה של כרחי / וא ואו
והפסוק מהו החיבור שהיא כשהיה כשהוא / ואה אוסו פן אולי או
הוא על נל והפסוק כהם ובן אוחוה אויך השפסוק אצט
של כשהוא ב אינו ה / שנקננו השם בתוכו עם הפסוק /
ובשילוש שיהיה הנהגה אולי בשפסוק טבע האשן כהם ופסוק - פ'
שלי פ' / ואם על הפסוק הוא שזויה שנתנה כהם שפסוק הנהגה
כחלק פסוק הפסוק כהם שפסוק פסוק שוא / אינו שיהיה פ'
שפסוק / ואם שפסוק או שפסוק הנהגה כהם שפסוק שיהיה שפסוק

כף

השם של / וכן שפסוק הפסוק כהם שפסוק שיהיה שפסוק
כהם / על שפסוק שפסוק / שפסוק שיהיה שפסוק / ובשילוש
השם כהם שפסוק שפסוק שיהיה שפסוק או כהם שפסוק שיהיה
כהם שפסוק שפסוק שיהיה שפסוק / ואם על הפסוק שיהיה
שפסוק שיהיה שפסוק כהם שפסוק שיהיה שפסוק / ואם
אולי שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק / ואם
והפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק / ואם
אולי / ובשפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק /
שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק / ואם
שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק / ואם
שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק / ואם
שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק / ואם
שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק / ואם
שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק / ואם
שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק שיהיה שפסוק / ואם

כף

משפט

הפעלים

עם קנין אומר את ^{ועליו} אומר כראשי ^{פה פז}: ועצם
העצם וזכרים מרי/ חבריהם שהם בפי' אפי' כיו ענין /
ועליו לאשים יש/ וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
לן והענין העליון הם שנים בבן/ זה ובבן/ נפול וכו' והיא
אם אשורה נפול אף הצמח וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' /
הוא כחצית בקוביא אשורה ובכ' קוביא אשורה וכו' /
הצמח בקוביא וכו' וכו' / גם בבן/ הנאם שנים נפול / שהי'
בבואו עם אומריו כגלם יום שנים נפול ^{של} / ובכ' /
בקוביא בקצרה אפי' האשורה כיו עם סבור וכו' וכו' /
הוא שזה עם העליון עם : והענין מבן/ זה עם בבתי' כיו
בבתי' בבתי' הוא שווא / ואם בבתי' לבניו של/ עם
מבן/ זה / ואם בקבו' לבניו של/ עם / ווא' /
כעליונה אפי' שאף הנפול שורף אחרים כל כיו אפי' /
כעליונה החמורה ב / ואומריו כגלם / כח' כיו
בבתי' בבתי' בבתי' בבתי' בבתי' /
משאמהו בבתי' אפי' שאף אשורה כיו נפול / שווא
ל' ים / ובכ' / שנים עם אשורה משפט כיו אפי' /
כראשי זה / בבתי' / ענף / והענין נפול / כח' /
בבואו עם עלו / הפעלים כיו הנאם וכו' וכו' /
סודת מה יהיה האם נפול / ואפי' שהם שורפים הענין /
והכח : והענין בבתי' או בש' שהוא והוא משן הבכורה /
ובכח' העליון / וכו' אשורה האם נפול / כח' /
ובכח' היא ספקת שאלא אפי' / ואם אין/ הפעלים
אשורה אפי' נפול נפול הפעלים כיו בבתי' /
אם / קדכ' עם / ואפי' / ואפי' / נפול /
נפול האם אשורה / וכו' / נפול / נפול /
ועליו / והענין והענין מתי' אפי' היא ענין אשורה /
כח' / חפף / או חכונת / ^ה ^ה ^ה ^ה

הצמח מבן/ זה

עמך

בצדק צדק

וארץ כיון שערך שערך נשערה נשערה וכו' וכו' והביטם הוא שאלו

מיניב דם שדם היא שאר כחמה מהמקורו כיון נשערה עסקינה

ובנתיב צדק העל/ שאר/ חמל/ אחיה/ ע/י/ כחממה מהמקורו

היה/ הנשערה חמל פה בצדק וצדק וצדק אהיה אהיה הפלא כמיטא

אם חמל/ חממה בון והשכח :

דל כיום בני צדק וזה דל דל והאח שאפנו באח מהמקורו היה

המקור שאר/ , והשדך בון/ אהכע אינך אהמחמה כחממה

צדק באור שאפנה היא שיהא ששורש השכחה או נמלך השכח

מהל ישלך חממה בפני עצמו היה ראוי אהשלים הענין וחמל

אור השכח או נמלך השכח, אפי' שהפנו או נמלך הפנו אע"פ

והכני טבא / : :: ::

ואל יד יד יד / יד יד יד / סוס וצדק כטחן שאלו / והשדך כ

בון/ ששני האלו/ שם הפלו כשלאים ובשתיים כיון שד' אפי'

ראוי אהשלים שם הענין כפי' אהנתיב החברו שאר אהחברו כחממה

כ' כמל' השתנה כיום אלו/ או כהפך אחרי ששמה/ וצדקו כמל'

החוטם : :: ::

דלל כל אלו/ צדק ארעם הנכר או אהכח כענין הוא שאלו כיון

אחרי ששני ד' ד' ד' ד' השתנה נשכחה השתנה וצדק אה

ההפכה הצדק אהכח היה הענין שאלו כיון ונתיב שאר כחממה

וירא צד' / אהשלים חילוף / והיה הכח כחממה שם / ונשערה

שכחה ששני ד' ד' ד' ד' אהמחמה וצדקה וכחממה אה

הן/ שאלו כיון אהכח / אהשלים וכל אהשלים אהכח או כיון

וקראו וצדקה נואל כחממה הפלו/ הן/ שאלו/ וכ' צדקו ה' הן/

צד' הסודות/ כטחן אהכח וצדקה הפירוט ששני כ' / ו

והכח אהמחמה וירא טו' / צדק נשערה כסודות כחממה השמים

כח' אהכח הן/ וצדקה כטחן שאלו נכחה מה השכחה כחממה

ששני אהכח ונה' ששנה / נכחה או השתנה בשמים וכחממה או

הפכה שם/ ושאלו אהמחמה ששני אפי' וירא כחממה ונה' אה

ואח' העלה ונה' קבוצה כסודות / וכחממה פ' סופ' שם/ והכחה

כטחן שאלו צד' / ובלחך נה' קבוצה כ' שאלו נשערה אפי' או כ

כחממה ד' / ו' קבוצה / אהכח אהשלים אהמחמה כ' / וכל' ח

מהלוא כחממה קבוצה כחממה חמל אפי' ונא' כחממה פ'

כחממה חממה כטחן שאלו וירא כ' צדקה חממה והאכ' /

אפי' אפי' אפי' אפי' / אפי' אפי' אפי' אפי' / אפי' אפי' אפי' אפי' /

אפי' אפי' אפי' אפי' / אפי' אפי' אפי' אפי' / אפי' אפי' אפי' אפי' /

אפי' אפי' אפי' אפי' / אפי' אפי' אפי' אפי' / אפי' אפי' אפי' אפי' /

הטעם נסוג אחור : ז ג ג ג

ג' חנני הראשון/ שאם הוא הראשון ונעשה בטעם עפ"י חמ"ב
 הטעם נסוג אחור כן כאשר שפע צב"ב אברהם בראשית י"א
 ש"ט כאלו/ גירוב הטעמים א/ טעם מואל שמוע נסוג אחור אף א"ב
 בחבר שהיא א/ הטעמים האפסטיים / וכל והיק / וכל צד צב"ב
 זה אבר עם אב"ל נ"ג כנא / ונמצאה מרע ומא / טעמה נסוג אחור
 אפי' שהיא בטעם מונח שהוא טעם ב"ת עפ"י / והטעם פשוט אפי'
 שאפ"י / כשה הראשונה שבה אז יכבד על הנרא גירוב הטעמים:
 חמ"ב השש כאשר היא אף אפי' טעם הראשונה הסודת א"ב
 כמ"ג ע"פ א"ב / הטעם הוא נסוג אחור כמו ב"ב מחי א"ב
 כמאית כ"ט / אפי' או אפי' א"ב / ב"ב אפי' צב"ב / א
 אפי' א"ב טעם א"ב / והוא א"ב טעם או בפי' י"ב ובו א"ב / והטעם
 כיון שהיא טעמה נסודת מואל / כמ"ג היא טעמה אלה טעמה
 יותר ועל אחריה שהיא צריך ארזו טעם / כמ"ג אחי ואחרי ע
 שגמ"ל מואל רצונה י"ט / מעט אפי' ב"ב או וטוב יכבד
 גירוב הטעמים / והאב"ב המאחור / אפי' הנ"ל ב"ב המנע אפי'
 אחר כן מואל ובו א"ב / כלל אפי' וטעמה אפי' אפי' אפי' אפי'
 כן מה שכתב הרב בשופטים א' / ופי' ונמצא אפי' אפי' כן
 אפי' ופי' אפי' כן אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 ופי' אפי' אפי' כן אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 כמ"ג כן נסוג אחור אפי' גירוב הטעמים וואל ונמצא א
 אפי' אפי' כן אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 נסודת א"ב כמ"ג / ופי' נאטעם אפי' טעם נסוג כמ"ג אפי'
 שהיא כמ"ג בטעם הראשונה אפי' טעם הוא נסוג אחור ע"פ ה
 היא טעמה טעמה נסודת מואל כמ"ג אפי' אפי' אפי' אפי'
 אפי' : ז ג ג ג

ד' חנני השלישי כאשר היא האו"ט אפי' הטעם האחרונה ז
 מחבר הראשונה שוא א/ הטעם נסוג אחור כמו ונפ"ח או ונרא
 ז' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 ז' והטעם נב"ו / כפי' מה שהש"ט אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 אחור ב"ב כמ"ג ואפי' נ"ט אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 נח ע"פ אפי' נסוג אחור / וואל אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 הראשונה הוא מואל כמ"ג אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 חמ"ב אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'

יתרו ועליו האשור הגב על כל האשומתי וכלי ראו/ בחור בספר
 טוב טעם ונץ פתן ז' ונץ זמרה ורס/ הם ז' ענינים נשים והישרהם
 כח האבות סוס הסוס והטור וכלות בירשו/י שהייתה הוא הטור
 בלשון אש אשכנזי וכלם מורסו ורס/ הוא בלשון אשכנזי וכלם
 כחילן אל שנהם עט/ אחז אק המרה הוא עיקר שש-מ/ מור
 כפי הסוס והרס/ הוא עט/ סבלו / פי שהם הרפואה אשר המרה
 הגב בנשימה קטר בהם ונעז/ על לחיי הסוס גלל אנטו אביישה
 בהם הבל-פה עץ / והפ פטו שיישה המרה האבות הסוס כק /
 מיישה המרה הגב הנראה הנכונה ומורה אפעש הקורא משהירור
 האפטיא בעקום ראוי ונאות כפי שאו המלכל הנריאה הנכונה /
 והוא בכך הבריח כמין האשור/ כן על יבו / שתינה אפעשים ונשאו
 העט/ כמין זכרה יבואים איפה א שהני/ כעיתה הוא אשור/ עץ
 אבל זכרה /י אלה /טובה נחמי/ בי-מאי/ הני/ כעיתה הוא אשור/
 ציווי וזכרטה / וכל / יראדי אומי כאשר יבאו אור משה יהושע ז'
 לבינה כעיתה הוא אשור/ מורא ושרשו ירא / אבל / יראדי והנה
 אורתי ישמאלים כמה מלמד כעמיתה אן שאי/ הויז כעיתה
 הוא אשור/ המי/ ושרשו ראה וכל הרכה / ורכה ר' איל/ בחור בספר
 טוב טעם ונץ והכל /י שאימ קורא המרתם כעשפסם אימ
 כמין מ/ המכשול וישנה כעמטיא וככונה אכל/ ואני אכל קורא
 שישים ציטו עליהם ויהנה עצמו בהם כשרומי / וכפם כקנעמי
 וטוב ארל /י חיינ עץ : ז' ז' ז' ז' ז' ז' / המרה אעני
 ז' וזמרה עטוב והיבואם שיש הכבל נצול פמל / המרה אעני
 טעם כעכל השוא והימעה כי כח כזרן הטעמים כח השוא כי
 כזרן הימעה ואל/ הכבל ביניהם הוא שהאות הוא נשא השוא
 והימעה הוא נשא המרה כי כחו שהשוא (ל' שוא נע) הוא ה
 היחול הענינה ואימ ככל הענימות / וכחו השוא אמי פמל אפכו
 כעמטה אמל /י אחריו המעה כפוטכ נפטו כח המרה אמיקום
 ואי /י אמצ אחריו עניטי טעם כפוטכ נפטו : וכחו שאו יפא
 שוא נע כמון האחרונה מהימכה כן לא יכא מרה כעמעה ה
 האחרונה מהימכה / וכחו שפמל שום שוא כמין הימעה כ
 ככוחי נגה כעמעות כפי / והנל על הקורא יכך יכא מרה כ
 כמין עניטי טעם כאשר נעמכה הוא כעל / אלה שאחריה
 עי/ ונע/ עיקר / וכחו שעינה האשור שהימעה השלישית מ
 והימעה האחרונה השתינה אשוא אק הוא כפך אפשי
 כח הימעה השלישית שהימעה שיש כח עניטי טעם והיא
 כעיתה אק הוא כפך

שערי

נצרה

והטעם אפי' שהי' נשקט השואה והחובה אלעם מאז אפס ואזו ההפוך אל
הטעם אפס ואל' כחבד ונצרה אפס ונצרה הטעמים אימ' ואלעם

המורה כ' מלך א' ארץ א' ונצרה : ו ו ו ו

ד' ויש' הרכב'י כחש' חב'ה' האור' אפס' המע' האחרונה א
אח'בה' המע'ונה כחש' א'ה' א'ה' הטעם נסוה' אחור' כ'ו' ג'צ'וד' א'ש'
ש'ו'ה' י'ל' : ו'כ'פ'י' א'ק'ם' ט'ם' ש'י' : והטעם פשוט מעה ש'ה'ח'ב'ר'
א'י'ל' פ'ת'ו' : ש'ט'ע'ם' נסוה' א'חור' ב'י'ם' כ'ש'ו'ה' וא' י'כ'א' ח'ג'ה' א'פ'ס'
אור' ה'ב'נ'ש'ה' : ו ו ו ו

ו' ויש' החי'ש' א'ה'י'ו' כ' כ'ל' אונ' כ'א'ה' לא' ח'ב'ה' ש'ש'ק' מ'נ'ר'ב'כ'
כ'ו' ט'ע'ם' א'ב'פ'ך' א'ב'ש'ט'א' א'ני' ש'ח'פ' ה'א'ה'פ'ך' א'ש'ר'פ'ו' ו'א'ז' א'י'ל' ה'
ה'ט'ע'ם' נסוה' א'חור' כ'ו'ו' ו'ח'ל'ב' ש'ר'ה' א'ש'ר' א'ז'ל'ט' ב'י'ל' א'מ'נ'ש' כ'ח'א'ש'ת'
כ' : נ'א'ח' ח'ז'ר'ה' ע'ז'ל'ה' ח'ב'ט'ו' ג'ב'ב'כ' כ'ו' : י'ב'צ' ש'ו'ר' ק'נ'ס'ן'
ש'ע'ל' א' : ו'כ' ח'ז'כ' י'א' : ש'ע'ל' א' : ע'ז'י'ה' א'ר'ל' כ'פ'ו' : ח'י'ל' : ו'ב' : ו'א'כ'ן'
ה'י'ר'ה' ח'ט'ו' : ו'כ'ה'ך' כ'ח'א'ש'ת' א' : ו ו ו ו

ו' ויש' הש'ש'י' כחש' חב'ה' השואה המע'ונה כח' ט'מ'ע'ו'ר'
ו'א'פ'נה' ש'ה' כ'ח' ח'מ'ע'ה' א'ח'ז'ת' א'ו' ש'י'ש' כ'ח' ח'מ'ע'ו'ר' ח'ק'ו'ר' ו'ח'ב'ה'
כ'ח' ה'מ'נ'ש'ת' א'ח'ל' ש'ו'ב' א'י'ל' נ'ת'ת' כ'ח' / ב' / נסוה' א'חור' כ'ו'ו' כ' א'ש'
ש'ו'ש' ה'י'ד' א'ו' ח'ח'ט'ו' ש'ל'ש'ם' ב'כ'י'ם' י'ט' : והטעם פשוט ש'א'ם'
י'ח' / נסוה' א'חור' צ'ר'י' / א' נ'ח'ל'ו' ש'ח' ח'מ'ק'ת' ח'ל'פ'ו'ת' : ו ו ו ו
ד' ויש' הש'ב'ע'י' כחש' חב'ה' המע'ה' האחרונה מב'ט'ב'ה' ל'ט'ו'
ו'א'ח'ר'י'ה' א'ו'ת' א'ז'ר'נ'ש'ת' כ'ח'כ'ט'א' ח'ל'ו'ט' א'ז'ר' ש'א'י'ך' א'ז'ו'מ'ו'ת' א'ח'ז'
ה'ח'ו'ר'ת' א'י'ל' ה'ט'ע'ם' נסוה' א'חור' כ'ו'ו' כ'פ'ו'ח' ה'א' ו'י'ק'ר'א' י'ל' : י'ז'ל'
ה'י'א' ב'צ'ב'כ' כ'ח' / ע'ז'ל' : ה'י'ד' ח'ל'ק' י'ח' ו'כ'ל' ד'ו'ש'י'ם' : והטעם ש'ע'ק'
ה'ט'ע'ם' נסוה' א'חור' כ'ח' כ'כ'ח' ח'ש'ת'נ'פ' ה'ח'ט'ו' א'ח' : ו'א' ח'ב'ה' ה'פ'ל'
כ' / ש'ט'ל' פ'ע'ל' א'ש'ט'ל' פ'ע'ל' ש'ה'א' א'ש'ט'ל' א'חור' : ע'כ' א'י' / ה'ט'ע'ם' נ'
נסוה' א'חור' א'ך' ח'מ'ע'ה' האחרונה מב'ט'ב'ה' ל'ט'ו' א'א'ל' ח'ב'ה'
ה'א'ו'ת' ש'א'ח'ר'י'ה' א'ז'ו'מ'ו'ת' א'ח'ז' : ה'ח'ו'ר'ת' כ'ו'ו' ח'ח'ט'ו' : ב'ר'ק'י'ו'ת'
י'א' : א'י'ל' : א'ך' ח'ל'ק' י'ח' : ו ו ו ו

שער השלישי בבית המדרש וב' ב'ר'ק'י'ם'

א' ה'ח'ט'ו'ת' ה'וא' נ'כ'סו'ת' ח'ח'ז'ת' ה'א'ו'ר' א'ש'ר' א'י'מ'ן' נ'ט'ה' י'י' / ו'ש'מ'א'
ז'א'י'מ'ן' כ'כ'ל' ח'מ'ק'ת' ה'ט'ע'מ'י'ם' א'ב'ל' ה'וא' ה'י'ח'ו'ת' ח' / ע'ר'ך' ה'א'כ'ט'א'
א'ש'ר' כ'ח'כ'ה' ו'י'ט'ו'ם' ח' / ע'ר'ך' כ'ש'ק'ו'ם' ה'נ'ש'ת' ה'ט'ע'ם' ו'ג'ב' ה'י'ז'כ'
ה'ט'ב'ט'א' כ'ל'ש'ו'ן' ה'נ'ז'ב'ש' א'ש'ר' ל'א' י'ע'ל'ז' כ'ב'ל' ש'א'ר' ה'א'ש'ו'מ'ת' ש'ע'ק'
ה'י'ו'ת' ש'כ'ש'א'ר' ה'א'ש'ו'מ'ת' י'ש' ח'ש'ח'ה' א'י'ח'ב'ר'ת' א'ר'ל' ש'ו'ה' ו'א'ה' כ'
כ'ח'ט'ו'ת' ח'מ'ק'ת' ח' / ע'ר'ך' ה'א'כ'ט'א' : ו'א' י'ע'ל'ז' כ'כ' / ה'י'ח'ו'ת' ח' / ע'
ע'ר'ך' ה'א'כ'ט'א' כ'א'ש'ר' נ'ע'ל'ז' כ'ל'ש'ו'ן' / ה'נ'ז'ב'ש' ו'ג'ב'ו'ן' ח'ה' ש'י'ח'ו'ה' ע'ל' .
י'ח'ו'ת' / מ'ע'ל'ת' ה'א'ש'ו'ן' /

יתרו וצדק האלו הגב על כל האשומה וצדק האלו בחור בספר
 טוב טעם פרק ג' וצדק ארם/הם זה צדק ישם נשים אהי שרבהם
 כמ האבות סוס הסוס וחומר וכחם פירשו לו שהאמה הוא הקרא
 באש/אז אשכנז ובלעז מורסו ארם/ הוא בלשון אשכנז צדק ובלעז
 כחיליו אש שנהם צדק/ אחב אק המרה הוא עיר ששמי/ מור
 כפי הסוס והרס/ הוא משל טכא/ו/ לפי שהם הוללוצר אש המרה
 הגב הקרא משר כהם ונעז/ על לחיי הסוס גזל אנו אהי שר
 כהם הגב צדק והנפ צדק שמי שר המרה האבות הסוס כק
 שמי שר המרה הגב הקרא הרכונה ומונח אהצדק הקרא משהירוח
 האבטא בעקום האוי ונצוח פני שא מהטבל הקרא הרכונה
 והוא ברב הרכה כמון האש/ כ על יזן שחנה אפעיים ונעז
 הצדק/ צדק וצדק יהושעם איש א שהני/ פצמה הוא אש/ אצ
 אכל וצדק א אה/ אטוב נחמי/ אמי/ הני/ פצמה הוא אש/ אש
 צדק אהשה / וכל/ ויהאז אומי באש יהאז אש יהושע
 אהיז בצהמה הוא אש/ מורא ושרשו ירא/ אכל ויראז והנפ
 איתה ישאצאיים כמה מנעז כמאיה אן שא/ הניז בצהמה
 הוא אש/ ואי ושרשן ראה וכל/ הרבה / וצדק האלו בחור בספר
 טוב טעם וצדק והכל וי שאיך קורא המרה כשפסם אימ
 כיוח מ/ האש/ וישנה כמלא וכמונח אכל/ ואוי אכל קורא
 שישים צדק אהים וינה אצדק כהם כשרוח ויכרם כונעם
 וטוב אן ראי חיי צדק : ^ג ^ג ^ג ^ג ^ג
 ב/ וצהמה עטוב והמבוק שיש הפל נצול פל/ המרה אהי
 טעם כפל השוא והמהמה כי כח כצדק הטעמים כח השוא כ
 כצדק המעלה ואי/ הפל כהם אלא שהאוי הוא נשא השוא
 והמהמה הוא נשא המרה כי כיו שהשוא (לרא שוא נע) הוא ה
 היתה המנה ואימ כפל המנה וכו' השוא אמ יפל אכל
 כחכא אאז מיהאחיו המנה כסופי נפשו כק המרה אהיקום
 ואי יהא אאז אחיו מעני טעם כסופי נפשו: וכיו שא יפל
 שוא נע כח המרה האחרונה והמהמה כק לא יכא מרה כמנה ה
 האחרונה מהמהמה / וכיו שבה טעם שוא כמון המנה כ
 כמנה המנה כמנהמה כח/ אהקל על הקורא יכך יכא מרה כ
 כמון מעני טעם כאשר נסופי הוא כיו/ אהה שאחריה
 עיי/ אע/ עיר: וכיו שנה האש/ שהמהמה השואיה מ
 מהמהמה האחרונה משחנה אשוא אק הוא כח אהי
 כק המנהמה השואיה שהמהמה שיש כח מעני טעם מהי
 כמה אק הוא ברב

כשרה אם הוא רבך אפסי : ותיב/ ותשכילי כי העמית ועניתי טעם
נח המה ענינים בני-עמ / כי אחרי-מיתה אם יבא שוא עת ווא ברע
ואחרי-עניתי טעם אצוק יהי שוא עת או ברע נואה אם היה/העניתי
כרץ סאו היה/ כצדעתי פח היה ווא יבא אחרי/ ברע / ופעו של כרץ
הפא בענק שוא ביע פפוא ווא יבא אחריה פפוא אם שוא עת ווא בר
ברע ופעו שאחריה כשרש האורחות יסוד ופדש הברע-סוד
כרץ טעם אפסי הפא בענק אמה ביע כצדעתי ווא אחרי/ווא שוא
עתי ווא ברע פועל-הוא/כרץ כצדעתי לך / ואתי פיעס כצדעתי לך /
כי תבא ווא אל סודך / סודך/כרץ טעם טו / חנה עולם אבר/כרץ טעם /
וכ/כ טעם נסוח אמור ביע כצדעתי אפי ספוא בענק מוטב העמית כ
רעונ אוור כרית/השאישי / ו/ הרמזה שיש פה עניתי טעם כעור
כרץ טעם אפי / אפי/כרץ טעם טו / כל זשית חלב טעם אפי /
אפי / היה זהו טעם חלב :